

Giới thiệu Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng

Khác xa so với Yêu Anh Có Bao Giờ Hạnh Phúc, truyện online của Waitfor5years nói về anh - một thần tượng nổi tiếng với khả năng hát nhảy rap đều giỏi còn được trời ban cho gương mặt đẹp trai.

Chẳng phải quá may mắn sao?

Nhưng đằng sau cuộc sống của người tưởng chừng như hoàn hảo là gì khi cô - một cô gái bình thường không có gì đặc biệt bước vào cuộc đời của anh?

Ánh đèn, trường học, tệ nạn

Mời các bạn đón đọc truyện Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng! Tựa truyện teen hứa hẹn sẽ khiến các bạn hài lòng với câu chuyện gần gũi chân thực của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Người Đàn Ông Lạ Mặt

"Uôi anh ấy mới ra album mới rồi kìa huhu "" Quả nhiên là Shi Gun trời ơi đẹp trai quá lại còn hát tốt nữa. Sao hai năm qua chúng ta không biết tới anh ấy nhỉ ?"

....

Đúng mọi người xung quanh bây giờ ai cũng nói tới Shi Gun - thần tượng 23 tuổi nổi tiếng nhất hiện nay. Giữa ngành công nghiệp giải trí bão hoà như hiện nay sau hai năm không ai biết tới chỉ vì xuất thân từ công ty quản lí nhỏ. Giờ đây Shi Gun đã trở thành thần tượng nổi tiếng nhất cả nước được biết đến như một thần tượng hoàn hảo được bao cô gái mơ ước là hình mẫu lí tưởng của nhiều ngôi sao nữ.

Tại văn phòng chủ tịch Lee

Một phụ nữ trung niên bước vào chậm rãi, không gõ cửa, kéo ghế ngồi xuống đi thẳng vào vấn đề

" Nó đã trở thành ngôi sao nổi tiếng . Cũng đã 23 tuổi rồi. Đến lúc tôi phải giữ lời hứa rồi "

Chủ tịch Lee ngồi khom xuống, hai tay đan lại vào nhau , đẩy gọng kính tròn to lên, giọng ông khàn khàn

" Tôi biết nhưng nếu truyền thông biết được thì cậu ấy sẽ mất đi vị trí hiện tại của mình . Điều đó là rất nguy hiểm"

Người phụ nữ trung niên tay vân vê cốc trà , miệng hơi cười chút :

" Tôi biết vậy nhưng không nhờ cô ấy thì tôi đã không được ngồi đây. Tôi chỉ cần cô ấy. Dù sao tôi cũng là mẹ Shi Gun tôi có quyền quyết định cuộc sống của con trai tôi"

Chủ tịch Lee vẫn hơi cau mày . Shi Gun chỉ vừa mới tách nhóm ra album solo đầu tiên. Người phụ nữ nói tiếp:

" Sẽ không ai biết nếu con bé làm giúp việc cho Shi Gun. Tôi chỉ cho tụi nhỏ vai nhỏ nếu tụi nhỏ không gắn kết được với nhau thì tôi cũng sẽ không cố gắng."

Chủ tịch Lee mắt đảo qua lại rồi bậm môi:

" Vậy nghe theo ý mẹ Shi Gun vậy. Thắng bé cũng cần yêu đương rồi. Vậy con bé là ai ? "

Mẹ Shi Gun cười toe. Vợ đưa gấp tám ảnh lòi từ chiếc túi xách bình dân ra. Bức ảnh chụp một cô bé , áo khoác trùm kín mít , toàn tập đều màu đen. Chủ tịch Lee trông chừng không ưng. Mẹ Shi Gun gần giọng :

" Con bé là người tốt "

Chủ tịch Lee đành gật đầu miễn cưỡng. Mẹ Shi Gun hài lòng ra vẻ không quên dặn thông tin đầy đủ ở đằng sau bức ảnh.

Chủ tịch Lee vội vã bước lên xa ô tô đến thẳng trường cấp 3 SunYang

Ngôi trường này cũng không tệ , khuôn viên khá rộng hơn nữa cơ sở vật chất cũng tốt , đây có vẻ là trường tốt nhất trong khu vực. " Chà a8 a8 đầu nhĩ ?" - Chủ tịch Lee vừa nghĩ vừa đảo mắt tìm kiếm. Kia rồi phía cuối cùng của dãy. Ông Lee lấy tay sụp sâu mũ che mặt ráo bước. Ông không dám ngẩng mặt vì sợ mọi người nhận ra. Giọng ông khàn khàn :

" Jeong Ah ???"

Từ phía cuối lớp một gương mặt từ từ ngược lên, mọi người dường như không quan tâm lắm.

"Jeong Ah ?" - Ông Lee vẫn kiên nhẫn gọi.

5 phút trôi qua .. Hết kiên nhẫn ông gào lên :

" Goo Jeong Ah là ai?"

Mọi người dồn mắt về phía cuối lớp . Ông Lee đi xuống chỗ người mà mọi người đều nhìn vào đập tay xuống bàn khiến cô đang ghi chép cũng giật mình ngừng lại nhưng không ngược mặt lên.

" Goo Jeong Ah. Ta có chuyện muốn nói với cháu"

Jeong Ah ngược mặt lên. Vẻ ngây thơ hiện rõ trên gương mặt. Nhưng cô không mở lời, chủ tịch Lee nói tiếp:

" Hẹn gặp cháu sau giờ học ở quán cà phê đối diện trường nhé"

Không đợi Jeong Ah trả lời, chủ tịch Lee đã nhanh chân ra khỏi lớp. Mọi người xì xào bàn tán lí do người đàn ông ban nãy họ đoán chắc đó là đầu gấu, cô nợ tiền không trả nên có người đến دنب mặt,...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Làm Người Giúp Việc

Tan học Jeong Ah tiến thẳng đến quán cà phê . Chủ tịch Lee đã đợi ở đó từ lúc nào. Chủ tịch thấy cô liền đứng dậy kéo cô vào tay kia kéo ghế lịch thiệp:- Mời cháu ngồi

Jeong Ah khẽ gật đầu ngồi xuống nhìn thẳng vào chủ tịch Lee như muốn vào thẳng luôn vấn đề. Chủ tịch xem chừng không vội vẫn giữ thái độ nhã nhặn:

- Cháu uống gì gọi đi mình từ từ nói

Jeong Ah khẽ lắc đầu. Cô hơi cúi đầu xuống lí nhí:

- Có gì cần nói với cháu sao?

Ngập ngừng một lúc chủ tịch Lee thở dài vào vấn đề luôn:

- Khi cháu mới sang Hàn Quốc du học cách đây 2 năm cháu còn nhớ lúc xuống sân bay không? Ngày 10-7 hôm ấy có một phụ nữ trung niên suýt bị xe ô tô đâm. Cháu đã lao ra đẩy cô ấy khiến chiếc xe va vào tay trái của cháu khiến cháu phải bó bột suốt một năm. Thật ra người phụ nữ đó không phải là bất cẩn mà là do cô ấy muốn chết nhưng nhờ có cháu cứu giúp nên mới nhận ra giá trị cuộc sống. Cô ấy biết ơn cháu rất nhiều và muốn cháu có việc làm để trang trải học phí.

Jeong Ah nhớ lại đúng thật cô đã chịu đau đớn suốt một năm nhưng giờ mọi chuyện đã ổn rồi với lại cô đâu cần được đền đáp nhưng học phí lại quá đắt so với một du học sinh như cô. Một năm bố mẹ cô ở Việt Nam phải lo 120 triệu tiền học phí. Nghĩ đến cô không khỏi ngập ngừng. Chủ tịch Lee thấy cô ngập ngừng thì dồn tiếp:

- "Công việc cũng rất nhàn hạ. Cháu sống một mình đã tự lập quen rồi. Cháu có muốn làm người giúp việc không? Công việc cũng nhẹ nhàng đảm bảo thời gian học tập của cháu hơn nữa lương cũng khá khá mà cháu có thể dọn ở chung luôn với chủ không cần phải mất tiền thuê nhà . Bố mẹ cháu cũng đỡ vất vả hơn rất nhiều. Cháu nên suy nghĩ kĩ còn nữa cơm ba bữa đều miễn phí."

Trên đời này có công việc tốt như vậy sao? Biết hỏi câu này là không phải:

- một tháng lương bao nhiêu ạ?

- 15 triệu? Nếu ngoài tiền học phí cháu còn có tiền dư nữa đó .

Cô thật không ngờ chỉ làm giúp việc không phải chi gì mà lại được hưởng nhiều thế. Cô đặt hai tay lên bàn , hơi hướng mặt về phía trước:

- Vậy bao giờ bắt đầu làm ạ?

- Nếu cháu muốn cháu có thể bắt đầu ngay ngày mai.

Biết đã thuyết phục được cô , chủ tịch Lee đi tờ giấy nhỏ cho cô rồi nói:

- Đây là địa chỉ . Ngay tối nay hãy dọn vào ở nhé !

Jeong Ah khẽ gật đầu cô không quên nói cảm ơn còn gửi lời cảm ơn người phụ nữ. Chủ tịch Lee vừa rời quán cô đã viết thư cho bố mẹ kêu không cần phải gửi tiền nữa vì cô đã có công việc.

Đồng hồ điểm đúng 7pm cô bắt đầu xách Vali lên đường cũng khá gần đi bộ hết tầm 1 tiếng. Trước giờ cô luôn ngại đi xe do mình bị say xe. Seoul là thành phố nhộn nhịp nên chẳng lúc nào thấy buồn. Liệu có phải trùng hợp không khi hôm nay đúng là ngày 10-7 ngày này cách đây hai năm cô đặt chân tới đây.

8pm: Đến nơi rồi trước mắt là một khu ký túc xá. Cô móc túi lấy tờ giấy ra xem rồi lẩm bẩm: 1230?? Aigoo

Lòng vòng mãi mới thấy đúng phòng 1230 đây rồi. Cô gõ cửa không ai trả lời bèn rút chìa khoá tự mở. Căn phòng khá rộng rãi chủ đạo là hai màu trắng đen trông giống khách sạn ấy. Mãi mà chủ không về cô bèn ôm Vali nằm lên ghế sofa

- Mong là chủ của mình sẽ thật dễ tính. Mình là người tốt mà đừng lo nữa Jeong Ah à người tốt sẽ gặp người tốt thôi! Rồi mình sẽ có tiền sẽ học tốt . Cố lên nào! Lâu lắm rồi giờ mới được nói bằng tiếng Việt

Mãi nghĩ ngợi. Cô thiếp vào giấc ngủ lúc nào không hay. Cũng đã 10h rõ ràng chủ nhân là người bận rộn chẳng? Hay đàn đúm? Tiếng bước chân nhẹ nhàng , tiếng cửa phòng 1230 "cạch"

-

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lần Đầu Gặp

Tiếng bước chân lạnh, người đàn ông sụp mũ đen, tay nhét túi áo overside đen rộng. Anh ta khựng lại nhìn bóng người đang nằm trên ghế. Rút điện thoại ra , giọng trầm đều:- Chủ tịch thế này là sao?

Từ đầu dây bên kia nói gì đó khiến cậu cúp máy, để chiếc điện thoại lên bàn, môi cậu nở một nụ cười : Ra là người giúp việc.

Giọng nói yếu ớt vang lên:

- A lạnh quá!

Mất vẫn nhắm, người thì co lại, hai tay bắt giắc ôm lấy hai vai. Anh giật mình nhìn cô. Trước giờ anh không giỏi chăm sóc người khác. Anh nên làm thế nào với cô đây?!

Thoáng thấy bóng đèn lò nỏ cô chột mớ nhẹ mắt, mắt cô mờ đi. Cô ngồi dậy khua khua mong lấy được cốc nước. Đang khua thì một cốc nước đặt sẵn vào tay cô. Không thèm nhìn, cô tu một mạch. Tỉnh táo lại rồi mới dám nhìn ra cửa xem ai về chưa. Ô kia ?? Anh ta đang ngồi nhìn cô. Cái nhìn rất thẳng không chớp mắt . Cô hơi giật mình chột định thần lại đứng phắt lên:

- An nyong haseyo ! Tôi là Goo Jeong Ah rất vui được gặp anh . Tôi là người giúp việc nên có gì anh cứ chỉ bảo

Cúi đầu 90 độ đợi anh ta trả lời . Nhưng không vẫn im lặng, aigoo chả lẽ cô phải cúi đầu mãi sao. Cô hơi hơi ngước lên, anh ta vẫn nhìn cô. Sao cái nhìn đó lại khiến cô căng thẳng đến vậy? Người ta nói yêu từ cái nhìn đầu tiên nhưng đối với cô chắc là muốn chết từ cái nhìn đầu tiên.

- Cô không biết tôi là ai sao?

Cô giật mình . Anh ta trả lời rồi sao?! Cảm ơn cô thấy biết ơn lắm, không khí u ám này tan đi một chút rồi.

- Dạ?! Anh là chủ của tôi

Anh méo mặt, không phải cô không có khái niệm người nổi tiếng chứ ? Anh e hèm lấy lại giọng rồi lại vẻ nghiêm túc hỏi tiếp:

- Tôi làm gì cô không biết ư?!

Cô bắt đầu toát mồ hôi. Aish cô phải làm sao bây giờ. Mới ngày đầu cô đâu muốn đề lại ấn tượng không tốt đâu. Vò đầu bứt tóc thì anh ta nói:

- thôi được rồi đi ngủ đi

Ngủ?! Ngủ á? Cô ngủ đâu bây giờ . Cô bèn gật đầu rồi leo lên sofa rồi nhìn ra phía anh ta bật ngón tay cái tỏ vẻ mình đang rất thoải mái.

- Đây làm gì thế?! Giường cô ở trong kia mà?!

-A?!

Cô vội xách Vali theo hướng anh hất mặt. Phòng rộng thật nhưng có tận hai chiếc giường song song nhau . Thấy anh ta cũng đi vào người cô bắt đầu cứng như đá. Anh ta cất lời giọng nói băng lãnh

- Kia?! ngủ đi?

Cô ái ngại chỉ vào anh:

- Còn anh??

- Tôi ngủ đây- anh chỉ vào giường song song . Cô giật mình giả vờ gật đầu. Anh biết cô căng thẳng bèn nằm luôn xuống. Không gian im ắng quá.

- Shi Gun

Anh ta đột nhiên lên tiếng. Cô quay ra ngạc nhiên

- Sao cơ ạ?

Anh vẫn nhắm mắt , miệng mấp máy

- Tôi tên Kim Shi Gun. Chào cô Goo Jeong Ah

Cô nằm bịch xuống giường chồm chần kín đầu. Anh ta đẹp trai quá, giọng nói còn sexy, hơi gầy chút nhưng sao tim cô đập mạnh thế này? Aish làm sao đây. "Kim Shi Gun Kim Shi Gun tôi sẽ khắc cái tên này"

....7am....

- Shi Gun ssi dậy đi!

Jeong Ah ra sức kéo Shi Gun dậy. Anh ta không thèm mở mắt chỉ nói giọng ngái ngủ khó chịu:

- Yên nào

Jeong Ah càng ra sức lật chăn, rút gối :

-Shi Gun ssiiii. Anh không đi sẽ có người mắng tui đó!

Cô cúi người xuống lôi Shi Gun dậy thì á? Vấp mất rồi cô đang nằm đè lên anh. Cô vội đứng dậy xoay người , mắt đảo qua đảo lại thì giọng nói trầm mặc lại vang lên đằng sau:

- Tôi dậy rồi đây!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Bạo Lực Học Đường

Ô quên còn phải đi học nữa. Vì anh ta mà cô suốt muộn học. Cô vội mặc quần áo, ôm cặp chỉ kịp nói:- Tôi đi học đây Shi Gun ssi

Đang chuẩn bị chạy thì có một bàn tay rắn chắc kéo cô lại. Cô quay ra nhìn tay anh đang nắm tay cô rồi ngược lên nhìn anh:

- Tôi muộn học rồi ! Aish

Nói rồi cô hất tay anh ra rồi chạy một mạch đến trường. Anh còn chưa kịp hỏi cô đã ăn gì chưa. Trên bàn cô đã nấu ăn đầy đủ cho anh. Nhưng món này anh mới nhìn thấy lần đầu. Sợi dài giống sợi mì nhưng màu trắng , giống mì gạo?! Còn cả nước chấm, rau sống?! Không biết ăn vào có chết không. Có cả thịt này. Trông ngon thật anh dồn hết can đảm gấp ăn :

- Ngon thật . Đây là món gì ấy nhỉ?

Anh bèn chụp ảnh bữa ăn up lên INS với tựa đề " Đồ các bạn đây là món gì nè?". Ngay lập tức các fan ở Việt Nam sướng rơn , ảnh được chia sẻ rầm rộ cùng loạt bình luận :

"Bún chả đó oppa"

"Oppa ăn đồ an Việt Nam à? Sau này e sẽ nấu cho oppa"

"Oppa à? Bún chả đó. Chúc oppa ăn ngon "

....

Sau vài giây Shi Gun gật gù "Ra là bún chả của Việt Nam à. Cô ấy là người Việt Nam sao?!"

Có tiếng góc cửa. Shi Gun lê bước ra mở cửa. Ra là chủ tịch Lee. Sau khi ngồi yên vị trên ghế . Chủ tịch lên tiếng rất thoải mái:

- Sao nào? Con bé giúp việc như thế nào?!

Shi Gun trả lời ngay không lưỡng lự:

- Cũng tốt. Chủ ăn chưa có muốn ăn cùng cháu không?!

...5 phút sau...

Hai người hì hục vào bát bún. Chủ tịch Lee vỗ đùi đèn đẹt :

- Ngon thật cháu mua ở đâu vậy?!

- Cô ấy làm mà. Cô ấy là người Việt Nam sao ạ?!

- Ủ đúng rồi du học sinh tại Hàn mà.

Anh trầm hấn xuống vốn dĩ người Việt Nam không được đánh giá cao tại xã hội Hàn Quốc. Quả thật Hàn Quốc là một đất nước có lòng tự tôn dân tộc rất cao nếu họ làm được cái gì họ nhất định sẽ không nhờ người khác làm hộ. Hơn nữa Việt Nam đã có những vụ cô dâu chạy trốn khiến anh không mấy cảm tình.

Trường SunYang

Một nhóm nữ sinh chừng 5 người tiến đến trước mặt Jeong Ah. Cô gái đứng giữa khoanh tay bộ đang khinh khỉnh:

- Chủ tịch Lee gặp mày có chuyện gì ? Chả nhẽ định mời mày làm thực tập sinh đề mày nổi tiếng sao?

Jeong Ah vẫn yên lặng mặt cúi xuống quyền sách , ả ta bực mình đập tay xuống bàn rồi nói tiếp:

- Trình mày không đủ để với tới đất nước Hàn Quốc này đâu. Mày sẽ không bao giờ nổi tiếng được. Công ty đó chỉ có Kim Shi Gun nổi tiếng thôi mày sẽ không bao giờ vượt được cái bóng của anh ấy.

Jeong Ah ngược lên nhìn và nói rất lạnh lùng:

- Ước mơ của tôi không phải làm người nổi tiếng.

Chỉ chực câu nói của Jeong Ah ả ta bấu môi nói tiếp:

- Vì mày đâu có với tới. Các chị em.

Vừa dứt lời một đồng bột mì từ đầu đổ xuống, cả người Jeong Ah trắng đả. Xung quanh thì cười cổ vũ. À ta nói tiếp:

- Mặt mũi không xinh đẹp, cũng không giỏi cái gì cho cam mà đòi trèo cao.

Jeong Ah vẫn ngồi im. Cô tự nhủ mình đến đây để học mà. Trống tan trường vang lên. Cô lặng lẽ đi về mặc tiếng cười, những cái chỉ chỗ. Cô nghĩ về tương lai nếu cô không cố gắng công sức của bố mẹ cô đổ bể hết sao. A có điện thoại.

- Alo?!- Jeong Ah cất tiếng

Tiếng nói thân thương từ đầu dây bên kia

- Jeong Ah ?! Đạo này thế nào rồi con? Có làm việc quá sức không? Nếu con không làm được thì ba mẹ có thể cung cấp cho con mà.

- Con ổn mà. Ở đây rất tốt.

- Công việc bạn bè như nào rồi ?!

- Rất tốt ạ ! Mọi người đều đối xử rất tốt với con. Con phải cúp máy đây

Cô đã đứng trước cửa phòng 1230. Vào nhà thay quần áo thôi. Không được để ai lo lắng. Cô lặng lẽ mở cửa. O?!

- Sao anh không đi làm?

Shi Gun đang xem TV trên ghế. Cô hỏi mà quên cả người đang dính đầy bột rồi. Trong cô thật thảm hại. Anh đứng phắt dậy kéo tay cô đi vào phòng tắm. Tay anh giật chiếc khăn tắm lau cho cô. Anh quay vai cô đối diện anh. Vuốt mái bằng của cô lên. Lau mặt cho cô. Anh đột nhiên kéo cô vào sát người. Cô giật mình:

- Anh làm gì vậy?

Anh vẫn chăm chú lau :

- Đẳng sau bản.

Chiều cao của cô chỉ bằng vai anh nên anh cúi xuống lau cổ áo cho cô. Cô cảm nhận được hơi thở của anh đang phả vào mặt cô. Cô nhìn qua nhìn lại, cô thấy khó xử quá cô nên làm gì đây. Anh đột nhiên dừng lại. Anh tiến sát mặt cô hơn, rất gần, rất gần. Cô rụt lại, anh càng sát hơn. Cô thấy khó thở hơn?! Anh định làm gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Không Được Khóc Đau Nhé

Làm người nổi tiếng khó thật. Muốn làm gì cũng sợ mất hình tượng Anh đưa khăn lau , lau mắt cô:

- Mi còn dính bột này! May là cô không khóc.

Cô rụt đầu lại , gạt tay của Shi Gun ra rồi nói ngượng ngùng:

- Tôi muốn tắm ..

30 phút sau

Trời hôm nay bỗng lạnh, mưa rơi tầm tã. Hay mưa đang khóc thay cô? Tâm trạng cô cũng ngoài ngoài phần nào. Shi Gun nhìn thấy cô bèn lao ra :

- Này cô nấu ăn ngon thật đấy tôi muốn ăn món sáng nay. Tên gì nhỉ bún chả đó? Chắc cô phải đi mua nguyên liệu nhỉ ? Có muốn tôi chở đi không?

Cô ngước mắt lên nhìn anh về ái ngại:

- Ô tô á?!

Anh gật đầu. Lời nói thì có vẻ rất nũng nịu nhưng sao anh vẫn nói giọng trầm như vậy được. Bản mặt còn đơ không cảm xúc khiến cô bối rối không biết anh có thấy ngon thật không. Gương mặt đẹp trai đó, cô không thể nhìn lâu được. Cô lại cúi xuống:

- Tôi bị say xe

Anh nhìn cô vài giây rồi quay người cô sẵn tay khoác lên vai cô. Anh đội mũ đen rồi tiện tay với cái mũ trên bàn đội vào cho cô:

- Như này sẽ tốt hơn.

Anh khoác vai cô ra đến cửa cô liền hơi quay người sang định thoát khỏi vòng tay anh thì anh đập tay lên tường, ép cô vào tường rồi nói:

- Yên đề đi nào

Anh đưa cô đến một khu đường thể thao gần sông Hàn, rất rộng còn vắng người. Anh kêu cô đợi rồi mang ra một chiếc ván trượt.

- Đây vì cô say xe, tôi sẽ dạy cô đi cái này.

Cô bật cười:

- Aigoo tôi khóc mất. Cảm động quá

Anh ra hiệu cho cô đứng lên. Anh đứng trước mặt cô hướng dẫn. Cô vừa bước lên, do chưa quen lại bập bênh.

- A - cô khẽ kêu lên

Cô ôm chặt lấy người anh. Thời gian ngưng lại.

Anh vỗ vai cô rồi cúi xuống băng đồ bảo hộ ở chân cho cô:

- Có cái này cô không lo bị thương nữa

Tay cô vẫn bấu chặt vào vai anh. Anh nắm lấy hai tay cô rồi xoa xoa:

- Đây có lạnh không?

Cô chưa kịp trả lời thì anh đã nhét kẹo vào miệng cô....

- Ngọt đúng không? Nước mắt mặn lắm không ngọt như kẹo tôi cho đâu. Vậy nên không được khóc đâu nhé

...

Sáng hôm sau: Trường SunYang

Hôm nay khác với mọi ngày, nữ sinh trang điểm rất cầu kì, mặc váy còn kéo lên rất ngắn nữa. Jeong Ah nhìn xung quanh, kì lạ thật?

Một đám nữ sinh hét âm ỉ cầm băng rôn, poster:

- KIM SHI GUN VỀ TRƯỜNG TA DIỄN MỞ ĐẦU CHO ALBUM SOLO CỦA ANH ẤY ĐẤY

- BẮT NGỜ THẬT SAO BAO NHIÊU SÂN KHẤU LỚN ANH ẤY LẠI CHỌN TRƯỜNG MÌNH NHỈ?

- QUAN TÂM LÀM GÌ? MIỄN LÀ ĐƯỢC GẶP SHI GUN

Cái gì cơ? Kim Shi Gun? Không phải chứ? Mình không quen không quen anh ấy. Một người nổi tiếng như anh ấy nếu bị phát hiện biết một người ngoại quốc như mình thì hình tượng của anh ấy sẽ tàn mất. Thân tượng nam là phải giữ trái tim của fan nữ để họ mộng tưởng như vậy sự nghiệp của anh ấy mới phát triển được. Đang mãi suy nghĩ thì nhóm nữ sinh hôm nọ tiến đến. À cầm đầu tên Subin lại tiến đến

- Lại gặp mày rồi Goo Jeong Ah. Con nhỏ người Việt Nam ghê tởm. Hôm nay mày muốn gì? Trúng có thích không?

Cô hiểu rõ họ không thích người ngoại quốc nhưng bản thân cô chưa từng làm gì có lỗi như thế có phải quá đáng quá không? SuBin lôi một cái túi bóng đen ra giơ trước mặt cô:

- Tao có chuẩn bị trò chơi cho mày rồi đây. Muốn biết trong này có gì hả? Là trúng đó.

Cô định cam chịu như thế đấy. Cái Nhon nhót trong túi là trúng đã đập vỡ chẳng? SuBin dốc ngược túi đổ vào đầu Jeong Ah. Đây họ lại vỗ tay cổ vũ rồi, đúng là những con người tàn nhẫn. Cái xã hội này thật đáng sợ. Cô có nên cười vào họ không?

- Đây - một giọng nói vang lên cắt ngang tiếng cười của mọi người

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chúng Ta Đã Cười

Mọi người quay ra tập trung vào dáng người đang bước đến. Bất chợt ai nấy cũng đều cúi đầu. Subin chỉ dám nói nhỏ nhẹ, đầy cung kính:- Chủ tịch Lee

Chủ tịch giữ khuôn mặt lạnh lùng tiến một mạch đến chỗ Jeong Ah, kéo tay cô. Cô khẽ kêu lên:

- Au.. Chú à

Chủ tịch vẫn kéo cô đi mà không nói một lời nào. Xem chừng rất tức giận. Thà rằng cứ mắng cô ngốc, cô khờ còn hơn là bắt cô phải chịu sự im lặng này. Đến một góc khuất chủ tịch mới dừng lại nói:

- Sao cháu không chống trả bọn họ? Đối với xã hội này cháu đã quá nhân từ rồi. Ta không muốn nghe cháu nói nữa. Cháu hãy tự suy nghĩ đi. Đây khăn giấy đây. Cháu phải đối mặt tuyệt đối không được bỏ về.

Nói rồi chủ tịch đi thẳng. Chủ tịch đến chỗ của Shi Gun. Vừa bước chân vào phòng một giọng nói lạnh lẽo chào mừng:

- Sao rồi?

Thì ra lúc này khi đang đứng trên tầng hai chuẩn bị buổi biểu diễn Shi Gun đã chứng kiến cảnh Jeong Ah bị bắt nạt. Anh vốn đã lao xuống nhưng bị chủ tịch Lee ngăn lại. Chủ tịch nói sẽ giải quyết thay anh vì muốn giữ hình tượng cho anh. Anh đành chấp nhận.

- Rất tốt

Buổi biểu diễn sắp bắt đầu. Jeong Ah vẫn đứng dưới góc khuất. Cô sợ gì chứ? Anh chỉ đang ghé xung quanh để tìm cô thôi nhưng đâu thấy bóng dáng cô đâu? "Này Jeong Ah nghĩ gì vậy? Hôm nay là ngày solo đầu tiên của Shi Gun mà"

Cô lấy hết can đảm bước ra góc khuất ấy hướng lên nhìn anh. Anh dùng mắt tại chỗ cô rồi nở nụ cười nhếch mép đầy hàm ý. Shi Gun anh nổi tiếng thật đấy! Đúng là thần tượng xu hướng. Sao lại tồn tại người như anh? Hát hay nhảy tốt rap cũng đỉnh. Xét về gương mặt: sống mũi thẳng cao, để nghiêm nhìn giống sói ca mà cười thì dễ thương vô cùng. Tiếng hò hét xung quanh:

- SHI GUN OPPA NHẤT ĐỊNH VỀ SAU ANH PHẢI LẤY EM ĐẤY

- OPPA . NGƯỜI LẤY ĐƯỢC ANH CHẮC KIẾP TRƯỚC PHẢI CỨU CẢ THẾ GIỚI

Kết thúc màn biểu diễn, tiếng vỗ tay rầm rộ....

Nhà 11pm

Tiếng cạnh cửa. Jeong Ah vẫn đang gật gù bên chiếc ghế sofa. Cô nhìn ra vừa ngoáp vừa nói với anh:

- Muộn thế?

- Mệt thật. Đi diễn nhiều nơi quá

Jeong Ah cười với anh. Lần đầu nhìn thấy nụ cười của cô. Răng thô kia. Jeong Ah tiến tới kéo Shi Gun ngồi vào ghế rồi bóp vai cho anh. Không phải chứ đừng dễ thương như vậy được không?

- Cô có điện thoại không? Lần sau tôi gọi để cô đỡ phải chờ.

- Gào. Tôi vừa mua cách đây 1 tháng để liên lạc với gia đình xong

Shi Gun ngạc nhiên, quay lại nhìn Jeong Ah, anh mở tròn mắt:

- Gì chứ? Cô 17 tuổi rồi mà? Tụi nhỏ đã dùng từ khi mới học cấp 1 kìa. Cô cũng chẳng bao giờ trang điểm nữa? Học sinh cấp 2 đã trang điểm rất cầu kì rồi đó.

Jeong Ah nhún vai:

- Tôi đâu cần liên lạc với ai đâu. Đừng so sánh thế chứ? Ở Việt Nam con gái rất ít trang điểm, họ trang điểm khi lên đại học nhưng cũng chỉ rất nhẹ thôi hoặc gần như không. Hàn Quốc trọng nhan sắc thật đấy!

Shi Gun gật đầu rồi lại quay phắt ra chỗ Jeong Ah:

- Tôi hơn cô 5 tuổi đấy. Đáng ra nên gọi Oppa chứ!

Jeong Ah chưa kịp trả lời thì điện thoại của Shi Gun vang lên. Chủ tịch Lee từ đầu dây bên kia "Shi Gun chuẩn bị tham gia chương trình "Chúng ta đã cưới"" (là một chương trình của Hàn Quốc. Người tham gia sẽ phải đóng như một cặp vợ chồng thật. Bao gồm cả những cảnh tình cảm để câu khán giả xem)

Shi Gun giật mình quay sang nhìn Jeong Ah rồi bỏ vào phòng. Nói nhỏ vào điện thoại :

- Chủ tịch nói gì? Không thể được ? Cháu không đi đâu.

"Cháu nói gì thế? Nếu cháu thể hiện tốt thì fan nữ sẽ cuồng cháu hơn và coi cháu là người chồng lí tưởng của họ như vậy cháu sẽ có sự nghiệp vững vàng hơn. Thôi chú đã quyết định rồi. Người vợ giả của cháu trong chương trình sẽ được thông báo vào sáng mai. Chào"

- Ồ này... Chủ tịch ...

Chủ tịch Lee cúp máy. Shi Gun lăn xuống giường hét :

- Aishhhhhh

Jeong Ah đi vào mang một cốc socola nóng rồi đặt xuống gần giường , lo lắng hỏi Shi Gun:

- Có chuyện gì vậy?

Shi Gun nhìn sâu vào đôi mắt Jeong Ah. Anh làm sao có thể nói với cô? Mà anh với cô đã là gì cơ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Vị Khách Bí Ẩn

Anh không nhìn vào mắt cô nữa. Giọng anh rõ ràng không ổn định tí nào, anh cầm lấy cốc sô-cô-la rồi vội nói:- Không có gì

Chính cô cũng biết anh đang có gì đó giấu cô, nhưng nếu anh đã không muốn cho biết thì cô còn tò mò làm gì. Cô chỉ nhún vai gật đầu rồi leo lên giường , trùm chăn kín đầu không quên nói với anh:

- Nhớ rửa cốc đi đấy!

Cô có thói quen ngủ rất trẻ con, sẽ đập tung toé chăn ra nếu đắp. Quả nhiên mười phút sau khi Shi Gun vừa rửa cốc đi vào thì đã thấy chăn bị Jeong Ah đập rơi xuống đất. Giờ là mùa mưa, ban ngày rất nóng nhưng ban đêm bão bùng thì rất lạnh. Anh tiến gần chỗ cô. Người cô nằm co lại như con tôm, nằm nghiêng sang một chỗ, tóc tai loà xoà che mắt quá nửa gương mặt. Anh chống một gối xuống cúi đầu, vuốt lại tóc cho cô. Tay cô ngay bên cạnh tay anh, anh nhẹ nhàng vuốt tay cô. Tay lạnh quá? Máu lưu thông kém hay sao mà tay lạnh thế này? Đột nhiên tay cô nắm hờ lấy tay anh khiến anh muốn rút ra nhưng lại sợ cô tỉnh. Tay còn lại anh với cái chăn đắp lại cho cô. Ngay ngày mai thôi khi anh biết ai là người vợ giả của mình, anh sẽ phải xa cô để thực hiện chương trình. Đó là điều anh không muốn nhất. Anh quên cả sự mệt mỏi, ngắm nhìn cô ngủ.

Sáng hôm sau Jeong Ah dậy sớm. Shi Gun vẫn nắm tay cô anh gục xuống giường cô ngủ lúc nào không hay. Jeong Ah hơi ngạc nhiên, cô nhẹ nhàng gỡ tay anh ra rồi vội xuống nhà bếp nấu ăn cho anh. Lúc sau khi anh đi xuống , cô ngạc nhiên nhìn anh:

- Dậy sớm vậy? Lại còn không cần tôi gọi nữa chứ ?!

Anh giọng cười với cô, kéo ghế bàn ăn ra ngồi, giọng anh vốn đã trầm giờ còn trầm hơn:

- Hôm nay tôi được nghỉ .

Cô bê một bát to , nóng hổi khói bốc nghi ngút. Anh nhìn vào ngạc nhiên hết sức, sợi này còn to hơn sợi bún nhiều lại còn dẹt dẹt. Mì gạo thật đấy à? Có thịt bò ở trên nữa. Cô kéo ghế ngồi chống tay vào cằm chăm chú nhìn anh:

- Ăn thử xem nào!

Anh cầm đũa. Chằm chằm xoắn xoắn sợi vào đũa rồi đút vào miệng. Đột nhiên anh nói to hơn hẳn làm cô giật cả mình:

- Còn ngon hơn cả món bún chả nữa. Đây là gì vậy?

Nói xong anh cầm cúi ăn một mạch. Ăn xong anh mới ngẩng lên chờ câu trả lời của cô:

- Là món ăn nổi tiếng nhất Việt Nam đấy. Gọi là Phở (phở Jeong Ah nói bằng tiếng Việt)

Shi Gun ậm à phát âm lại từ "Phở" nhưng thành "Phợ" khiến Jeong Ah sặc cười nhưng Shi Gun vẫn ngỡ người không hiểu gì....

Lúc sau...

Shi Gun ở cuối nhà , Jeong Ah đầu nhà. Shi Gun cố nói to hơn:

- Bé con đến đây nào!

Jeong Ah bật cười bé con gì chứ. Cô nhảy lên chiếc ván trượt, đẩy chân. Nó nghiêng bên này nghiêng bên nọ. Giống cảm giác mạnh vậy. Thành công rồi sao. Jeong Ah đến được chỗ Shi Gun, hai tay cô đặt lên vai anh. Anh cúi xuống nhìn cô. Anh cúi sát vào mặt cô. Đột nhiên

- Á Á Á

Do anh cúi sát, cô đang ở trên chiếc ván trượt, anh cử động làm cô mất thăng bằng nên cô xoè ngay tại chỗ.

- Shi Gun ssi định làm gì vậy?! Ui da

Shi Gun kéo Jeong Ah lên. Anh chưa kịp hỏi thăm gì thì có tiếng gõ cửa. Shi Gun có linh cảm không lành , anh nghĩ ngay về việc tối qua. Jeong Ah gỡ tay anh ra rồi nói:

- Có người! Tôi phải đi trốn đây bye bye

Shi Gun chưa kịp nói gì thì Jeong Ah đã chạy phắt vào phòng. Anh điềm tỉnh ra mở cửa thì một đang người quen thuộc nhìn anh, miệng nở nụ cười nửa môi:

- Shi Gun. Cậu khỏe không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thần Tượng Xinh Đẹp

Dáng người cao ráo , gương mặt điển trai, thời trang thời thượng có vẻ như anh ta cũng là người nổi tiếng. Shi Gun cũng cười lại nói bằng giọng ầm áp hơn hẳn:- Chan!

Chan không đợi mà lao thẳng vào nhà ngồi lên ghế lấy nước uống (?!). Shi Gun cũng chẳng ngạc nhiên gì mấy cậu đã quá quen với sự tùy tiện này của Chan. Chan mặt tỉnh bơ:

- Shi Gun này . Cậu biết vợ ảo của cậu là ai chưa?!

Shi Gun tự hỏi sao Chan lại biết. Shi Gun hỏi ngược:

- Sao cậu biết?

- Mình đến thông báo cho cậu mà. Là người cùng công ty mình đây (Chan thuộc công ty lớn nhất Hàn Quốc). Tân binh nữ nổi tiếng xinh đẹp ấy.

Shi Gun vốn không phải người quan tâm đến mấy tân binh nữ. Nói như vậy anh cũng chẳng biết. Chan nói tiếp:

- Cherry đó. Cô bé 18 tuổi đáng người ngon nghề ấy

Shi Gun hình như có gặp một lần rồi. Quả thật quá xinh đẹp. Cô ấy có mọi thứ từ nụ cười rạng rỡ, đôi mắt to tròn, làn da trắng muốt, mái tóc mềm mại, mũi cao. Tổng thể lại gây thơ đúng kiểu đàn ông thích. Shi Gun cũng chẳng muốn nghĩ ngợi nhiều, cứ thuận theo tự nhiên. Đột nhiên Chan có điện thoại nên anh phải đi. Shi Gun lúc này mới giật mình nhớ ra, anh mở vội cửa phòng. Phù Jeong Ah đang viết gì đó, anh sợ cô nghe được nhưng không cô đang đeo tai nghe. Có thể cô không muốn anh mất quyền riêng tư nên nghe nhạc cho anh nói chuyện thoải mái. Anh tiến tới bàn học nơi cô đang ngồi chống tay qua người cô. Cô giật mình đứng phắt dậy lúng túng:

- Shi Gun ssi

Cô vẫn hoàn toàn không hay biết sau hôm nay anh và cô sẽ xa nhau lâu...

Sáng hôm sau, mới tỉnh giấc Jeong Ah đã không thấy anh đâu. Cô dụi mắt, lờng chừng đi xuống tầng kều:

- Shi Gun OPPA!

Cuối cùng cô cũng gọi anh là oppa rồi. Nhưng Shi Gun đâu? Anh đã đi thật rồi. Cô chỉ nghĩ đơn thuần chắc anh đi làm sớm. Thế nhưng 1 ngày, 2 ngày, 3 ngày vẫn không thấy anh đâu. Sau đó cô nhận được điện thoại của chủ tịch nói rằng anh đang công tác xa nên tạm thời sẽ không về nhà nhưng cô sẽ vẫn nhận lương đầy đủ. Jeong Ah vội từ chối, trách nhiệm của cô là phục vụ Shi Gun, giờ anh ấy đi rồi làm sao cô có thể tiếp tục nhận lương khi mình không làm gì được ?!

Cô quyết định dọn ra ngoài ở, cuộc sống sẽ rất khó khăn nhưng cô đã tìm được việc làm phụ bàn ở quán ăn nhanh phố bên cạnh. Cô cũng thuê một căn nhà mới ở đó để sống. Vừa học vừa làm bận tới mất tới mũi khiến cô còn không biết anh đang quay chương trình vợ chồng với một cô gái khác.

Chỗ của Shi Gun

- Shi Gun oppa!

Tiếng gọi ngọt ngào từ đằng sau khiến anh giật mình. Cherry tiến gần sát anh nhẹ nhàng nói:

- Cùng nhau làm việc chăm chỉ nhé oppa!

Ngay cả Jeong Ah thân thiết với anh như vậy còn chưa từng gọi anh là oppa nhưng Cherry lại khác. Shi Gun khẽ gật đầu. Cherry đúng thật đã thích Shi Gun từ trước. Cô từng nói trên một chương trình radio rằng Shi Gun chính là mẫu người lí tưởng của mình. Đây quả là cơ hội tốt, được làm việc chung với người mình thích ai mà không vui chứ.

- Oppa không thích cô gai cao à?

Thấy vẻ lạnh lùng của Shi Gun, Cherry ghé mặt vào hỏi anh. Shi Gun khẽ gật đầu:

- Đúng

Cherry thoáng buồn, cô có dáng người rất chuẩn lại cao m70. Đột nhiên đạo diễn hô to ngắt lời hai bạn trẻ:

- SHI GUN À, CHERRY À MAU RA ĐỂ QUAY ĐI

Shi Gun lẳng lặng tiến ra phía trường quay còn Cherry lẻo đẻo chạy đằng sau anh. Đạo diễn cầm tờ giấy kịch bản giơ cho hai người nghe về cảnh sắp diễn:

- Shi Gun phải như này.... Cherry thế này..... Nào chuẩn bị quay nào.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Giả Trai

Chúc mọi người thi tốt. Mình xin cảm ơn. Nếu có bất cứ điều gì xin hãy cmt góp ý để mình có thể rút kinh nghiệm và viết tốt hơn. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ!-----

Quán ăn nhanh - nơi làm việc của Jeong Ah

- Jeong Ah ơi em nghỉ được rồi - chủ quán kêu to

- Dạ Vâng ạ

Jeong Ah vừa gác công việc lại thì có điện thoại. Tiếng thầm thiết bị thương bên kia của gia đình cô. Suốt những phút đầu của cuộc điện thoại chỉ là tiếng nức nở của mẹ cô.

- Mẹ à?! Có chuyện gì vậy?

Vẫn là tiếng thút thít, mãi sau mẹ cô mới nói trong tiếng nấc :

- Jeong Ah à? Gia đình mình đang nợ rất nhiều . Anh con đi chơi bởi với lũ xấu để lại số nợ gần 1 tỉ. Giờ xã hội đen đến đòi mẹ cũng không biết phải làm sao nữa.

Jeong Ah giật mình, bất giác suy nghĩ trong cô ngừng lại. Đầu dây bên kia mẹ cô liên tục gọi tên cô. Cô chỉ thần thờ đáp lại để mẹ cô yên lòng:

- Con sẽ cố gắng gửi tiền về mẹ đừng lo

Jeong Ah vội cúp máy. Cô quyết định bảo lưu kết quả học tập ở trường, cô nghĩ chắc sẽ thi Đại học vào năm sau hoặc năm sau nữa đến khi nào trả xong nợ thì thôi. Cô vội đi tìm việc. Chạy vào một ekip quay phim có vẻ lớn nhưng đáp lại cô chỉ là:

- Xin lỗi công việc ở đây rất nặng chúng tôi chỉ nhận con trai làm thôi

- Nặng tôi cũng làm được

- Xin lỗi!

Cô thất vọng bước ra ngoài, chỉ có chỗ này là lương cao nhất mà cô biết. Thế là xong, việc này với gia đình cô không thể chậm trễ một ngày nào hết. Cô bất ngờ nở nụ cười lém lỉnh rồi tự vỗ tay:

- Không tuyển á? Tưởng tôi không nghĩ ra cách chắc?

Jeong Ah chạy đến cửa hiệu tóc giả mua ngay một bộ tóc nam. Cô chạy vào nhà vệ sinh nữ công cộng rồi đeo tóc giả vào:

- Aish dính mấy cái này lằng nhằng quá

Cuối cùng cũng dính xong bộ tóc giả lên. Khi bước chân ra ngoài đám con gái chỉ trỏ vào cô với ánh mắt ghê tởm(?) hoá ra cô đang đóng giả con trai cộng thêm gu thời trang áo thun quần jeans nữa. Thế này cô cũng an tâm cô trở lại ekip than thở:

- Mẹ cháu mất từ năm cháu lên ba, bố cháu quá thương nhớ cũng mất theo. Cháu phải tự làm tự học, đến nay cháu sắp thi đại học rồi. Nếu không có tiền thì cháu không thể tiếp tục việc học được xin hãy tin ở cháu.

Chủ ekip nước mắt ngấn nước mắt dài gật đầu giọng meo meo:

- Được vậy ta nhận cháu.

Cô vội cảm ơn riu rít đứng phắt dậy trước con mắt ngỡ ngàng của ekip, cô nhận ra liền quay lại nhìn với ánh mắt bi thương:

- Cháu đang cố gắng mạnh mẽ ạ ! Cháu là Tae Hyun ạ?

Mọi người à ừm rồi lại nước mắt ngấn dài. Chủ ekip không quên nhắc nhở trong nước mắt:

- Tae Hyun nhớ làm việc chăm chỉ cháu nhé. Ngay mai 7h không được đến muộn đâu đấy.

Jeong Ah (tức Tae Hyun tên giả) tự cười thầm. Cô tính toán nếu làm thêm nhiều chỗ một lúc thì mỗi tháng sẽ được kha khá. Chỉ cần cô làm việc chăm chỉ trong chừng một năm đến hai năm thôi.

Sáng hôm sau cô đến đúng giờ còn không quên chào mọi người (ở Hàn Quốc việc phép tắc rất quan trọng)

- Xin chào mọi người em là Goo Jeong...(mọi người dán mắt vào cô, cô vội cười trừ) Goo Tae Hyun ạ! Rất mong được mọi người giúp đỡ.

Cả đoàn vỗ tay bôm bốp, chủ ekip dặn Jeong Ah:

- Chuẩn bị đi Tae Hyun. Giờ chúng ta đi quay chương trình "Chúng ta đã cưới" của Cherry và.....

Đột nhiên có cậu ngất ngang lời chủ ekip:

- Chú ơi! Cái này phải làm sao ạ?

Chủ ekip cười với cô rồi đi ra chỗ cậu thanh niên cần sự giúp đỡ lúc này. Jeong Ah hét to phía chủ ekip ra về hiểu và cô đang rất hào hứng:

- Vâng ạ ! Cháu sẽ làm việc chăm chỉ

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Nghi Ngờ

Sau khi dán lại râu giả, Jeong Ah lên xe với mọi người. Cô hào hứng không biết ngày đầu tiên làm việc của mình như thế nào. Ngồi xe ô tô chừng 30 phút thì đến nơi may mà cô còn chịu được cơn say xe ủa đến. Cô thấy hơi mệt. Chủ ekip thì hô mọi người bê đạo cụ chuẩn bị quay chương trình. Cuối cùng nhân vật chính của chương trình cũng đến. Cô nhìn chiếc xe đang đi đến chăm chú, bước xuống đầu tiên là một cô gái khiến Jeong Ah phải cảm thán:

- Oà đẹp như tiên nữ vậy!

Chị nhân viên bên cạnh nhìn cô huych vai:

- Cherry đây. Lại còn đẹp tự nhiên. Haiz ước gì mình có được gương mặt như cô ấy. Em là con trai chắc thích vẻ đẹp của cô ấy lắm hả?

Cô cũng gật gù công nhận đúng là rất đẹp. Đột nhiên người bước xuống thứ hai?

Cô dụi mắt tưởng mình nhìn nhầm..

Bước xuống, khí chất lạnh lùng, vẫn mặc toàn đồ đen, vẫn ánh mắt ấy. Là Shi Gun?! Cô nhìn anh không chớp mắt? Chả lẽ anh cũng tham gia hay anh đến đây làm gì chứ?! Anh chột nhau mày lại như suy nghĩ gì đó rồi bất ngờ quay ra phía cô. Cô vội cúi đầu xuống. Anh như nhận ra gì đó, tiến gần về phía cô, càng lúc càng gần cứ từng bước từng bước. Cô căng thẳng rớt mồ hôi, tiếng im lặng nghe được cả bước chân của anh. Anh dừng chân lại, giọng nói trầm mặc lại vang lên:

- Cậu là ai?!

Cô vẫn cúi xuống suy nghĩ, giật mình đã cúi xuống thấp giờ lại cúi thấp hơn để chào anh, cô vẫn không dám nhìn anh chỉ cúi xuống, giọng cô cổ nam tính nhất có thể:

- Xin chào tôi là nhân viên mới Goo Tae Hyun ạ

Anh im lặng, mọi người im lặng. Cô chột cái tiếng nhưng vẫn không ngẩng đầu lên:

- Có việc gì không ạ?

Anh quay đi rồi hơi chững lại:

- Không chỉ là cậu rất giống một người.

Chủ ekip sau phút đờ người đáng sợ thì thót người hô:

- Nào mọi người chuẩn bị quay thôi! Vào vị trí đi

Cherry cũng không để ý nữa mà khoác vai Shi Gun đi, cô mở tròn mắt nhìn họ. Sao anh ta lại dễ yên chứ. Đúng là thần tượng mà , với lại Cherry cái gì cũng hơn cô. Cô có tư cách gì chứ

- Tae Hyun à mau làm việc đi mau lên

- Dạ

Cô bậm môi không nên nghĩ nhiều nữa. Chủ ekip hò hét:

- Nhân viên trang điểm đâu?

Một thanh niên đáng vẻ sợ hãi co ro giọng nói run run:

- Cô ấy hôm nay bị bệnh. Không đến được

- Aish hôm nào cũng bệnh. Tae Hyun đâu rồi ra trang điểm cho Shi Gun đi, còn cô nhân viên kia ra trang điểm cho Cherry mau.

Jeong Ah giật mình, cô tự lấy ngón tay chỉ vào mình hỏi chú ekip:

- Cháu á?

- Mau lên còn thắc mắc hả? - chú ekip có vẻ tức giận.

Jeong Ah sợ hãi vội cầm bộ trang điểm đi ngay đến chỗ Shi Gun nhưng trước giờ cô có trang điểm bao giờ đâu, cô sợ làm hỏng mắt hơn nữa cô phải đối diện với anh- Shi Gun.

Cô rụt rè tiến đến, anh thấy vậy nghĩ cô ngại liền nói:

- Tôi không lạnh lùng như vẻ ngoài đâu. Cùng là đàn ông mà có gì đâu cơ chứ?

Nghe đến "cùng là đàn ông" khiến cô khóc thầm. Cô tiến gần anh. Mở bộ trang điểm ra, anh cứ chăm chú nhìn cô. Cô vội cúi đầu xuống nói với anh:

- Shi Gun ssi hãy nhắm mắt lại.

Cô ghé sát vào mặt anh. Từng hơi thở của cô phả lên mặt anh, cô cảm rõ được hơi thở lạnh lẽo của anh. Cô mở mắt to ra để nhìn rõ hàng lông mi, anh chợt mở mắt ra nhìn cô. Cô co người đứng thẳng rồi nói lắp bắp:

- Xong rồi ạ!

- Lần đầu tiên tôi thấy có người trang điểm nhanh thế đấy!

Cô cười hì hì:

- Anh vốn đã đẹp trai rồi cần gì phải trang điểm nhiều đâu. Đúng không?

Anh nhìn cô một vẻ nghiêm túc khiến cô buốt sống lưng. Anh nói một câu khiến cô giật mình:

- Cậu có răng thô à?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Ghen

Jeong Ah toát mồ hôi hột. Ậm à ậm ờ không thốt nên lời. Giữa lúc này PD-nim (đạo diễn) đã cứu cô một bản trông thấy khi hô:- Shi Gun ssi mau ra bắt đầu quay!

Jeong Ah thờ phào cô kéo tay Shi Gun chạy ra. PD nim nhìn chăm chú vào Shi Gun dò xét:

- Ai trang điểm cho cậu ta?

Jeong Ah giật mình. Cô biết mà trước giờ cô vốn chẳng bao giờ trang điểm cho bản thân chứ đừng nói là người khác. Cô nhắm mắt giờ tay nói lí nhí:

- Là em ạ!

PD nim quay phắt ra nhìn Jeong Ah. Đột nhiên vỗ vai cô đôm đốp tỏ vẻ hài lòng phấn khích:

- Tốt lắm. Lần sau Tae Hyun sẽ phụ trách trang điểm cho Shi Gun. Em làm tốt lắm. Trông Shi Gun rất tự nhiên trông không giống trang điểm mà vẫn đẹp trai. Cứ tiếp tục phát huy nhé!

Jeong Ah há hốc mồm. Cô không nghe nhầm đấy chứ?! Cô chỉ kịp thốt lên "hả?" Nhưng chẳng ai trả lời cô cả. Chỉ còn cách chấp nhận số phận.

Cô bê đồ quay phim ra. Cảnh quay bắt đầu. Jeong Ah đứng ngoài quan sát. Shi Gun từ từ bước vào phòng nằm xuống cạnh Cherry. Nữ thần Cherry thì ngại ngùng chùn kín chắn lên đầu. Shi Gun nhẹ nhàng cời chắn ra. Ghé sát vào mặt cô, nhưng vẫn phảng phất ánh mắt lạnh lùng của anh. Jeong Ah nhìn chăm chăm vào hai người họ mà không chớp mắt. Lại thật sao cô lại thấy rất bức tức thế này?

Shi Gun ghé càng lúc càng sát. Đột nhiên anh ngồi phắt dậy. Cả đoàn phim chạy ra chỗ anh hỏi han:

- Sao thế Shi Gun không được khỏe à?

Shi Gun lạnh lùng đáp:

- Em không thể hôn cô ấy được. Chúng ta có thể thay cảnh này được không?

Shi Gun bịa thêm lí do:

- Cô ấy mới 18t như thế em e rằng hình tượng của cô ấy sẽ.... Minh có thể cắt bỏ không?

Shi Gun nói cũng đúng nhưng Cherry lại mong chờ cảnh này nhất mà. Cherry không nói gì chỉ yên lặng tùy mọi người quyết định. Cuối cùng đạo diễn theo ý Shi Gun. Chỉ quay cảnh hai người nằm cạnh nhau. Cherry đưa tay từ từ ôm người Shi Gun. Anh chỉ nằm im không nhúc nhích. Chẳng hiểu sao anh lại nghĩ đến biểu cảm Tae Hyun lúc này như nào.

Jeong Ah trời đang lạnh mà người cô nóng bừng. Đến giờ nghỉ cô hậm hực ra ngoài thì có tiếng gọi lại:

- Tae Hyun à!

Jeong Ah quay lại. Lại là anh - Shi Gun. Shi Gun tiến gần Jeong Ah rồi nói:

- Cậu có bạn gái chưa?

Jeong Ah giật mình. Anh hỏi câu này làm gì cơ chứ? Cô cúi đầu hết liếc bên này lại bên nọ hai tay đan chặt vào nhau:

- Chưa!

- Ày tui đang muốn mua một món quà nhưng tui không biết mua gì cả.

Jeong Ah lí nhí giọng chút run run:

- Tặng bạn gái hả?

- Hôm nay là sinh nhật cô ấy!

Chẳng phải là Cherry đấy chứ? Làm ơn đấy đừng làm cô thất vọng.

Cô chỉ đáp lại mình không biết rồi về quán ăn nhanh làm thêm. Đến tận đêm 23h30 cô mới đi bộ từ đó về. Từ đó đến nhà mất tầm hơn hai mươi phút. Vừa đặt chân lên tầng 12 thì bóng người quen thuộc ngủ nhà cô.

Cô chạy tới hoá ra là Shi Gun ? Anh ta đến đây làm gì chứ? Shi Gun mơ màng mở đôi mắt. Anh ngạc nhiên:

- Tae Hyun cậu cũng sống ở đây à?

Jeong Ah vội hỏi:

- Anh đến đây làm gì?

Anh chỉ tay vào nhà của cô rồi nói:

- Cô ấy sống ở đây này!

Jeong Ah giật mình cô tự hỏi sao anh lại biết cô sống ở đây. Shi Gun như đọc được suy nghĩ của cô. Giọng nói trầm mặc quen thuộc của anh :

- Chủ tịch Lee nói cô ấy chuyển tới đây. Đến giờ tôi mới có thời gian thăm cô ấy

Thì ra người đó là cô sao. Phải rồi hôm nay là sinh nhật cô 9/8 là ngày nắm tay sao cô lại quên chứ. Nếu cứ thế này sẽ không ổn. Cô bảo với anh:

- Thật ra hôm nay cũng là sinh nhật tôi. Chủ căn nhà này đã chuyển đi rồi. Đừng lo nhất định cô ấy sẽ biết tâm ý của anh thôi!

Shi Gun không biểu lộ cảm xúc gì hết nhưng chắc hẳn anh rất thất vọng. Bây giờ là 23h59 anh mỉm cười nói với cô:

- Tae Hyun ! Sinh nhật vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chẳng Có Gì Đặc Biệt

Jeong Ah nở một nụ cười với anh.- Anh có muốn đi ăn gì không?

Shi Gun nhìn vào mắt cô không chớp mắt. Jeong Ah lôi từ trong cặp sách ra rồi chum mũ lưỡi chai cho anh:

- Là người nổi tiếng phải biết giữ hình tượng!

....

Jeong Ah dẫn Shi Gun đến một quán ven đường. Cô vốn chẳng giàu có gì nên cô rất biết quý trọng đồng tiền mình làm ra. Hơn nữa cô nghĩ ở một nơi như này rất ấm cúng.

- Hôm nay là sinh nhật tôi. Cũng là ngày đầu tôi nhận lương ở quán làm thêm anh cứ tự nhiên đi!

Hai người quyết định gọi món lẩu cay. Anh nói bằng giọng băng lãnh vẫn chẳng có chút cảm xúc gì:

- Bình thường cô ấy là người nấu ăn cho tôi!

Jeong Ah đang mãi ăn nghe thấy thê theo phản xạ cô nói:

- À anh nhớ Ah à?

Sau khi nói xong cô mới giật mình nhận ra đã lỡ lời. Cổ nuốt trôi miếng thịt đón nhận sự nghi ngờ dồn dập của anh:

- Sao cậu biết cô ấy tên Ah??

Jeong Ah chảy mồ hôi hột, cô loé ra ý nghĩ bảo anh:

- Vì họ nói những người xinh đẹp thường có chữ A trong tên của mình

Shi Gun nhếch miệng cười nửa môi. Anh cúi xuống vừa ăn vừa nói :

- Cô ấy không phải quá xinh đẹp như cậu nghĩ đâu!

Đúng thật cô cũng công nhận nhan sắc cô rất bình thường chẳng có gì nổi trội. Cô bèn hỏi lại anh:

- Vậy Cherry thì sao? Cô ấy đúng là nữ thần mà? Sao anh không thích cô ấy? Cái gì cô ấy cũng hơn Ah mà?

Anh im lặng, cô lại thấy lo lắng chẳng lẽ mình nói sai gì sao. Một lúc sau Shi Gun chợt cất tiếng:

- Dù cho có xinh đẹp hơn cô ấy, ngọt ngào hơn cô ấy mà không phải cô ấy thì cũng chẳng có gì đặc biệt!

Cô chưng lại bởi câu nói của anh. Chẳng lẽ anh đúng kiểu soái ca trong ngôn tình mà cô đã đọc sao? Cô bất giác mỉm cười khẽ lên tiếng:

- Soái ca!

Shi Gun ngạc nhiên, đôi mày thanh tú của anh hơi nhau lại, nhìn cô với vẻ mặt khó hiểu:

- Soái ca là gì?

Cô cứ cười như thế rồi vỗ vai anh rất ra dáng đàn anh:

- Rồi anh sẽ tự biết thôi!

Shi Gun gọi mấy chai rượu ra làm Jeong Ah há hốc mồm. Cô nói lấp :

- Anh...gọi...cái...quái....gi....thế?

Shi Gun ngạc nhiên nhìn cô:

- Cậu chưa uống cái này bao giờ à?

Jeong Ah chưa kịp trả lời thì rượu đã được bê ra. Cô đến bìa còn chưa từng uống chứ đừng nói đến rượu. Nhìn chai thủy tinh xanh lá cây mà cô nuốt nước miếng. Không được rồi nếu cô uống chắc cô sẽ đau đầu dữ lắm. Cái này cô biết do xem trên TV. Cô miễn cưỡng cầm một chai bật nắp rồi nói giọng run run:

- Nam tử hán đại trượng phu sợ gì chứ?

Anh đưa tay lên mời cô. Cô nhấp ngụm rượu đầu tiên. Ế ế ế cay quá đi. Cô nhắm mắt, không được phải ra dáng đàn ông. Cô nhắm mắt uống tiếp. Kết quả hết một chai cô đã gục xuống bàn. Cảm ơn anh đây là sinh nhật khổ sở nhất của cô. Anh lay lay người cô nhưng chẳng thấy phản ứng gì, đột nhiên cô ngẩng phắt đầu lên. Anh mất mớ màng không rõ điểm nhìn, miệng nở nụ cười thất thần, vừa nói vừa chu mỏ lên:

- Aigoo tôi vẫn còn uống tiếp được . Há á á

Anh mở to mắt nhìn cô. Rõ ràng ban nãy giọng cô là giọng con gái. Cô lại gục xuống. Anh bèn cõng cô về nhà. Trên lưng anh cô liên tục lằm bằm , hát hò.

- Shi Gun oppa! Shi... Gun...oppa à ! (Ở Hàn Quốc nếu là em gái sẽ gọi anh là oppa còn đáng ra con trai sẽ gọi anh trai là hyung)

Shi Gun nhàu mày tự hỏi tại sao Tae Hyun lại gọi anh là oppa cơ chứ?! Đây rõ ràng là cách xưng hô của con gái mà. Anh thì thầm lại với Tae Hyun:

- Jeong Ah à!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Bí Mật Bại Lộ?

Cô nghe thấy người gọi tên mình trong trạng thái không tỉnh táo nên chẳng suy nghĩ gì đáp lại luôn:- Có...chuyện...gi...à? (Nói nguyên bản bằng tiếng Việt)

Shi Gun cau mày, anh không hiểu cô đang nói gì cả. Anh bèn cố khơi gợi lại , giọng anh cố mềm mại nhất có thể:

- Jeong Ah à?

Cô đánh vào vai anh một cái rồi đòi xuống , làm loạn trên lưng anh làm mọi người xung quanh dán mắt vào hai người. Mọi người chỉ trò bàn tán. Anh càng cúi thấp đầu xuống. Anh vốn là một ngôi sao nổi tiếng nếu để cánh nhà báo chụp được sẽ không hay. Cô giãy giụa cho xuống bằng được. Khi anh thả cô xuống thì cô lại chu mỏ lên :

- Ủa đây là đâu? Đang đi uống mà hức.....

Chưa nói hết câu cô đã ngã vào người anh. Áp mặt vào ngực anh. Chắc giờ cô chẳng còn ý thức để biết tim anh đang đập rất nhanh, từng hồi thành thịch thịch thịch. Cô bám chặt lấy tay anh. Nhưng chỉ nhận được sự lạnh lùng của anh:

- Buông ra !

Cô lại ngược lên nhìn anh, ghé sát vào mặt anh. Càng lúc càng sát hơn nhưng rồi lại ngủ luôn trong vòng tay anh. Anh đưa tay quàng chân cô rồi bế xốc cô lên, miệng thì thầm:

- Yên nào!

- Aish Tôi là Jeong Ah đây . Gọi hoài vậy ? (Jeong Ah hét lên trong giọng say rượu và nói nguyên bản bằng tiếng Việt)

Shi Gun nghe không hiểu. Rốt cuộc đây là thứ ngôn ngữ nào. Cũng may anh đã kịp nghĩ âm lại lời cô nói vừa nay. Anh nhếch mép cười thầm.

.....

Shi Gun đưa cô về nhà anh. Vì lúc này quên chưa hỏi địa chỉ nhà Tae Hyun. Nói là nhà chứ anh chỉ thuê 1,2 ngày vì địa điểm quay liên tục thay đổi. Anh định xem râu của Tae Hyun như thế nào thì bị cô giữ lấy tay rồi cứ ghì chặt tay của anh. Trong đầu anh liên tục có ý nghĩ hay họ là chị em sinh đôi. Trong mơ cô cứ lăm bằm

- Đợi con về mẹ ới ! (tiếng Việt)

Anh biết Jeong Ah là người Việt chẳng lẽ đây là ngôn ngữ Việt Nam. Làm sự nghi ngờ của anh càng lúc càng tăng cao. Anh bèn tra internet nhưng do giọng nói cô nói lúc say nên không rõ ràng khiến máy không thể dịch được. Chẳng lẽ đây chính là duyên trời định ?

Trên đời làm sao có chuyện trùng hợp thế chứ? Anh gạt phắt suy nghĩ của mình ra. Có lẽ Jeong Ah là Jeong Ah còn Tae Hyun là Tae Hyun. Trên đời này thiếu gì người giống nhau. Đột nhiên chủ tịch Lee gọi điện, giờ là giờ nào rồi mà chú ấy còn gọi. Vừa nhắc máy chủ tịch Lee đã dõn dập:

"Cháu gặp được Jeong Ah chưa?"

- Cô ấy chuyển đi rồi!

Chủ tịch Lee nói giọng đầy lo lắng:

"Nó chuyển đi đâu được chứ? Gia đình đang mắc nợ mà"

Shi Gun giật mình nhìn Tae Hyun hỏi ngay lại:

- Sao chú không nói sớm? Chú mau chuyển khoản cho họ dùm cháu đi

Chủ tịch Lee nói giọng to hơn hẳn

"Ta biết nhưng họ không chịu nhận vì không quen biết"

Shi Gun yên lặng rồi bất chợt lên tiếng:

- Vậy chú mau tìm Jeong Ah đi rồi nhân lương lên gấp mười lần cho cô ấy!

Nói rồi Shi Gun cúp máy luôn. Chuyện hệ trọng thế này mà sao Jeong Ah không đến tìm anh chứ. Anh hoàn toàn có khả năng giúp cô mà. Trong lòng anh chỉ rạo rức những lo lắng. Không biết giờ này cô đang ở đâu ?

Đắp chặn lại cho Tae Hyun rồi nghe lại đoạn ghi âm lúc này. Có lẽ anh sẽ đi tìm chuyên gia ngôn ngữ nhờ dịch.

Shi Gun bước vào phòng lấy quần áo. Thấy chăn đắp cho Tae Hyun đã bị chính cậu nhóc đạp tung toé. Anh vừa lại gần vừa nghĩ "Chắc cậu ấy cũng cần được thay quần áo ! Làm cả ngày hôm nay rồi mà"

Nói rồi Shi Gun tiến đến lấy tay cởi cúc áo của Tae Hyun....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Bí Mật Bại Lộ ? (2)

Shi Gun đưa tay cởi cúc áo của Tae Hyun. Anh bắt đầu cởi cái cúc thứ nhất một cách rất nhanh chóng. Vì cùng là đàn ông với nhau mà. Tae Hyun khua tay gạt tay Shi Gun ra, đôi mày của cô hơi chau lại rồi lại từ từ dần ra chìm vào giấc ngủ. Shi Gun vội tay tháo cái cúc áo thứ hai. Sau khi cởi xong anh chưa kịp nhìn gì thì tiếng điện thoại của anh reo lên, Tae Hyun hơi chuyển động. Sợ Tae Hyun mất giấc ngủ Shi Gun vội vội cái điện thoại nhắc máy ngay:- Có chuyện gì vậy PD- nim?

Chủ đạo diễn từ đầu dãy bên kia thấy Shi Gun nhắc máy thì mừng rỡ nói ngay:

- Shi Gun tối nay chương trình quay cảnh cháu với Cherry ngắm sao mà? Sao giờ cháu chưa đến.

Shi Gun chưa kịp trả lời thì nghe tiếng nói chủ đạo diễn đang nói với ai đó : "còn Tae Hyun đâu rồi? Ai gọi thằng bé đến đây đi chứ"

Shi Gun nhìn sang phía Tae Hyun đang ngủ ngon lành, Tae Hyun chuyển tư thế ngủ nằm úp người xuống khiến Shi Gun chẳng nhìn thấy gì cả. Anh điềm tĩnh nói:

- Tae Hyun đang có công chuyện hơn nữa đây đâu phải giờ làm việc của cậu ấy?

"Aish công chuyện gì chứ? Cháu mau đến đi"

Shi Gun chỉ kịp viết tờ giấy nhắn cho Tae Hyun rồi đi ngay. Không quên để quần áo bên cạnh để cậu nhóc thay.

....

- Shi Gun oppa! Sao giờ anh mới đến? Em chờ anh lâu lắm rồi đó

Cherry nũng nịu về hôn đôi đũa đưa tay Shi Gun. Nhưng đáp lại chỉ là sự lạnh lùng của anh:

- Buông !

Mặc vậy Cherry vẫn nắm tay Shi Gun nói giọng rất ngọt ngào:

- Oppa có bạn gái chưa?

Shi Gun không quay sang nhìn Cherry. Anh lẳng lặng đáp:

- Ngày đây sẽ đến thôi

Cherry tưởng anh đang ám chỉ mình thì mừng rỡ trong lòng. Còn anh thì hất tay Cherry ra.

Cherry mở tròn mắt ngạc nhiên. Trước giờ có ai cưỡng lại được sự dễ thương của cô đâu chứ. Shi Gun bước chân đi thẳng đến sân thượng. Cherry vẫn đứng như tượng đài sau. Cô rút cuộc đã làm gì sai mà Shi Gun lại lạnh lùng với cô như thế chứ?! Cô không muốn nghĩ nữa.

Trên tầng thượng, Cherry ôm lấy eo Shi Gun về phần khích:

- Shi Gun oppa! Nhìn những ngôi sao kia kìa!

Shi Gun gượng cười đáp lại Cherry:

- Đẹp thật giống như đôi mắt em vậy Cherry à!

Tay anh gượng gạo ôm lấy Cherry. Cherry bất ngờ hôn lên má Shi Gun- đây không có trong kịch bản. Đạo diễn tỏ ra rất bất ngờ đồng thời ông cũng rất hài lòng như thế này thì ít nhất người xem sẽ tăng chóng mặt. Riêng Shi Gun anh vẫn không biểu lộ cảm xúc gì chỉ cúi xuống nhìn cô, ánh mắt anh sắc lạnh sượt qua sống lưng cô.

- CẮT, cảnh quay kết thúc

.....

Jeong Ah tỉnh dậy, với lấy cốc nước trên bàn, mở mắt ra. Đầu cô đau quá. Nhưng khoan đây là nơi nào? Nhìn thấy tờ giấy bên cạnh, cô mở ra đọc "Tae Hyun à. Vì tôi chưa hỏi số nhà cậu nên đưa cậu về nhà tôi. Cậu cứ nghỉ ngơi đi. Xin lỗi tôi không biết cậu không uống được rượu. Tôi để lại quần áo cho cậu thay- Shi Gun"

Jeong Ah mở tròn mắt? Cái gì ? Nhà Shi Gun á? Cô nghe thấy tiếng bên ngoài mở cửa. Chắc anh ta đã về. Cô thân nhiên ngồi dậy mở cửa phòng định chào anh một tiếng. Bất chợt cô nhìn sang cái gương bên cạnh thì... Hai cúc áo cô đã bị mở nhìn thấy rõ cả áo ngực bên trong của cô.

- Á

Cô hét toáng lên. Nếu thế chẳng phải Shi Gun đã biết rồi sao. Bí mật của cô? Làm sao cô tiếp tục làm việc nữa đây? Cô đang đứng bất động trước cửa phòng anh. Tiếng cạch cửa phòng -anh đang mở cửa phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Chuyển Nhà

Cánh cửa mở ra, Jeong Ah vội chạy đến ôm chầm lấy Shi Gun. Anh ngạc nhiên vô cùng cuối cùng anh cũng đã tìm hiểu được rồi. Anh vỗ vai Jeong Ah nói:- Tae Hyun cậu vẫn say à?

Jeong Ah tranh thủ thời cơ cài lại khuy áo rồi mới bỏ Shi Gun ra. Dầu vậy cô vẫn gượng ngừng định đi đến chỗ làm thì Shi Gun kéo tay cô lại nói:

- Nay hôm qua làm cả ngày rồi lại uống rượu. Đi tắm đi. Phòng tắm ở kia

Jeong Ah hướng mắt theo hướng tay Shi Gun chỉ. Cô định từ chối thì Shi Gun nói tiếp:

- Có cần tôi cởi quần áo cho cậu không?

Jeong Ah giật mình, cô ôm chầm quần áo của Shi Gun rồi bỏ vào phòng tắm. Phản chiếu trên chiếc gương là gương mặt đỏ bừng của cô. Jeong Ah nghĩ nếu Shi Gun vẫn gọi cô là Tae Hyun thì chắc anh vẫn chưa biết gì nhưng sao cách hành xử của anh hôm nay lại khác thế chứ? Cô tự nhìn mình trong gương, vỗ má rồi tự lấy lại tinh thần.

Bên ngoài có người đang cười thầm...

.....

Jeong Ah bước ra khỏi nhà tắm. Quần áo của Shi Gun rất rộng, áo thì dài đến đầu gối, tay áo thì quá cả bàn tay, trông giống đang mặc váy. Shi Gun kéo tay cô:

- Đi làm. Tôi đưa cậu đi

Nghe đến đây cô vùng tay Shi Gun ra. Có vẻ cô vẫn đang ám ảnh với nỗi say xe kinh hoàng thì bất ngờ Shi Gun hơi nhếch mép nói với cô:

- Có vấn đề gì cho cậu này

Jeong Ah giật mình, chính anh là người dạy cô. Chẳng nhẽ mọi chuyện đã bại lộ. Nhưng rõ ràng anh vẫn gọi cô là Tae Hyun. Liệu cô có nên thừa nhận ngay không?

- Tôi nghĩ cậu biết thôi. Sắp muộn rồi

Nghe vậy Jeong Ah vội nhảy lên đi trước không kịp chào Shi Gun. Shi Gun cười thầm "vẫn thế chẳng chịu thay đổi gì cả"

Shi Gun rút điện thoại ra gọi cho PD-nim:

-PD-nim ạ? Cháu muốn chủ tăng gấp mười lương của Tae Hyun bây giờ. Cháu sẽ trả. Mong chú giữ bí mật cho

PD-nim chưa kịp trả lời thì Shi Gun đã cúp máy. Lúc đến trường quay đã thấy cô ở đó. Đang bê đồ rất nặng, Shi Gun đi ra bê dùm cô. Cô kéo tay anh ra giọng rất lo lắng:

- Shi Gun ssi làm thế bần lăm đấy. Anh không cần phải làm đâu

- Cậu nói gì vậy tôi làm được mà. Coi như tôi giúp cậu

PD-nim từ đâu bước ra nhìn Shi Gun ánh mắt hàm ý rồi hẹ hẹ lấy lại giọng nói nhỏ với cô:

- Tae Hyun à. Cháu được tăng lương

Jeong Ah tròn mắt. Cô làm chưa được một tháng mà tăng lương gì chứ. Chưa kịp nói gì thì PD-nim đã đi. Quay ra thì Shi Gun đã bê hết cho cô. Aish rốt cuộc hôm nay có chuyện gì vậy?

Điện thoại của Jeong Ah đột nhiên reo lên, cô vừa nhấc máy đã nghe tiếng bà chủ chung cư hét vào điện thoại:

- Jeong Ah à? Cháu không trả tiền nhà đúng hạn tí nữa về lấy hành lý đi

Ặc? Cô chưa kịp nói gì thì bà chủ đã cúp máy. Cô hoang mang mon men ra chỗ chị trang điểm là nữ duy nhất thì thầm:

- Chị ơi! Mình có thể ở chung được không? Em mới bị đuổi khỏi chung cư

Chị trang điểm nhìn cô với ánh mắt khó hiểu, gõ đầu cô:

- Em là con trai mà? Sao lại sống cùng chị? Đừng đùa nữa

Trời ạ cô quên mất chuyện này. Giờ còn chỗ nào cô đi được chứ? Ông trời đúng là không thương cô mà. Một tin nhắn mới đến "hành lý của cháu có người đến lấy hộ rồi". Cô há hốc mồm? Trộm chẳng? Á sao lại giao hành lý trong khi người lấy không phải là cô chứ. Bất chợt tiếng nói lạnh buốt sòng lưng đằng sau cô vang lên:

- Là tôi sai người đến lấy. Dọn đến nhà tôi đi!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Đối Xử Kỳ Lạ

Các góp ý của các bạn mình đều đọc! Cảm ơn các bạn.

Trong khoảng thời gian ngắn như thế á? Cô vẫn đang đờ người thì chị trang điểm đã vỗ tay rồi huyých vào tay cô:

- Thôi cứ ở tạm nhà Shi Gun. Cùng là đàn ông con trai với nhau mà. Thế nhé. Chị đi đây

Shi Gun tiến đến vẻ mặt rất hớn hờ , vòng tay qua khoác vai cô, sau đó cúi sát vào mặt cô. Cô thấy hơi ghê, anh ta đang làm cái quái gì vậy chứ. Đã vậy lại còn dụi đầu vào cô nữa ?!

- Đây hai người đang làm gì vậy?

Phía kia vẻ mặt Cherry còn khó hiểu không kém. Jeong Ah cời tay của Shi Gun ra, đứng cách anh một mét nói lấp bắp giải thích:

- Chắc anh ấy đang thử diễn tập

Shi Gun lại ra khoác vai Jeong Ah chẳng để ý gì Cherry cả. Anh cúi xuống bảo cô:

- Đi trang điểm

Rồi kéo cô đi luôn. Cherry bất động không hiểu gì chẳng nhẽ Shi Gun có vấn đề về giới tính sao? Hay đây là người quen anh ấy?

....

- Tae Hyun à! Nhanh lên nào

Shi Gun cười như cún con lại còn vỗ tay như trẻ con. Khuôn miệng cười thành vòm cung hoàn hảo, hai hàm răng trắng đều, đôi mắt thành hình trăng khuyết. Jeong Ah tiến ra chỗ Shi Gun, chừng anh vẫn còn rất phấn khích:

- Shi Gun ssi nhắm mắt lại ạ!

Cô đứng đối diện anh. Cúi sát vào anh. Đột nhiên anh mở mắt ra cứ nhìn cô cười cười. Cô nhắm mắt lại thở dài một cái rồi nói:

- Shi Gun ssi!

Anh hiểu ý nên vội nhắm mắt lại. Hai tay anh vòng qua ôm eo cô. Jeong Ah giật mình lấp bắp:

- Shi Gun ssi!

Anh vẫn nhắm mắt , tay vẫn ôm cô trả lời:

- Cậu yên tâm đây là phòng trang điểm không có ai đâu! Nếu cậu không cho tôi ôm thì tôi không trang điểm gì hết. Oke?

Jeong Ah ráng nén con tức. Mím cười nghiêng răng rồi nói :

- Tôi... Biết Rồi

Vẫn như mọi lần cô trang điểm xong rất nhanh rồi gỡ tay Shi Gun ra. Anh tỏ vẻ tiếc nuối nũng nịu như trẻ con. Bước ra ngoài anh lại giữ vẻ mặt lạnh như băng. Cô tự cười thầm:

- Cái tên này? Thay đổi như chớp vậy!

.....

Bắt đầu cảnh Cherry và Shi Gun cùng nhau dẫn nhau. Shi Gun đưa tay chống vào tường ép Cherry vào. Cherry hơi ngước mắt lên rồi lại cụp mắt xuống. Chứng kiến cảnh đó, chị trang điểm quay ra khua khua tay trước mắt Jeong Ah, cô nhìn không chớp mắt bất chợt quay ra nhìn chị khó hiểu. Chị trang điểm cười:

- Sao mặt em đỏ bừng thế kia?

Cô vội lấy tay che mặt lại. Phải trấn tĩnh lại tinh thần thôi.

Cherry cảm xúc của cô rất lộn lộn. Làm sao bây giờ? Càng ngày cô càng thích anh hơn. Không chỉ bởi gương mặt đẹp như tượng tạc mà còn bởi con người anh nữa. Cô chỉ mong giây phút này không bao giờ dừng lại. Cho dù anh có lạnh lùng với cô! "Goo Jeong Ah tôi nhất định phải tìm được cô"- Cherry vừa cười hiền với Shi Gun vừa nghĩ

- CẮT, mọi người đã vất vả rồi. Tae Hyun mau dọn chỗ này lại đi

Shi Gun ra bê đồ cho cô. Cô còn chưa kịp ra đến nơi nữa mà? Mọi người tròn xoe mắt.

- Shi Gun à! Đây là việc của tôi mà.

Shi Gun không nhìn cô mà vẫn tiếp tục bung bê không quên gửi cho cô một câu:

- Làm nhanh còn về nhà của "chúng ta"

Anh ta đang đùa hay thật đấy. Cũng nhờ có anh công việc xong nhanh hơn hẳn. Vừa làm xong anh đã khoác vai cô bảo cô cùng về.

- Dù sao quần áo của cậu cũng đang ở nhà tôi. Có muốn tôi mở Vali ra lấy quần áo cho cậu thay hàng ngày không?

Quần áo của cô còn có những đồ rất con gái làm sao mà để anh nhìn thấy được. Cô vội kéo tay anh chạy vội.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ. Mọi góp ý xin để lại ở bình luận

Trước nhà Shi Gun có người đang đợi. Cô huých tay Shi Gun tặng thêm cho cái nhảy mắt:

- Tôi vào trước.

Nói rồi xông vào ôm cái Vali xoa xoa, hôn "cả ngày không gặp nhớ quá à"

Bên ngoài là Chan, khi cô vừa đi vào. Cậu ngay lập tức ra chỗ Shi Gun thì thầm về bí hiểm

- Uôi giờ cậu sống với con gái cơ à?

Shi Gun nhìn vào trong rồi lại nhìn ra ngoài, vẻ mặt khó hiểu:

- Sao cậu biết là con gái?

Một sát thủ tình trường như Chan thì nhận ra con gái trong 3s cũng chẳng có gì là lạ. Cậu vuốt tóc vuốt tai, lấy vẻ ngoài ngầu nhất có thể:

- Nhìn đã biết rồi. Đừng nói cậu không biết?

- Mình cũng chưa chắc chắn lắm

- Xôi có gì mà chưa chắc chắn. Nhìn xem (chỉ ra chỗ Jeong Ah) có con trai nào mà trắng thế không? Nhìn cách ngồi xem. Con trai ai ngồi bắt chéo chân, ăn mặc thì áo thun rộng thùng thình sao không dám mặc áo thun ôm body? Xem có con trai vừa ngồi mình vừa chu mỏ như thế kia không? Hơn

nữa nhìn bàn tay cô ta đi

Shi Gun đã chắc chắn suy luận của mình là đúng. Anh giả vờ như thể mình biết rồi hỏi Chan:

- Cậu đến đây có chuyện gì à?

- Không đến chơi thôi (về mặt thân nhiên) Minh còn biết Cherry đang phát điên vì cậu cơ. À có tin cậu đang hẹn hò với một cậu trai nào đó đang lan đầy rẫy trên mạng kia?

Shi Gun im lặng không nói gì. Chan tiếp tục:

- Thằng ranh con như cậu thì có cái gì đâu haha. Đám fan nữ không nói làm gì còn đến cả Cherry.

Shi Gun cũng cười cùng Chan. Anh bảo:

- Nhờ cậu chuyển lời là tớ không quan tâm đâu.

- Vậy còn tin đồn thì sao? Cái cậu thấp thấp bé bé đấy. Ấc hình như là cô kia

Shi Gun vội bịt miệng Chan vì anh bất ngờ hét toáng lên. Chan hiểu ý vội điều chỉnh âm nhỏ lại:

- Cậu thích cái cậu trai kia . À không cô gái kia thật hả?

- yên nào. Chuyện riêng của tớ mà!

Chan vỗ vai động viên Shi Gun rồi bước đi, trong lòng anh đang quặn thắt. Cherry à! Sao em mãi không hiểu chứ? Xuống đường có cuộc điện thoại gọi cho Chan "Sao rồi anh có thấy cô gái tên Jeong Ah đó chưa?"

Chan mỉm cười chua chát:"Chưa!"

Đầu dây bên kia cúp máy cái rụp.

.....

Shi Gun bước vào nhà. Ngồi xuống cạnh cô, cô dịch ra một mét. Anh nở nụ cười ranh mãnh:

- Cho tôi mượn quần áo của cậu

- Anh có nhiều mà.

Shi Gun giả vờ suy nghĩ rồi nói giọng rất trẻ con:

- Aissh Tôi giặt hết rồi

Jeong Ah chui vào nhà tắm còn kéo cả Vali vào lấy cho anh một bộ rồi quăng ra ngoài còn không quên gào:

- Đấy cho anh đó

Shi Gun ngơ ngác. Trời đất cô tin là thật kia. Nhìn cô lại kéo Vali ra ngoài khiến anh không ngừng cười sặc sụa. Jeong Ah nói giọng rất nam nhi:

- Tôi đi đây

- Aigoo định ngủ ngoài đường à? Muộn rồi chẳng ai cho ở nhờ đâu. À mà cậu cũng chưa có lương. Haha chắc cậu chỉ hợp ở với tôi thôi.

Jeong Ah cũng nghĩ lại, cô cố gượng cười nghiêng răng nghiêng lợi nói rõ ràng từng chữ từng từ:

- Tôi có định đi đâu đâu. Tôi chỉ kéo Vali quanh nhà để tập thể dục thôi.

Thôi dù sao cũng đến đường cùng rồi. Cô cầm bộ quần áo để sẵn trên giường :

- Đi tắm đây.

Nói rồi cô đi thẳng vào phòng tắm đóng cửa cái rầm. Trong nhà tắm cô lỡ tay làm rơi quần áo xuống nước. Cô run run không biết phải làm sao đây

- Chết rồi làm sao bây giờ. Chẳng lẽ phải ở trong này mãi sao? Aish mình hậu đậu thật mà

còn anh ở ngoài anh quay sang nhìn cái Vali của cô. Anh tiến lại gần và mở Vali ra

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ngọt

Mọi góp ý xin bình luận ! Mình đã đăng chap dài cho các bạn rồi nè! 15+ nhé

Thật ra anh chỉ muốn cất lại quần áo cho cô thôi. Cô thì chầm khấn tẩm kín người. Liệu có nên bước ra hay không? Cuối cùng cô can đảm trùm khăn tẩm bước ra. Anh đang ngồi trên giường, hai tay đan vào nhau, người hơi cúi xuống. Cô rón rén ra chỗ Vali thì bất chợt anh cất giọng nói:

- Em chịu lộ diện rồi à!

Cô giật mình chưa kịp phản ứng thì anh đã tiến tới. Tay anh đưa tháo bộ tóc giả của cô xuống, tháo luôn bộ ria giả của cô ra. Cô hồn vẫn chưa nhập vào xác. Mái tóc dài xoã xuống, ánh mắt nhìn thẳng vào anh. Anh chống tay ép cô vào tường:

- Lâu rồi không gặp

Tay cô vẫn giữ khư khư cái khăn tẩm. Anh nhìn xuống, cô lại càng giữ chặt hơn. Anh đột ngột cúi sát vào mặt cô, cô nhắm mắt lại. Nghe tiếng cười nhếch miệng của anh:

- Em nhắm mắt làm gì?

Cô mở mắt ra, mặt đỏ bừng. Anh bất chợt cúi xuống hôn cô thật, rất nhanh rất ngọt. Cái hôn của anh cuồng nhiệt như đã chờ đợi lâu lắm rồi. Anh giữ chặt vai cô, hung bạo ép cô xuống giường. Cô một tay giữ khăn tẩm, một tay chống lồng ngực anh, thờ hồn hên giọng run run sợ hãi nói:

- Oppa.... Dừng lại đi được không?

Người cô run lên từng đợt. Anh đang làm gì vậy cơ chứ? Sao lại làm đau cô gái ấy được. Anh vuốt tóc cô, gương mặt vẫn lạnh tanh:

- Em biết tôi nhớ em lắm không?

Anh vuốt đến gương mặt cô, đến cổ cô. Cô hơi co người lại. Anh động đến xương quai xanh của cô. Cả người cả tay anh đều lạnh ngắt khiến cô rùng mình, giọng yếu ớt, đôi mắt đỏ hoe:

- Oppa..

Anh chạm vào mép khăn tẩm ngay bờ ngực cô. Cố nói ra nhưng cô lại càng giữ chặt hơn. Anh giật mình, ngồi dậy ra thẳng phòng khách, không nói một lời nào cả.

Cô mặc quần áo vào xong. Cảm nhận khí trời lạnh buốt của buổi đêm. Anh mặc như thế thì chắc lạnh lắm. Cô chầm chần kín đầu ngó ngó ra thấy anh vẫn ngồi yên trên ghế, ánh mắt cúi xuống nhìn vào nơi xa xăm nào đó. Tay vẫn vơ cốc nước. Cô tiến ra trước mặt anh, cúi xuống, cảm chân đang tay ra:

- Có lạnh không ? Đắp chăn cho nhé!

Anh ngược lên nhìn cô lúc lâu rồi kéo cả người cả chăn vào lòng anh. Ôm chặt cô vào lòng như sợ mất. Cô hơi ngược lên nhìn anh:

- Oppa không giận nữa chứ?

Anh nhếch miệng cười, giọng nói băng lãnh trầm ổn:

- Tôi sẽ phạt em! (tiếng Việt)

Cô ngớ ngàng ngược lên nhìn anh. Không đợi cô nói thêm.

- Chuyện này tôi đã biết từ lâu rồi. Tôi đã học gấp tiếng Việt, cũng may câu mà em nói hôm đó là câu giới thiệu cơ bản "Tôi là Jeong Ah đây? Gọi gì gọi hoài vậy?" Tiếp theo hôm đó em lao vào ôm tôi, tôi đã nhìn thấy rồi- áo lót của em màu trắng à? (anh cúi xuống nhìn cô nở một nụ cười đậm đắng". Rõ ràng nữa là thái độ của em lúc tôi và Cherry quay cùng nhau. Em đang ghen đó à?

Cô tức chảy máu mũi. Cái gì mà áo lót màu trắng chứ? Cô nghiêng răng nở nụ cười tăm tối:

- Đồ-biến-thái

Cô định dịch chuyển chỗ ngồi của mình vì cô đang ngồi trên đùi anh. Nhưng bị anh giữ chặt lại.

- Nếu muốn tôi tha thứ hãy xem phim với tôi.

Tưởng gì chứ dễ ợt à. Cô vênh vênh nhìn anh cười :

- Được thôi!

À khoan ?! Cái gì là phim kinh dị đó hả? Trước giờ cô sống một mình nên rất kị thể loại này vì sợ xem xong sẽ tưởng tượng lung tung. Á? Máu me ứa, cô hét um trời lên. Còn bên cạnh cô? Không hẳn vẫn giữ vẻ mặt lạnh tanh thậm chí là thích thú cứ đợi lúc cô hết là cười. Hai tiếng kinh khủng nhất trôi qua, cô đổ mồ hôi đầy người, hai tay vòng qua cổ anh giữ chặt. Anh bế xốc cô vào giường. Rồi rất tỉnh nói:

- Anh ra ngoài đây. Tắt điện nhé!

Cô bò chồm lên, níu lấy tay anh:

- Không được anh phải ngủ ở đây!

Anh tỏ vẻ suy ngẫm sang chảnh, giả bộ không đồng ý. Cô bật dậy ôm chặt lấy anh. Anh thì đang trầm nghĩ "khô thân bị lừa haha"

- Thôi được rồi! Vậy anh ngủ dưới đất vậy!

- Không được! Anh không thấy vừa nãy có cảnh gì à?

Thì ra là cảnh con ma nằm trên giường cùng cô gái. Cô quá ngây thơ không biết mình đang khiêu khích anh. Anh vẫn tỏ vẻ là mình không muốn rồi nằm xuống cạnh cô. Hai người quay mặt về phía nhau vì cô sợ anh đi mất thì ma bắt mình. Tay cô nắm chặt lấy tay anh rồi từ từ giãn ra, cô ngủ rồi. Anh vốn định ngủ thì cô dụi đầu vào người anh, cựa quậy người ôm chặt lấy người anh. Anh nhếch mép :

- Jeong Ah! Sao em không cho anh lương thiện vậy hả?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Ba Người Một Nhà

Tiếng chuông cửa làm cả hai giật mình tỉnh giấc. Jeong Ah vẫn nằm ngủ ở giường, còn Shi Gun mắt nhắm mắt mở ra mở cửa. Hôm nay là ngày nghỉ ai đến làm phiền không biết:- Shi Gun oppa!

Cherry? Rốt cuộc đến đây làm gì vậy? Cherry cầm một túi đồ ăn lao vào nhà :

- Em mua đồ ăn cho oppa!

- Ặc

Cùng lúc ấy Jeong Ah bắt đầu tỉnh giấc dụi dụi mắt bước ra ngoài trong bộ dạng con gái:

- Shi Gun à!

Cả ba chạm mặt nhau, đều giật mình, đều sửng sốt. Cô mới ngủ dậy, bộ đang lờ thôi nhưng giữa anh và cô đâu xảy ra chuyện gì. Đơ người một lúc Jeong Ah mới cất lời:

- Chào bạn. Mình là em gái của Shi Gun

Shi Gun mở tròn mắt, Cherry nở nụ cười như ánh ban mai:

- Ngồi xuống ăn chung nha!

Shi Gun kéo cô vào trong phòng khó hiểu :

- Em nói cái gì thế hả?

Jeong Ah lao ra ngoài không trả lời. Cherry đã bày ra hết đồ ăn rồi. Chỉ là ăn sáng thôi có cần nhiều thế không? Nào là phở (chắc nghe nói Shi Gun thích đồ ăn Việt), miến xào, bánh gạo cay, cơm cuộn, gà ngũ vị hương, nước ngọt. Jeong Ah không kiềm được bật thành tiếng:

- Uầy Daebak (Daebak là từ mà người Hàn quốc dùng để diễn tả sự ngạc nhiên, bất ngờ)

- ngồi xuống đi. (Nói nhỏ) em ngồi kia nha chị muốn ngồi cạnh anh Shi Gun .

Jeong Ah gật đầu. Cô ngồi theo Cherry sắp xếp, lúc anh đi ra thì còn mỗi ghế cạnh Cherry, anh định kéo ghế ra chỗ Jeong Ah thì bị cô lườm xéo vậy nên đành an phận ngồi cạnh Cherry. Vừa ngồi vào bàn Cherry đã gấp đồ ăn lia lịa cho Shi Gun. Shi Gun nhìn sang Jeong Ah- cô vẫn đang cúi mặt ăn khi anh nhìn sang tốc độ ăn của cô hơi chậm lại một chút. Cherry chăm sóc Shi Gun kĩ quá mà.

- em ăn đi!

Shi Gun gấp đồ ăn cho cô. Cô miến cưỡng đồng ý:

- Lần sau anh nên gấp cho chị Cherry.

Coi như là một lời nhắc khéo. Anh người đơ như cục đá. Đột nhiên Cherry kêu lên một tiếng to : Á

Shi Gun giật mình quay sang. Cherry vừa xoa chân vừa nói:

- sao em lại đá chị? Đau quá!

- Em xin lỗi! Aish chị có sao không?

Thật ra cô định đá nhắc nhở Shi Gun nhưng lại đá nhầm sang Cherry. Thật ngại quá đi mất, Shi Gun thì cười không ra tiếng.

- Shi Gun anh ăn xong chưa?

Cherry thoáng cái đã ăn xong. Jeong Ah tròn mắt:

- Chị ăn ít thế?

- Ừ chị phải ăn kiêng!

Hồ hồ càng tốt vậy cô càng được ăn nhiều hơn. Anh thì chẳng còn tâm trạng nào để ăn nên buông bát đũa. Còn mình cô. Hoàn cảnh này sao cô còn ăn được chứ? Một mình cô ăn hết cả Đống này sao? Thành sự thật rồi đấy. Đống đấy đã được cô giải quyết vì cô sợ phí. Cherry bắt đầu từ ngoài lời hành lí vào. Shi Gun cùng Jeong Ah mắt tròn mắt dẹt. Cherry cười cười:

- Chị sống ở đây cùng Shi Gun nha. Dẫn cho nhập tâm

Cái gì cơ? Shi Gun vội vã:

- Không được! Không thể được

Jeong Ah xua xua tay cười cười:

- Không sao đâu. Miến là gái xinh là Oke mà

Shi Gun quay lại tức tối:

- Em? Rõ ràng em biết anh chỉ

Jeong Ah vội cắt lời anh, sát gần anh nói nhỏ:

- Anh hãy nghe em một lần được không?

Shi Gun yên lặng. Thật ra cô cũng chỉ muốn tốt cho sự nghiệp của anh. Tại sao anh không thể coi đây là thử thách. Thật sự cô lúc này giống như một kẻ mất trí đây tình tảo vậy!

Cherry cố đánh tan bầu không khí căng thẳng, đây cũng không phải chủ ý của cô mà của cả ekip. Hôn nữa chỉ sống chung có tháng nên phải hết sức thuyết phục Shi Gun. Dù sao cô cũng muốn tìm danh tính của Goo Jeong Ah. Đúng vậy người tìm mọi cách để kiếm Goo Jeong Ah không ai khác là cô! Cô quay sang nhìn Jeong Ah hỏi:

- Em gái em tên gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

- Tên gì chứ? Cứ gọi là Pa Pô (trong tiếng Hàn là "đồ ngốc")Shi Gun chắc lưỡi gât lời Cherry. Jeong Ah quay phắt ra nhìn Shi Gun khiến anh muốn bốc cháy. Cherry gât gât đầu:

- Tên em nghe ngây thơ thật nha!

Aish dù sao cô cũng chẳng muốn nói nhiều muốn gọi thế nào thì gọi. Hình như cô là người đang chia cắt không gian riêng tư của hai người. Cảm giác thật khó chịu, Jeong Ah đứng phắt dậy:

- Em đi có công chuyện. Chào hai người!

Cô lao nhanh như tia chớp ra ngoài cửa. Shi Gun và Cherry cùng đồng thanh gọi:

- Pa Pô à ! =))

Ra ngoài là cả phương trời mới, cô hít một hơi thật sâu rồi bước tiếp đi. Cứ bước mà chẳng biết đi đâu cả. Cô ngồi im trong công viên ngắm nhìn cảnh vật một cách chăm chú , trong đầu đang suy nghĩ rất nhiều thứ.

.....

- Shi Gun oppa! Oppa định đi đâu vậy?

Shi Gun lấy chiếc mũ , khẩu trang, kính mắt định đi nhưng bị Cherry ngăn lại. Tay Cherry để nắm hờ lên khuỷu tay Shi Gun. Anh liếc sang tay Cherry thì nhìn thẳng, lạnh lùng đáp:

- Buông ra!

- Oppa định đi đâu em đi đó !

- Tùy cô!

Shi Gun lao thẳng ra ngoài, Cherry cũng chạy theo sau. Nhưng vừa đi ra ngoài thì mọi người vây kín họ, chụp ảnh lén lút, hỏi hàng trăm câu hỏi. Shi Gun cố kiềm người tìm Jeong Ah, Cherry cứ nhìn Shi Gun xem anh định làm gì. Cuối cùng đám đông bám theo đến không thể nhúc nhích nổi, đường xá bị tắc nghẽn. Mọi thứ rồi tung cả lên. Shi Gun phải gọi người quản lý đến giải vây.

Bị bao vây chừng 2 tiếng thì đội ngũ nhân viên công ty đổ bộ đến. Dẹp đám đông. Đưa Shi Gun và Cherry an toàn trở về nhà. Chủ tịch Lee đập tay vào bàn:

- Shi Gun sao cháu lại ra ngoài? Nguy hiểm lắm cháu biết không? Cháu là người của công chúng đấy!

Shi Gun vẫn yên lặng không nói gì khiến chủ tịch tức tối bỏ đi. Anh đâu còn tâm trạng lo cho bản thân? Dù để cô rời xa anh một giờ một phút anh cũng không thể an tâm được. Anh cứ ngồi như vậy đến khi trời tối mịt.

Tiếng mở cửa, anh vẫn ngồi im không ngước lên nhìn. Jeong Ah về rồi thấy không có động tĩnh gì nên tưởng không có chuyện gì xảy ra. Cô đi vào thán nhiên nhìn thấy Cherry cũng đang ngồi yên không cảm xúc:

- Chị! Có cần em nấu com cho mọi người không?

Im lặng...

Cô nín bặt. Giờ cũng đã 10h rồi chắc mọi người ăn hết rồi. Cô rón rén đi vào trong lấy quần áo đi tắm thì:

- Đứng lại!

Giọng nói quen thuộc ấy lại vang lên. Cô hiểu cô sắp phải chịu trận rồi. Đứng yên một chỗ chờ đợi cơn giông bão chuẩn bị ập tới. Cherry lúc này cũng hướng ra nhìn cô.

- Đi tắm đi!

Trời ạ! Cô cũng đang định đi đây. Làm cô hết cả hồn. Tắm xong cô thản nhiên đi ra thấy Cherry đã ngủ ở ghế sofa, Shi Gun vẫn giữ nguyên tư thế ngồi nãy giờ. Cô kéo tay anh kêu:

- Đưa chị ý đi ngủ đi! Ở ngoài này lạnh đấy.

Vì anh vốn chỉ định ở một mình nên chỉ có một cái giường duy nhất. Dù sao Cherry cũng là người nổi tiếng, chịu khổ thế này chắc không quen. Shi Gun tuy không thích nhưng cũng bế xốc Cherry vào giường. Giương mặt xinh đẹp tựa thiên thần của cô áp vào ngực anh. Lúc anh định đi ra ngoài còn nghe tiếng Cherry nói mớ:

- Shi Gun oppa!

Tại sao cô lại tự chuốc khổ vào mình vậy? Biết bao nhiêu người đàn ông tốt ? Shi Gun đóng cửa phòng đi ra ngoài. Jeong Ah hai tay bó gối ánh mắt thờ thẩn nhìn không điểm dừng, hai ngón tay cô cứ cọ vào nhau. Nghe tiếng bước chân, cô hơi ngược lên nhìn anh.

- Sao em lại làm thế hả ?

- Oppa....

Shi Gun tiến đến quỳ một chân xuống đối diện cô. Anh nhìn thẳng vào mắt cô, đôi mắt cô thoáng hiện nét bối rối cứ nhìn xung quanh. Jeong Ah bèn bỏ đi đi vào phòng nơi Cherry đang ngủ rồi đóng cửa lại. Nhưng Cherry vẫn mở mắt, nhìn thấy cô, Cherry vỗ giường :

- Nằm xuống cùng chị đi

Jeong Ah cười nhạt rồi nằm xuống cùng cô. Cherry đột nhiên hỏi :

- Em có biết Goo Jeong Ah là ai không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Jeong Ah giật mình, cô chần chừ hỏi lại:- Jeong Ah á? Chị biết cô ấy à?

- Em là em gái anh ấy nên chị mới nói. Thật ra lúc mới bắt đầu quay chương trình này chị thấy anh ấy có điện thoại nhưng chưa kịp nghe thì đã hết chuông. Lúc ấy anh ấy bỏ điện thoại ở cạnh chị. Chị mở ra xem toàn là ảnh một cô gái nhưng đều chụp theo góc nghiêng, đằng sau lưng hay gì đó. Mỗi tấm ảnh đều có chữ Goo Jeong Ah. Chị nghĩ chắc anh ấy thích cô ấy lắm. Chị đã lưu số điện thoại đó lại nhưng rốt cuộc khi gọi thì lại không gọi được. Ô mà hình như nhìn rất giống em?

Jeon Ah nuốt nước bọt , cố điều chỉnh lại hơi thở của mình. Không biết giờ cô nên nói sao đây. Cherry tiếp tục :

- Chị nghĩ chị với anh ấy sẽ xứng đôi hơn. Với lại chị thích anh ấy!

- Cái gì ? - Jeong Ah hét to, đáp lại ngay lấp lự làm cho Cherry giật mình. Jeong Ah ngồi bật dậy, rồi nhận ra mình hơi quá khích cô lại nằm xuống - Đi ngủ thôi. Cô Jeong Ah đó sẽ không ngáng chân chị nữa đâu.

Nói rồi cô trùm chăn kín đầu. Đồng hồ chỉ 4h sáng, Chery giật mình tỉnh giấc vì lạnh. Hoá ra chăn đã bị Jeong Ah đạp bay xuống đất. Chỉ có cô vẫn nằm úp mình xuống ngủ. Cherry chợt nhớ lại dòng tin nhắn mà Shi Gun gửi cho Jeong Ah: "Ngủ ngoan đừng có đạp chăn nữa đấy". Nhưng rõ ràng là họ là anh em mà. Cô cúi xuống nhặt chăn lên đắp lại cho Jeong Ah rồi đi ngủ. Hôm nay là ngày nghỉ cuối cùng rồi cô không muốn nghỉ nhiều

Jeong Ah giật mình, Cherry đang bày đồ ăn ra bàn, sao Cherry dậy sớm dữ vậy? Thấy Jeong Ah và Shi Gun nhìn chăm chăm vào cô không chớp mắt. Cô bất chợt muốn kiểm tra:

- Hai người nhóm máu gì vậy để tôi còn nấu đồ ăn.

Jeong Ah tròn xoe mắt ngạc nhiên:

- Chị cẩn thận ghê! Còn nấu ăn theo nhóm máu nữa.

Shi Gun hơi nghi ngờ chút, thường anh chẳng thấy ai nấu ăn theo nhóm máu cả. Chẳng lẽ Cherry muốn kiểm tra anh và Jeong Ah có phải anh em không chẳng? Anh chưa kịp nói thì Jeong Ah đã trả lời ngay:

- AB ạ!

Phù, Shi Gun thở phào nhẹ nhõm, may là Jeong Ah có cùng nhóm máu với mình:

- AB

Cherry ngỡ người, chắc cô suy nghĩ nhiều quá rồi. Jeong Ah quay sang nhìn Shi Gun:

- Shi Gun oppa mượn điện thoại nha!

Shi Gun móc túi đưa luôn cho Jeong Ah. Jeong Ah cầm điện thoại lao vào phòng:

- Hai người ăn đi em có chuyện chút.

Đã lâu lắm rồi cô chưa lên mạng nói chuyện với bạn cô. Tuy cô chưa gặp cô ấy lần nào nhưng có cảm giác rất thân thuộc. Tin nhắn của cô ấy gửi chỉ Jeong Ah đến một năm rồi cô chưa trả lời. Cô gõ dòng chữ "Xin chào Dương"

Không hiểu thế nào, Dương trả lời ngay lập tức:

- "Dạo này cậu sống tốt chứ. Lời hứa cùng đến Seoul của chúng ta"

- Tớ đang ở Seoul rồi còn cậu?

- "Tớ cũng đang ở Seoul, cậu có thể đến gặp tớ không?"

- Được.

Hôm nay là buổi gặp mặt đầu tiên của cô với Dương. Cô vẫn ăn mặc như thường ngày, đến đúng giờ. Dương đã ngồi đấy từ lúc nào rồi. Lần đầu gặp có chút ngượng ngùng, không giống như trên mạng, ngại ngùng Jeong Ah mở lời trước:

- Chào cậu!

Dương là cô gái rất nữ tính, thích trang điểm. Dương đang là một chuyên gia trang điểm. Nhìn thấy Jeong Ah cô mỉm cười:

- Cậu dễ thương thật. Chẳng khác gì ngày đầu tiên cậu gửi ảnh cho tớ xem.

Giọng nói của Dương ngọt ngào y như ngoại hình của cậu ấy vậy. Cậu ấy giống một cây kẹo bông.

- Jeong Ah! Cậu đã thực hiện được lời hứa của chúng ta năm đó chưa?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tâm Sự Fan Girl

- Còn cậu thì sao? Jeong Ah hỏi ngược lại. Dương cúi xuống, lắc đầu cười cười. Năm đó cô sống chết đòi sang Hàn Quốc vì người thương của mình. Nhưng cô nhất quyết không cho Jeong Ah biết là ai. Chỉ hứa bao giờ gặp nhau sẽ cho xem ảnh người thương của cô. Cô tự giác lời điện thoại ra, giờ ảnh cho Jeong Ah xem.

- Ở quen quen - Jeong Ah lập tức phản ứng

- Ủa anh ấy nổi tiếng mà.

- Cái gì hoá ra người cậu thích là người nổi tiếng á?

- Ủ Chán đẹp trai nhì

Jeong Ah bật tay, tự kêu thầm trong lòng, giật điện thoại của Dương để nhìn kĩ ảnh:

- Biết ngay mà. Hèn chi thấy quen quen. Anh ta mình gặp rồi

Dương nắm chặt lấy hai tay Jeong Ah, mắt mở to :

- Anh ấy trông như thế nào? Sao cậu lại gặp được?

Jeong Ah bị nắm chặt tay cô khẽ kêu lên: "Au"

- Anh ta hả? Ngoài đời đẹp hơn trong ảnh nhiều lắm. Minh tình cờ gặp thôi.

- Aigoo không biết anh ấy đã có bạn gái chưa nhỉ? Minh chỉ sợ anh ấy thích ai đó rồi mà chưa bị khai tin hẹn hò!

Jeong Ah giật mình. Nhớ lại lúc trước Chan lúc nào cũng đến trường quay để thăm Cherry lấy cớ là cùng công ty nhưng rõ ràng anh ta thích Chery. Từng cử chỉ, điệu bộ, ánh mắt đều nói lên điều ấy. Làm sao để nói thật được? Dương bắt chợt lên tiếng:

- Thật ra tình cảm giữa fan và idol sớm đã biết không có kết quả nhưng vẫn cố gắng dù trong vô vọng. Bởi vì đã yêu thương người ta quá rồi, là người đứng nhưng lại đem lại cảm giác như yêu xa. Có điều chỉ anh ấy mới không biết bọn mình yêu xa. Trên đời này có bao nhiêu người thích anh ấy, có người xinh đẹp, tài giỏi hơn. Nhưng mỗi người chỉ có một người đặc biệt duy nhất của riêng mình. Dù cho mình không phải người đặc biệt ấy thì mình cũng không hối hận khi sang đây tìm anh ấy.

Jeong Ah cụp mắt xuống, chả nhẽ Cherry đọc được suy nghĩ của mình? Cô tiếp lời Dương:

- Cậu biết không? Điều đáng sợ nhất không phải anh ấy không thích cậu mà là đến giây phút cuối cùng anh ấy vẫn không biết tình cảm cậu dành cho anh ấy lớn đến nhường nào. Thật ra làm bạn gái của người nổi tiếng cũng khổ lắm, không được tự do hẹn hò đi chơi như những cặp đôi khác, không được sống theo ý của riêng mình. Cậu đừng nghĩ là vui sướng. Mỗi lần anh ấy đạt giải thưởng chỉ biết ngồi xem TV mà hò hét vui mừng cho anh ấy. Anh ở trên TV còn mình xem TV đây là cách chúng ta hẹn hò.

Dương tròn xoe mắt nhìn Jeong Ah vẻ mặt đầy nghi ngờ:

- Sao cậu biết rõ vậy? Chẳng lẽ cậu đang hẹn hò với người nổi tiếng hả....????

- Không... Không đâu. Tớ chỉ tự nhiên tuôn ra như thế thôi.

Dương gạt gù nhìn xuống màn hình điện thoại:

- Cậu ở đây cũng một thời gian rồi chắc là gặp anh này rồi nhỉ.

- Ai cơ?

Dương gio điện thoại ra trước mặt Jeong Ah, người này cũng quen, cô giật mình thốt lên:

- Là Kim Shi Gun hả. Nay đừng nói cậu thích anh này nữa nhé?

- Không cậu làm gì mà sừng sốt vậy. Thấy đẹp mình lưu thôi. Phản ứng của cậu là sao? Cậu gặp anh ấy rồi hả? Trông thế nào vậy?

Thấy vẻ nũng nịu của Dương, Jeong Ah cân chỉnh lại giọng nói :

- Gặp rồi. Ảnh đâu có lột tả hết được vẻ đẹp của anh ta đâu. Ngoài đời anh ta còn đẹp hơn gấp vạn vạn vạn lần.

- Cái gì? Trong ảnh đã thế này rồi mà!

Jeong Ah nhún vai, cho Dương tự tưởng tượng. Dương lại ngồi buồn:

- Muốn làm chuyên gia trang điểm cho Chan mà tớ sợ không có cơ hội.

Nếu Cherry đã không thích Chan rồi thì tiếp tục chỉ khiến Chan khổ đau. Thà tự vun đắp cho anh ấy một tình yêu mới, hơn nữa Dương lại thích Chan đến mức này. Liệu đây là tốt hay xấu?

- Tớ sẽ giúp cậu.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ấn Tượng Đầu Tiên

- À ừm... coi như tớ không nói câu vừa nãy nha. Tớ cũng không quen biết gì anh ta cả. Cậu nên tự tin vào khả năng của mình đấy. Nhất định phải chăm chỉ. Cậu cũng biết công ty của anh ta là công ty lớn nhất Hàn Quốc mà nên yêu cầu tuyển chuyên gia trang điểm cũng cao lắm. Tớ muốn hỏi cậu liệu có người rất đặc biệt lại đi thích người bình thường không? Kiểu như anh ta rất tài giỏi, đẹp trai, giàu có , rất nhiều người theo đuổi nhưng lại thích một cô gái bình thường không có gì đặc biệt không?

Dương lắc lắc đầu:

- Không đâu. Nhưng chắc là ấn tượng ban đầu của anh ta về cô ấy phải thật tốt cơ. Kiểu tình yêu sét đánh đấy.

Jeong Ah nhớ lại lần đầu gặp giữa anh và cô chẳng có gì đặc biệt cả. Jeong Ah chào Dương, hẹn một ngày không xa sẽ gặp lại cô. Về đến nhà, nhìn thấy Shi Gun đầu tiên, nhưng chẳng thấy Cherry đâu cả. Thì ra Cherry đi mua đồ ăn. Jeong Ah tiến thẳng vào chỗ Shi Gun, làm anh ngạc nhiên hết sức. Trước giờ đều chỉ có anh lại gần cô:

- Shi Gun ấn tượng đầu tiên của anh về em như thế nào?

Tương có gì nghiêm trọng hoá ra là câu này. Shi Gun ngẫm nghĩ:

- Rất ngốc!

- Đâu có đâu? Em chỉ không biết anh là ai thôi mà?

Shi Gun ngược nhìn cô ánh mắt khó hiểu:

- Em không nhớ lần đầu chúng ta gặp nhau à?

- À..... Hôm đó em đang ngủ thì anh về rồi....

Shi Gun về mặt chán nản:

- Thôi đừng nói nữa. Anh hiểu rồi. Em chẳng nhớ cái gì cả. Đồ ngốc!

- Thế là gì ? Nói em nghe!! Mà rõ ràng như thế mà nhỉ?

Shi Gun đứng lên, đối diện mặt Jeong Ah:

- Muốn nghe cũng được thôi nhưng có một điều kiện. (nhìn thấy vẻ mặt của cô, anh nói tiếp) lấy cho anh cái điện thoại!

Jeong Ah nhìn xung quanh, điện thoại của Shi Gun đang trên bàn, cạnh cái ghế Sofa mà lại ngay ở đằng sau Shi Gun. Cô thấy đơn giản quá, bèn lao ra lấy nhưng bị anh giữ vai lại.

- Em phải đứng yên để lấy chứ?

Jeong Ah ngược nhìn Shi Gun:

- Điện thoại ngay sau anh , anh không đi ra thì làm sao mà em lấy được?

Shi Gun nhún vai, vẻ mặt thản nhiên. Jeong Ah cố giữ khoảng cách với anh , với với cái điện thoại nhưng không được. Anh thấy thế càng thản nhiên hơn:

- Không thì em đừng hòng nghe lần đầu anh với em gặp nhau!

Jeong Ah đặt một tay lên vai Shi Gun, người cô hơi áp vào người anh, Shi Gun khẽ cười cười. Jeong Ah áp hân vào người anh, nhưng vẫn còn vài cm nữa. Cô cố với với. Đột nhiên cả cô và anh ngã ra ghế sofa. Người cô nằm đè lên người anh. Cô ngẩng mặt lên nhìn anh, thấy anh đang cười. Cô cố nén tức, với cái điện thoại đưa cho anh:

- Đây!

Rồi định đứng lên nhưng bị anh kéo lại:

- Nằm yên! Như này mới giống lúc ấy!

Cô định vùng dậy, cánh tay chắc nịch của anh giữ yên cô lại. Cô bắt đầu chăm chú.

- Thời còn chưa nổi tiếng. Có một lần anh đi dạo phố, chẳng ai nhận ra anh cả. Lúc đó anh đang chờ đèn đỏ sang đường thì có một người đột nhiên tiến đến trước mặt anh, lao ra đứng trước mặt anh cười cười "Yah cậu làm gì ở đây đấy hả?" Rồi chợt nhận ra mình nhầm người, cô ấy vội nói "A ! Xin lỗi anh" rồi vội cúi đầu xin lỗi nhưng do khoảng cách quá gần khiến đầu cô ấy đập vào vai anh. Cô ấy vừa xoa đầu vừa chạy (Shi Gun mở điện thoại lên). Anh nhìn em một lần là có thể biết chính là em rồi!

Aish thì ra lúc đó cô nhận nhầm người, nhưng anh ấy lúc đó lại đeo khẩu trang rồi đội mũ nên cô mới không nhận ra. Hơn nữa cô bỏ đi lúc anh còn chưa kịp nói câu gì. Anh giờ điện thoại trước mặt cô:

- Hình bóng lưng của em lúc đó!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vén Màn Bí Ẩn

- Được rồi. Em mượn điện thoại Jeong Ah lao vào phòng chốt cửa lại, còn Shi Gun thì đờ người không hiểu chuyện gì xảy ra. Jeong Ah mò số của Chan, gọi cho anh, đầu dây bên kia đã được kết nối:

- Shi Gun à? Có chuyện gì mà gọi cho mình? Lạ quá nha

Jeong Ah run run, cô lấy hết can đảm, hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Chan hyung (con trai gọi anh là hyung, con gái gọi oppa) em là Taehyun đây ạ!

Chan có im lặng chút nhưng lại niềm nở ngay:

- À Có chuyện gì Tae Hyun?

Jeong Ah bắt đầu ấp úng:

- Hyung à.... Thật ra em có một người bạn trang điểm cũng khá tốt. Em biết hyung là người rất nổi tiếng tất nhiên việc lựa chọn sẽ rất gắt gao. Nhưng hyung có thể cho bạn em thử việc 1 tháng được không ạ?

- Tất nhiên là được chứ. Bạn gái... À nhầm bạn Shi Gun đã nhờ thì anh sẽ thử xem sao. Nếu được thì hẹn bạn em tháng sau bắt đầu thử việc nhé!

Jeong Ah mừng rỡ không ngờ lại đơn giản như thế này, cô chợt nhớ lại tưởng mình nghe nhầm:

- 1 tháng nữa cơ??

- Ủ lúc đó anh mới sắp xếp được lịch.

- Dạ dạ vâng chào hyung.

Cô đợi Chan cúp máy rồi gọi ngay cho Dương khỏi phải nói Dương mừng rỡ đến chừng nào, hét to muốn vỡ cả điện thoại còn không quên cảm ơn cô ríu rít kèm theo câu hỏi không thể thiếu:

- Làm sao cậu làm được vậy? Huhu tớ xúc động quá

- À tớ có quen một người bạn của anh ấy thôi. Nhớ tháng sau đấy. Đến đúng giờ và phải thật xinh đẹp nghe chưa?

- Cảm ơn cậu nhiều lắm huhu

Jeong Ah thở phào nhẹ nhõm. Mong rằng mọi việc sẽ tốt đẹp...

- CẢT cảnh quay cuối cùng đã hoàn thành rồi, mọi người đã vất vả suốt ba tháng qua rồi. Tae Hyun vào phòng riêng gấp chú- PD-nim vừa vỗ tay vừa hô

Mọi người vỗ tay đôm đốp, có mình Jeong Ah là lo sợ. Sao lại gấp riêng cô chứ? Bước vào phòng riêng, thấy PD đã đợi sẵn, PD mời cô ngồi rồi đưa ra phong bì:

- Lương của cháu này.
- À dạ vâng cháu cảm ơn.

Jeong Ah không thèm kiểm tra phong bì, tung tăng chạy ra ngoài. Gặp ngay Shi Gun với Cherry, Aish cô che mặt định lướt thì:

- Này cậu kia đứng lại tôi bảo.

Ặc biết sẽ không thoát mà, cô cúi cúi xuống đi ra chỗ Cherry. Cherry chống tay vào cằm, ngược mắt lên trời:

- Cậu giống ai quá nhỉ? Hình như rất là giống...
- Giống gì chứ? Tae Hyun lấy anh cốc nước nhanh lên - Shi Gun vội ngắt lời

Jeong Ah được mùa chạy như bay đi. Cherry nhìn Shi Gun về trách móc:

- Aish thật sự rất là giống đấy
- Trên đời này có thiếu người giống nhau đâu!

Jeong Ah về nhà, để hết đồ con trai vào tủ rồi đi tắm. Lúc ấy Cherry cũng về lấy đồ dọn đi vì cũng đã hết thời hạn sống chung rồi. Cô mở tủ của Jeong Ah ra như tìm kiếm thứ gì đó. Đột nhiên cô để ý trên ngăn cao nhất, chạy ra tìm ghế rồi khiêng vào, cô đứng lên nhìn vào. Cô giật mình bàng hoàng:

- Cái gì đây? Rõ ràng đây là tóc giả với râu giả của đàn ông mà. Bộ quần áo này chẳng phải cậu nhóc lúc nãy vừa mặc sao? Thảo nào trông giống em gái Shi Gun thế. Nhưng sao em gái Shi Gun lại phải làm thế, Shi Gun có tiền đủ cho cô em gái của anh ăn học ăn chơi cả đời mà.

Cherry nhìn thấy điện thoại của Shi Gun ở ngay trên giường, cô cầm lên, mở khoá nhưng điện thoại lại yêu cầu mật khẩu. Cherry ngẫm nghĩ, rốt cuộc mật khẩu là gì nhỉ? Đột nhiên Jeong Ah đi ra ngoài phòng tắm, Cherry vội giấu điện thoại, miệng cố nở nụ cười với cô. Jeong Ah thấy hơi lạ nhưng cô vẫn cười lại:

- Unnie làm gì vậy? Ăn gì chưa? Em nấu cho ăn nha?
- À ừ em đi nấu đi...

Jeong Ah vui vẻ ra phòng bếp nấu nướng mà không suy nghĩ gì. Còn Cherry ở trong mò mật khẩu của Shi Gun, năm sinh của anh không phải, ngày tháng sinh của anh cũng không phải. Rốt cuộc là sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Buông

Cherry lặng người. Tay cô run run bấm, mở được rồi... Thì ra là ngày tháng sinh của Jeong Ah. Cô tự mỉm cười chua chát. Tại sao mấy người lại phải giấu tôi? Cherry tiến ra ngoài, Jeong Ah vẫn say sưa nấu nướng.

- Jeong Ah!

Cô bất chợt quay lại, Cherry không để cô nói mà nói tiếp:

- Tại sao em lại lừa dối chị? Em biết chị rất yêu Shi Gun mà? Sao em lại ở đây cản đường bọn chị chứ?

Cô đánh rơi muỗng xuống sàn, chết lặng nhìn Cherry, hòng cô như ứ lại, ánh mắt Cherry nhìn thẳng vào cô, đôi mắt to tròn trong veo ấy ầng ậc nước mắt. Giờ cô phải nói gì đây?

- Chị chưa từng cầu xin ai. Em là người đầu tiên. Em có thể rời xa Shi Gun đến một nơi thật xa được không?

Jeong Ah giật mình, lúc này cô mới dám ngược lên nhìn Cherry, giọng nói cô rõ ràng không ổn định nốt cao nốt thấp:

- Chị à! Chị cũng biết em rất thương anh ấy. Sao chị lại bắt em với anh ấy rời xa nhau?

Không ngờ những cảnh phim cô hay xem lại xảy ra ngoài đời thực. Lúc đó cô còn hay trách nữ chính tại sao lại nghe lời người ta mà từ bỏ hạnh phúc của mình? Nhưng giờ khi đã ở hoàn cảnh này cô mới hiểu khó khăn như thế nào. Nhưng đây không phải trên phim, cô không có nghĩa vụ từ bỏ hạnh phúc của chính mình. Bất chợt Cherry gương mặt như người mất hồn, âm thầm nói:

- Nếu em không đi. Chị sẽ chết cho em coi.

Mạng người. Mạng người rất quan trọng. Cherry quá yêu Shi Gun, cô hiểu Cherry sẽ dám làm thật. Làm sao cô có thể độc ác ích kỉ như vậy được chứ? Đúng là mỗi người có một người đặc biệt của riêng mình, chả lẽ anh và cô không dành cho nhau? Cô nhất định không thể ở cạnh anh. Chuyện này ngay từ đầu đã sớm biết không có kết quả:

- Được. Em sẽ đi! Chúc chị hạnh phúc

Cô bỏ vào trong phòng, đồ ăn cháy khét lẹt...

Mở chiếc phong bì PD- nim đưa. Jeong Ah giật mình miệng cô khẽ nhấp nháy, tay đếm số:

- 3 triệu, 30 triệu, 300 triệu, 3 tỷ... ????

Cô bàng hoàng giật mình, cô mới làm chừng ba tháng. Sao lương nhiều quá vậy? Gọi cho PD thì không liên lạc được. Rốt cuộc sao lại nhiều thế chứ? Cherry bất chợt đi vào, không dám nhìn thẳng vào mắt Jeong Ah:

- Bao giờ em đi?

Jeong Ah im lặng một chút, cất tiếng đáp ứng:

- Hết tháng này được không ạ?

Cherry khẽ gật đầu, hết tháng này cũng chỉ còn chừng tuần nữa.

Cuối tháng

Ngày 30-12 lạnh giá, hôm nay là sinh nhật của anh- Shi Gun. Tuyết phủ trắng đường, không gian tĩnh lặng. Nhắc điện thoại bấm số của Dương.

- Hôm nay cậu có thể trang điểm cho mình được không?

Giọng nói u ám đến sầu thảm của Jeong Ah khiến cô hơi lo lắng. Cô cố gắng hỏi:

- Sao vậy? Có chuyện gì à?

Jeong Ah cố nở nụ cười, giọng nói có đôi chút bất ổn:

- Không. Vậy hẹn cậu ở chỗ cũ nhé!

Nói xong cô cúp máy, đến thẳng chỗ hẹn với Dương, cô cố giữ tâm trạng bình thường nhất có thể. Đến chỗ hẹn, chỉ có Dương là trông vẫn vậy, còn cô- cô đã khác rồi.

- Sao hôm nay có sự kiện gì à?

Jeong Ah lãnh đạm, ánh mắt cúi xuống nhìn xa xăm:

- Ủ. Đi sinh nhật

- À vậy làm theo kiểu trong sáng nha- Dương vẫn rất tươi vui, nháy mắt lém lỉnh để khuấy động không khí ấm áp với cô. Nhưng nhận lại vẫn là giọng nói u ám nhằm chán đến đáng sợ ấy:

- Ủ tuy cậu

Dương dẫn Jeong Ah đến shop quần áo. Chọn toàn váy cho cô. Trước giờ cô chưa bao giờ mặc váy cả. Dương thấy vẻ mặt e ngại của cô, lấy tay đẩy cô vào phòng thay đồ kèm theo lời động viên:

- Ngại gì chứ? Con gái mà

Chương 26

Có góp ý gì các bạn có thể để lại dưới phần cmt. Tất cả Idol đều được mình lấy hình mẫu từ những idol thật ngoài đời. Nếu có gì không vừa lòng các bạn thì xin lỗi nha TT mình sẽ cố gắng hết sức cho những chap tiếp theo.

5 phút.....

Jeong Ah bước ra với bộ đầm đỏ đến chói mắt, dài qua gối, kèm theo băng đô đỏ cài trên đầu. Cô nhìn Dương với ánh mắt ái ngại:

- Mặc như này á hả?

- Vào thay bộ khác đi. - Dương cười sặc sụa đến chảy cả nước mắt- Trông cậu như cây bút màu màu đỏ ấy hahaa

Cô ngoan ngoãn gật đầu. Lúc sau lại đi ra với vẻ mặt như lần đầu, Lần này là bộ màu xanh biển toàn tập.

- Cậu thích đồng bộ từ trên xuống dưới hả? - Jeong Ah nhìn Dương dờ khóc dờ cười

- Haha giờ là cây bút xanh - Cô thấy vẻ mặt khó hiểu của Jeong Ah bèn sửa giọng nghiêm túc ngay-Nãy giờ tớ đùa cậu thôi. Đây này nghiêm túc đây

Dương vừa nói vừa đưa quần áo cho cô thay kèm theo cả phụ kiện. 5 phút sau...

Jeong Ah bước ra, Bộ váy ngắn hơn đầu gối khiến cô rất ngại hai chân cứ cọ cọ vào nhau.

- Chà. Người cậu nhỏ nhắn nên tớ đã chọn cho cậu váy chữ A bông bênh màu trắng này đây nhìn rất nữ tính nhẹ nhàng đúng không? Chỉ xòe một chút thôi đã thấy dễ thương rồi. Trời ơi dễ thương quá đi. Thất eo lại trông người cậu chuẩn ghê. Lại còn thêm mấy bông hoa nhỏ trang trí dưới chân váy nữa. Tớ rất có mắt thẩm mỹ đúng không?

Jeong Ah gật đầu mắt thẩm mỹ của Dương khá thật. Dương nghiêng người quảng cho cô đôi giày cao gót hồng kem nhẹ nhàng:

- Tớ chọn rất kĩ đấy.

- Nhưng ... hơi cao thì phải.

Dương xua xua tay:

- Cao gì. Đây là thấp đấy có 7 phân thôi mà.

Cô đi vào, cảm giác lần đầu tiên đứng trên giày cao gót thật chênh vênh...

- Nào đi theo tớ

Dương kéo cô về nhà Dương. Căn nhà khá nhỏ, có vẻ như chỉ là nhà thuê nhưng được bài trí ngăn nắp với màu chủ đạo là trắng, rất tươi sáng.

- Nhắm mắt vào.

Dương mang đồ trang điểm ra thực hiện công việc của mình. Vừa cho Dương trang điểm cô vừa hỏi:

- Cậu đã gặp Chan chưa?

Tay cô đánh hơi chậm lại, nhưng rồi lại lấy lại tốc độ vừa rồi. Trả lời rất thân nhiên:

- Mình nghĩ mình hết thích anh ấy rồi.

Jeong Ah giật mình mở mắt ra nhìn cô, vẻ ngạc nhiên hết sức:

- Cậu nói gì chẳng phải mới lúc trước cậu còn....

- Ngắm mắt vào.

Jeong Ah ngoan ngoãn nghe theo lời cô. Đợi cô nói tiếp, hít một hơi dài nhưng lại cố thở ra nhẹ nhàng như mình vẫn ôn:

- Mình đã nghĩ mình rất thích anh ấy cơ. Nhưng khi gặp anh ấy ở ngoài đời, mặc dù anh ấy rất thân thiện với mình. Nhưng mình không hề có cảm giác gì hết. Nếu có chắc chỉ dừng lại ở sự ngưỡng mộ. Mình nghĩ mình với anh ấy không dành cho nhau. Xong rồi cậu mở mắt ra đi.

Dương vừa nói vừa cười nhẹ, tay cầm chiếc cặp mô phỏng bông hoa từ đăng tím cặp vào mái tóc buộc nửa đầu của cô, hoa từ đăng dài từ cặp tóc xuống đuôi tóc.

- Nhìn vào gương đi.

Đôi môi màu đỏ cam nhẹ, mắt được kẻ eyeliner mảnh với nhũ hồng cam, lông mày kẻ ngang. Tôn lên vẻ đẹp tự nhiên nhất có thể. Nhưng cô chợt để ý đến cái gì đó, đưa tay vuốt vuốt mái:

- Ô sao cậu lại cắt mái của mình?

Tóc mái dài của cô nuôi, giờ đã bị Dương cắt thành mái bằng ngang, hai dài tóc mảnh buông xuống hai bên.

- Đẹp mà, cậu để thế này đẹp hơn

Cô vừa vuốt vuốt mái, nhìn lại mình trong gương. Nhìn một cách chăm chú nhưng chẳng có cảm xúc gì cả:

- Cảm ơn cậu!

Tác phẩm tuyệt đẹp tạo dưới bàn tay của Dương đã bị tâm trạng của Jeong Ah phá nát không còn một mảnh. Nhưng cô vẫn cố tươi cười. Dương giờ hai tay cô động cô:

- Cố lên

- Oppa..... Jeong Ah khẽ cất giọng gọi Shi Gun từ đằng sau. Khi anh quay lại, cô sẽ cố mỉm cười. - Oppa à....!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Ngày Cuối Anh Tồn Tại Trong Tâm Trí

Shi Gun quay lại khiến cô ngạc nhiên không kém. Mặt anh bôi đen thui hết cả nhưng cô vẫn nhận ra anh.

- Oppa? Cái gì vậy ? Vương lịch trình gì hả? Hay anh mới quay cảnh hành động vừa nổ bom xong?

- Gì hả? Hôm nay anh quyết định đưa em đi chơi mà.

À vậy ra anh mới phải cái trang thế hả?

- Thế này là sao hả?

Vừa nói anh vừa tiến lại gần cô, cúi xuống ghé sát vào mặt cô, soi kỹ đôi mắt của cô, rồi đưa tay bẹo má cô:

- Sao lại dễ thương thế này? Đám con trai sẽ dán mắt vào em mất.

Jeong Ah khẽ đưa tay đánh vào ngực anh, giọng đầy nũng nịu:

- Nói gì vậy hả?

Shi Gun đứng thẳng người, nhìn cô từ đầu đến cuối rồi lại ghé sát vào mặt cô. Đôi mắt anh nhìn thẳng vào cô:

- Váy em ngắn quá rồi đấy.

Cô đẩy người anh ra cách cô chừng mấy chục cm rồi lại làm vẻ đáng yêu :

- Hôm nay là ngày đầu tiên em mặc váy ngắn cho anh xem đấy.

Anh ra vẻ gật gật đầu tỏ vẻ ngạc nhiên. Đưa tay khoác lấy cổ cô rồi hình như lại nhận ra gì đó , anh lại nhìn xuống:

- Có giày cao gót em cũng cao lên được chút ít ấy nhỉ?

Còn cô đang nhìn anh với ánh mắt đăm đăm sát khí...

Vậy là anh có thể thoải mái dẫn cô ra ngoài phố. Dù vậy khí chất ngùn ngụt của anh vẫn thu hút ánh nhìn xung quanh:

"Này anh kia ăn gì mà đen thế nhỉ?"

" Cậu nhìn tí lệ cơ thể của anh ta đi. Cơ thể chuẩn thật đấy"

Tiếng hai cô gái vừa đi qua vừa thì thầm bán tán với nhau.

" Sao cô gái đi cạnh trắng thế mà anh kia đen thế nhỉ?"

Jeong Ah vừa đi vừa bụm miệng cười. Còn anh thì gương mặt tràn đầy phần nộ nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh. Cô cố nín cười :

- Đi đâu giờ?

- Bí mật

Shi Gun vừa nháy mắt vừa nói. Rồi kéo tay cô lên tàu điện ngầm. Hôm nay tàu rất đông nên cả cô và anh đều phải đứng. Anh đứng ngoài che cho cô, tay chống vào cửa ép cô vào trong. Mỗi lần tàu ngoặt là người anh lại đập vào người cô. Cô ngước lên nhìn anh , anh đang nhìn ra ngoài cửa sổ một cách chăm chú.

Gương mặt của anh, xương quai hàm rõ ràng, đôi mắt một mí nhưng lại rất sâu, mũi cao thẳng vút. Đứng ở góc này trông anh giống lai tây. Cô đưa tay chạm vào vai anh, anh cúi xuống nhìn cô:

- Yên nào đừng nghịch.

Nghe vậy phá hết cảm xúc lãng mạn của cô đang có bây giờ. Khiến cô kiễng chân cao lên, cổ cho bằng anh:

- Sao hả? Em cũng đứng ngoài che cho anh được mà?

Đột nhiên tàu chệch choạng khiến anh lao vào người cô, tình cờ hôn lên môi cô. Cô mở tròn mắt. Cảm giác thật lạ lẫm, tim đập thình thịch. Anh vội đứng thẳng lên nhìn cô, cố lấy bình tĩnh nhìn cô :

- Dù sao đây cũng không phải lần đầu tiên

- Anh...

" QUÝ KHÁCH XUỐNG KHU VỰC Nam Dong..." Ngắt lời cô . Anh kéo tay cô xuống ga.

Đi thêm một đoạn. Trước mắt cô là một bãi biển rộng lớn. Nước xanh biếc, ánh mắt vàng chiếu xuống như muốn ướp nước biển, hàng cây xanh ngắt, cát vàng thỉnh thoảng sóng xô vào bờ, nhưng lại chẳng có ai cả.

- Oa đẹp thế này sao lại chẳng ai đến nhỉ?

- Anh đã bao toàn bộ rồi mà

Cô giật mình quay ra nhìn anh. Không ngờ anh giàu đến mức độ này. Giờ đang là chập chieu, ánh nắng đã gay gắt hơn, cô ngồi xuống chạm nhẹ vào cát, hít thở không khí trong lành, từ khi gặp anh, cô chẳng thể nghĩ đến ai khác " Chuyện gì xảy ra với mình thế này? Dù đã rất cố gắng nhưng chẳng tiến triển , chỉ mong mọi thứ vẫn mãi chỉ thế này thôi. Ngày mai ta sẽ khác rồi"

- Jeong Ah còn không xuống đây?

Cô quay mặt ra nơi có tiếng gọi, là anh - đang ngồi gần sát biển. Ánh nắng chiếu xuống mặt anh, đẹp, rất đẹp, anh quay sang nhìn cô cười vẫy tay ra hiệu cho cô.

Cô lao ra nơi anh như một đứa trẻ, ôm thật chặt anh, khiến anh cũng có đôi chút ngạc nhiên:

- Còn nhiều lần nữa mà, đâu nhất thiết phải ôm chặt anh như này đâu?

Cô vẫn giữ im lặng, vẫn ôm anh, ôm thật chặt - giống như cảm xúc dồn nén lâu nay của cô.

- Em muốn tặng anh cái này.

Cô lôi ra một đôi giày thể thao. Đôi giày chỉ có duy nhất một màu đen. Chỉ có màu đen. Phía đế giày nếu anh để ý có lẽ sẽ nhìn thấy hàng chữ khắc ở dưới. Người ta nói khi cặp đôi đang yêu nhau không nên tặng giày vì như thế người mình yêu sẽ ra đi, bỏ mình ở lại. Anh cũng thoáng chút ngạc nhiên nhưng lại vui vẻ cầm lấy, rồi rút trong túi ra một chiếc vòng cổ được lồng một chiếc nhẫn khắc chữ " KK "

- " KK " ?

- Là Kim Goo (trong tiếng Hàn thì chữ " K " và chữ " G " được viết và phát âm giống nhau)

Anh vờn người ra đeo vòng cho cô.

- Nhất định phải giữ cho kĩ. Đừng có mà làm mất. Coi nó là anh, Anh không để em rời xa anh nữa.

Ánh mắt cô thoáng buồn, chỉ một lần thôi rồi chúng ta sẽ thành người dung. Anh nhất định phải sống hạnh phúc. Cô cố gượng cười" Đến giờ phải nói tạm biệt rồi"

Hai người cùng vào nhà. Shi Gun ôm chặt cô nhưng cô đã hất tay anh ra. Về lo sợ:

- Anh ngủ trước đi, Em muốn tắm trước

Nói rồi cô đi vào phòng tắm. Ngày cuối cùng với anh- cô đã hứa với Cherry rồi. Chắc giờ này gia đình cô cũng nhận được tiền cô gửi về rồi chẳng? Cô cũng đã đăng kí một trường đại học cách xa nơi anh ở- mọi dự định đều được cô lên kế hoạch trước.

30 phút...

- Jeong Ah sao em lâu vậy hả?

Không có ai trả lời...

- Nói gì đi chứ?

Im lặng...

Shi Gun vội lấy chìa khóa mở cửa. Lo cho cô không biết gặp chuyện gì. Thao tác anh nhanh , tay còn run. Mở cửa - thì ra cô đang ngủ trong đấy, quần áo vẫn thế, chẳng có dấu hiệu gì của việc tắm cả. Anh bế cô vào giường rồi ôm gối xuống sàn ngủ, vừa đặt mình xuống đã nghe tiếng cô:

- Oppa ... Xin ... lỗi...

Anh lại dậy tiến đến chỗ cô, thấy cô vừa khóc vừa nói, tay nắm chặt ga giường:

- Xin... lỗi

Shi Gun nắm lấy tay cô. Vẫn tiếng nói của cô:

- Xin lỗi...

- Anh ở đây rồi mà.

Cô không động đậy nữa. Chắc con ác mộng đã qua rồi. Lúc này anh mới yên tâm ngủ.

Sáng dậy... Không thấy cô nữa..

- Jeong Ah! Jeong AH

Anh gọi muốn xé cả cổ họng nhưng chẳng ai trả lời. Như thế cô chưa hề đến đây cùng anh vậy. Biến mất không để lại một dấu vết.

- Hay cô ấy đã về nhà rồi? Anh vội thu xếp đồ đạc về nha.

Cô đang ở một nơi rất xa anh, theo như người ấy yêu cầu..

Đăng kí nhập học xong, cô như người mất hồn, cô quá có lỗi với anh. Trên đường phố, cô chẳng còn để ý gì nữa, hiện tại tâm trí cô không còn ở đây nữa.

"Uỳnh"

Cô ngã xuống, máu me ở xung quanh người, cô nhìn thấy hình bóng anh. Khẽ nhếch miệng cười- rồi chìm vào con mê....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Không Tồn Tại

"Xin chào. Bác có phải mẹ của cô Goo Jeong Ah không ạ?"- "Vâng... Là tôi đây?"

"Cô Jeong Ah vừa được cấp cứu xong do tai nạn giao thông. Tôi thấy thông tin gia đình ở hồ sơ đăng kí đại học của cô ấy. Hiện tại cô ấy còn chưa tỉnh lại. Cô ấy cũng vừa đăng kí đại học nên giáo sư trường đó sẽ có trách nhiệm là người giám hộ. Gia đình không cần sang thăm, ở đây cô ấy được chăm sóc rất tốt. Chỉ bị tổn thương phần đầu, còn lại không sao cả. Cô ấy sẽ hồi phục hoàn toàn trong một tháng nữa"

"Cái gì tai nạn? Tôi phải sang chăm sóc con bé"

"Không ích gì đâu ạ. Cô ấy bị thương cũng không nặng lắm"

"Vậ.... Nhờ bác sĩ"

"Vâng chúng tôi sẽ chăm sóc cho cô bé thật tốt"

1 tháng sau...

Nắng vàng len rục rờ, sắp đến ngày nhập học rồi khiến tâm trạng Jeong Ah háo hức chờ đợi, cô đếm từng ngày một để được đến trường. Một Jeong Ah không hề có nỗi buồn, vui vẻ lạc quan đến kì lạ. Đôi mắt trong veo nhìn tán lá ngoài cửa, hôm nay nữa thôi cô sẽ được xuất viện.

Vị bác sĩ già nhìn thấy cô lạc quan cũng thấy khá khôi. Đây là bệnh nhân ông đặc biệt yêu quý. Có cảm giác rất giống người con gái từng mất nhiều năm trước vì căn bệnh hiểm nghèo. Ông quay lại nhìn cô rồi bước ra ngoài. Hít một hơi thật sâu, đột nhiên túi rung, thì ra là mẹ Jeong Ah gọi. Ông nhấc máy với giọng điềm tĩnh pha chút buồn:

"Ngày mai con bé có thể xuất viện được rồi ạ! Nhưng do não bị tổn thương nên có thể quên đi một số người cũng như toàn bộ kí ức về người đó. Nhưng con bé vẫn nhớ gia đình của nó chị yên tâm đi."

"Tôi muốn nói chuyện với con bé được không?"

"Vâng chị đợi một chút ạ"

Bác sĩ tắt máy, chậm rãi bước vào trong phòng, tay cầm một hộp quà, gõ cửa đúng ba tiếng rồi bước vào:

- Chúc mừng mai con được ra viện rồi đó nha

Tò vè hào hứng ông giờ hộp quà ra với vẻ mặt tươi rói. Các nếp nhăn cứ thế mà xô vào nhau, gương mặt hiền từ, phúc hậu như ông bụt. Cô vỗ tay đôm đốp, miệng nở nụ cười tươi nhất có thể, giọng lém lỉnh:

- Quà cho con ạ?

Ông khẽ gật đầu, cô cầm lấy, ra hiệu cho ông rằng cô mở luôn nhé. Ông lại gật đầu. Chỉ chờ thế cô bóc ra, bên trong là một chiếc vòng cổ mô phỏng hoa tử đằng.

Hình ảnh này, bông hoa này có gì đó rất quen, thật sự rất quen, cô chau đôi mày lại cố nhớ, hoa tử đằng?

- Sao con không thích hà?

Dừng dòng suy nghĩ lại, cô mỉm cười cố nói thật to:

- Đẹp đẹp lắm ạ!

Anh tự nhủ người con gái xấu xa như cô, anh không nên nghĩ đến mới phải. Anh đã điên cuồng tìm cô, suốt tháng nay anh huy hết công việc để tìm cô. Hôm nay anh sẽ không nghĩ đến cô nữa, sẽ sống cho bản thân. Cô biến mất một cách lam lòng, không một dấu vết.

"Shi Gun. Bây giờ cậu thật sự nổi tiếng đấy. Cậu là chàng trai trong mơ của rất nhiều người, vậy mẫu người lí tưởng của cậu là gì?"

Anh im lặng mất một lúc, rồi trả lời MC:

- "Tôi thích một cô gái trông có vẻ ngây ngô, một cô gái thích mặc quần áo rộng, một cô gái có làn da trắng, nấu ăn ngon, cao khoảng 1m6, nếu có răng thô thì càng tốt. Một cô gái chỉ làm điều bộ dễ thương với tôi, chỉ quan tâm chăm sóc đến một mình tôi và cài tóc hình hoa tử đằng"

MC nghe hết, hỏi móc lại anh:

- Anh miêu tả kĩ như vậy liệu có phải cô ấy đã xuất hiện rồi không?

- Không... Cô ta không tồn tại.

MC tỏ vẻ ngạc nhiên:

- Ô! Vậy tại sao lại là hoa tử đằng?

Bông hoa cài tóc ngày hôm ấy của Jeong Ah. Làm sao anh quên được chứ.

- Hoa Tử Đằng trông có vẻ mỏng manh, yếu đuối dễ bị gió xô nhưng thật ra rễ của nó rất mạnh mẽ. Cũng giống như tình yêu vậy dù có trải qua bao nhiêu khó khăn thử thách thì tình yêu ấy vẫn luôn tồn tại. Đó là về tình yêu. Cũng giống như đôi phương nhìn mỏng manh yếu đuối nhưng thật chất lại không dễ bị đánh gục!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

"4 năm sau.... Jeong Ah giờ đã là sinh viên năm cuối"- Jeong Ah à? Tối nay mình có hẹn đi ăn với tiền bối khoá trước đấy. Sẽ là một bữa tiệc cực kì linh đình luôn - Seyeon vừa bước xuống giường vừa nhắc

Jeong Ah đang chải đầu, nghe thấy thế tỏ ra chán nản:

- Hả? Lại ăn uống nữa hả? Ăn gì mà suốt ngày ăn không thấy chán

Seyeon nhún vai, cô ra phía gương vỗ vỗ vai Jeong Ah:

- Thì cậu lại được gặp người thương chứ sao? Jin Goo đó Haha

- Yêu thương gì chứ? - Jeong Ah mặt hơi chán nản.

Jin Goo là tiền bối vừa tốt nghiệp năm trước của cô. Ngay từ khi cô mới vào trường đã đeo bám cô không lúc nào để cô yên. Jin Goo đã bám theo cô suốt từ ngày cô mới vào trường đến giờ cũng sắp tốt nghiệp rồi. Jin Goo rất giỏi, anh ấy là một chuyên gia công nghệ, là học sinh ưu tú của khoa, hơn nữa trông rất điển trai. Mọi thứ đều không thể chê được nhưng chẳng hiểu sao cô lại không có cảm giác gì với anh ta cả. Cứ như thể chỉ là một người bạn.

Cuộc sống ở đại học rất thoải mái, Jeong Ah không hiểu sao trong túi mình lại có nhiều tiền như vậy. Số tiền này đủ cho cô ăn học cả bốn năm đại học. Nhưng đến mẹ cô còn không biết số tiền trong túi cô ở đâu ra. Nhưng thôi nếu đã ở trong túi cô thì là của cô vậy.

- Nè. Anh Kim Shi Gun mới ra album mới đó. Đây là album trở lại sau 4 năm vắng bóng của anh ấy đấy. Cậu có định mua album không?

Jeong Ah mắt sáng rực:

- Tất nhiên là có rồi. Mình là fan hâm mộ của anh ấy mà. Hú hú

- Biết đâu chúng ta lại có vé đi fansign (là giao lưu fan với thần tượng)

- Tớ cũng nghĩ rồi nhưng khó lắm đó. Phải bóc thăm trúng mới được đi cơ. Mà mình ở tỉnh lẻ, Shi Gun ở tận thủ đô Seoul làm sao mà gặp được chứ? Cậu có nghe tin gì chưa? Có nhiều tin đồn là Shi Gun đang hẹn hò với Cherry nữa đó. Mà tin đồn này cũng xuất hiện 4 năm rồi mà sao không công khai nhỉ? Hai người họ kín tiếng quá đi mất. Không biết Shi Gun có thích mình không?

Seyeon cười sặc sụa, bóp hai má Jeong Ah :

- Gì hà? Cậu đừng ảo tưởng nữa được không? Cậu chỉ là fan thôi còn anh ta là người nổi tiếng đó, rất và cực kì nổi tiếng luôn đó. Dù sao cậu cũng có Jin Goo rồi mà

- Yah. Jin Goo gì chứ? Tớ không thích anh ta mà.

- Thế cái vòng cổ cậu đeo suốt từ lúc chúng ta gặp nhau đến bây giờ thì sao? "GG" chẳng phải là Goo họ cậu và Goo trong tên anh ấy sao ? Người ta đã thích cậu như vậy rồi đừng làm người ta thất vọng chứ.

Cô vuốt tay lên chiếc vòng cổ, đến cô con chẳng biết ý nghĩa của chiếc vòng này. Chỉ biết lúc mới tỉnh dậy đã thấy nó được đeo trên cổ rồi. Chắc phải có ý nghĩa gì đó chứ, nên cô luôn đeo nó không bao giờ tháo ra.

- Kim Shi Gun cậu đã quyết định hoạt động lại rồi hả? Cậu có ổn không?

Chủ tịch Lee lo lắng hỏi thăm, từ ngày Jeong Ah đi, Shi Gun chẳng làm được gì cả, cả ngày chỉ như người mất hồn. Shi Gun giờ đã trở nên rất lãnh đạm, anh nói ít hơn rất nhiều, đây là album anh tự sáng tác tất cả, Hi vọng cô có thể nghe được. Dù anh có hận cô như thế nào, anh cũng không thể ngừng yêu cô. Cherry đã quan tâm anh suốt bốn năm qua, còn dọn đến gần căn hộ nhà anh để tiện quan tâm anh. Nhưng những gì Cherry nhận lại chỉ là sự thờ ơ của anh. Có lẽ anh chưa sẵn sàng để yêu người khác sao?

- Em đã yêu anh suốt hơn 4 năm qua? Chẳng nhẽ anh không thích em được chút nào sao?

Cherry vừa khóc vừa hét lên trong tuyệt vọng. Anh vẫn không chút cảm xúc đáp lại cô:

- Nếu thích cô có thể đi mà.

Cherry khóc lóc, nước mắt lăn chả rơi, từng giọt từng giọt:

- Chẳng nhẽ anh cứ mãi đợi chờ người không biết bao giờ mới trở về sao?

Đôi mắt vẫn sắc lạnh, ánh nhìn không điểm dừng. Anh tự an ủi suốt bốn năm nay , cô vốn bị say xe, cô bị mù đường nên cô ấy sắp trở lại rồi. Hay cô ấy đang chờ mình đến đón?

- Tôi cũng không thể thích cô trọn vẹn được. Cho tôi chút thời gian. Tôi muốn xóa bỏ kí ức.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hacker

- Yah Jeong Ah cậu có định đi không đây ? Cẩm mặt vào điện thoại không à?Seyeon vừa chuẩn bị quần áo vừa giục cô. Jeong Ah mặt vẫn cắm vào điện thoại, lấy tay vẩy vẩy Seyeon:

- Ra đây đọc cái này nè

Seyeon thờ dãi đi ra nhìn vào điện thoại, bắt đầu đọc:

"Tin đồn:

Có vẻ như thành viên nổi tiếng nhất nhóm - Chan đang hẹn hò với một chuyên gia trang điểm tên gọi tắt là D. Họ đã ở bên nhau chừng một năm và giờ vẫn đang hạnh phúc. Và cô gái đó còn không phải người Hàn Quốc.

Ngôi sao nổi tiếng Kim Shi Gun hiện đang hẹn hò với Cherry. Fan cuồng còn chụp được ảnh hai người đi hẹn hò với nhau."

Jeong Ah đập mặt xuống gối kêu gào thảm thiết:

- Kim Shi Gun hẹn hò huhu tớ không thiết sống nữa.

Seyeon kéo tay Jeong Ah lôi dậy, trấn tĩnh lại cô bạn:

- Đây chỉ là tin đồn , tin đồn thôi mà, đâu có nghĩa nó sẽ thành sự thật đâu. Hon nữa anh ấy cũng đến tuổi hẹn hò rồi mà. Sao cậu lại không muốn thân tượng của mình được hạnh phúc chứ? Cherry cũng Ok mà ngoài ca hát không giỏi lắm thì cái gì cũng được, nhân cách cũng tốt. Tớ thấy xứng đôi đó chứ? Nay mặc bộ này vào đi (Seyeon ném bộ quần áo vào người cô)

Thay xong trang phục hai người cùng đến quán ăn quen thuộc, chưa kịp bước vào thì đã có tiếng:

- Jeong Ah !! Anh chờ em mãi

Jeong Ah nén tiếng thở dài, cố mỉm cười:

- Jin Goo ssi!

Jin Goo lại nở nụ cười tỏa nắng, nụ cười vòng cung hoàn hảo:

- Đáng yêu quá!

Seyeon nghe vậy bèn nói:

- O hai người nói chuyện đi nhé! Em vào trước đây

- Yah.... Seyeon- Jeong Ah chưa kịp gọi lại thì Seyeon đã chạy tót vào trong.

- Jin Goo mình có nên vào trong luôn không ạ?

Jin Goo khoác vai cô, lấy tay xoa đầu cô, cô cố thoát ra nhưng bị anh giữ chặt hơn. Rồi cứ như vậy anh dẫn cô đi. Họ đến một ngôi nhà rất rộng lớn, phải nói là biệt thự xung quanh có hoa , bể nước, vòi phun, một góc ở đây cũng lớn hơn nhà cô và Seyeon thuê rồi.

- Daebak

Cô cảm giác như đang lạc vào thế giới hoàng gia vậy. Anh nhìn chăm chăm vào nó rồi nói:

- Anh đã thích em bốn năm rồi. Có phải em không thích anh vì nghĩ anh nghèo không? Đây là nhà của anh.

Cô lúc này mới giật mình, cảm xúc Đan xen lẫn lộn, không phải vì vậy mà cô không thích, mà là do cô không có cảm giác gì cả. Không ngờ anh nghĩ cô xấu xa như vậy, cô quay người ra thẳng thắn nói:

- Yah... Dù anh có giàu hơn thế này nhiều tôi cũng không quan tâm Oke? Người tôi thích sẽ chỉ có một người, tôi không muốn từ bỏ người đó với cái Đồng phù du như thế này. Anh ấy đáng giá hơn thế này rất nhiều.

Nói rồi cô quay lưng bỏ đi nhưng tiếng nói đằng sau khiến cô chựng lại:

- Tôi thích cái gì nhất định sẽ có được cái đó. Mọi cách mọi thủ đoạn

Nghe xong cô không quay lại mà bước đi luôn. Bước về nhà cảm giác trống rỗng. Chẳng nhẽ thế giới này hết người tốt rồi sao? Aish mình nghĩ gì vậy nhỉ? Sao lại từ chối anh ta chứ? Anh ta có mọi thứ mà? Tại sao cô chỉ vì hăm mộ Kim Shi Gun- một người mà có lẽ cả đời cũng không được gặp mà từ chối anh ta chứ? Giờ quay lại có được không nhỉ? Nghĩ gì vậy ngoài Kim Shi Gun quyết không thích ai hết...

Mở cửa nhà trọ thấy Seyeon đã ở sẵn trong nhà, đang nằm trên giường nghịch điện thoại.

- Tớ về rồi

- Ừ thay quần áo rồi vào ngủ đi

Seyeon không thèm nhìn cô mà nói, đột nhiên có tiếng la thất thanh:

- AAAAAA

Jeong Ah giật mình quay ra:

- Ê sao vậy?

- Mất WIFI rồi huhu. Sao thế nhỉ? Sao lại mất được huhu. Chả nhẽ là Jin Goo oppa. Mình nghe nói nạn nhân của anh ấy thì cứ xác định đi.

- Này sao cậu nghĩ thế hả?

- Cậu vừa về nhà thì mất mạng mà cậu biết ở đây có bao giờ bị mất mạng đâu huhu. Jin Goo là sinh viên ưu tú hacker số 1 cái trường này. Anh ta chỉ thích cậu chẳng nhẽ hai người cậu cãi nhau hả?

Jeong Ah cũng nghe tiếng hacker của Jin Goo lâu rồi, chẳng nhẽ là thật, lại thêm tiếng hét của Seyeon:

- AAAAA Chẳng hiểu sao điện thoại của mình cũng bị khoá luôn

Jeong Ah bất giác lôi điện thoại của cô ra kết quả bị khoá nốt:

- Aish tên này bị làm sao thế nhỉ? À cậu vừa nói nạn nhân của anh ta xác định là sao- Jeong Ah hỏi lại Seyeon

- Cậu có lúc anh ta mới thích cậu thấy cậu chơi game thắng một tên mà tên đó dám chửi cậu đấy không, Jin Goo đã lần ra ID rồi cả địa chỉ của nó để bắt nó xin lỗi cậu đấy. Aish . Cậu nhớ trên trường mượn máy mình chơi game mà mình muốn trêu cậu nên cài mật khẩu rồi đưa cậu không? Mình đưa cho anh ta nhờ chuyển ra chỗ cậu trong thời gian đó anh ta giả vờ mở lên xem giờ nhưng thật ra là để phá khoá điện thoại mình cho cậu chơi game đó đó ngốc. Chuyện này ngoài khoá luôn cả điện thoại mình và cậu, làm sập luôn mạng thì chỉ có anh ta làm được chứ còn ai ? Jeong Ah ơi là Jeong Ah. Tại sao thế hả Jeong Ah?

8h tối mai sẽ có chap mới. Cảm ơn các bạn !

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hacker

- Yah Jeong Ah cậu có định đi không đấy ? Cắm mặt vào điện thoại không à?Seyeon vừa chuẩn bị quần áo vừa giục cô. Jeong Ah mặt vẫn cắm vào điện thoại, lấy tay vầy vầy Seyeon:

- Ra đây đọc cái này nè

Seyeon thờ dài đi ra nhìn vào điện thoại, bắt đầu đọc:

"Tin đồn:

Có vẻ như thành viên nổi tiếng nhất nhóm - Chan đang hẹn hò với một chuyên gia trang điểm tên gọi tắt là D. Họ đã ở bên nhau chừng một năm và giờ vẫn đang hạnh phúc. Và cô gái đó còn không phải người Hàn Quốc.

Ngôi sao nổi tiếng Kim Shi Gun hiện đang hẹn hò với Cherry. Fan cuồng còn chụp được ảnh hai người đi hẹn hò với nhau."

Jeong Ah đập mặt xuống gối kêu gào thảm thiết:

- Kim Shi Gun hẹn hò huhu tớ không thiết sống nữa.

Seyeon kéo tay Jeong Ah lôi dậy, trấn tĩnh lại cô bạn:

- Đây chỉ là tin đồn , tin đồn thôi mà, đâu có nghĩa nó sẽ thành sự thật đâu. Hôn nữa anh ấy cũng đến tuổi hẹn hò rồi mà. Sao cậu lại không muốn thần tượng của mình được hạnh phúc chứ? Cherry cũng Ok mà ngoài ca hát không giỏi lắm thì cái gì cũng được, nhân cách cũng tốt. Tớ thấy xứng đôi đó chứ? Nay mặc bộ này vào đi (Seyeon ném bộ quần áo vào người cô)

Thay xong trang phục hai người cùng đến quán ăn quen thuộc, chưa kịp bước vào thì đã có tiếng:

- Jeong Ah !! Anh chờ em mãi

Jeong Ah nén tiếng thở dài, cố mỉm cười:

- Jin Goo ssi!

Jin Goo lại nở nụ cười tỏa nắng, nụ cười vòng cung hoàn hảo:

- Đáng yêu quá!

Seyeon nghe vậy bèn nói:

- Ở hai người nói chuyện đi nhé! Em vào trước đây

- Yah... Seyeon- Jeong Ah chưa kịp gọi lại thì Seyeon đã chạy tót vào trong.

- Jin Goo mình có nên vào trong luôn không ạ?

Jin Goo khoác vai cô, lấy tay xoa đầu cô, cô cố thoát ra nhưng bị anh giữ chặt hơn. Rồi cứ như vậy anh dẫn cô đi. Họ đến một ngôi nhà rất rộng lớn, phải nói là biệt thự xung quanh có hoa, bể nước, vòi phun, một góc ở đây cũng lớn hơn nhà cô và Seyeon thuê rồi.

- Daebak

Cô cảm giác như đang lạc vào thế giới hoàng gia vậy. Anh nhìn chăm chăm vào nó rồi nói:

- Anh đã thích em bốn năm rồi. Có phải em không thích anh vì nghĩ anh nghèo không? Đây là nhà của anh.

Cô lúc này mới giật mình, cảm xúc Đan xen lẫn lộn, không phải vì vậy mà cô không thích, mà là do cô không có cảm giác gì cả. Không ngờ anh nghĩ cô xấu xa như vậy, cô quay người ra thẳng thắn nói:

- Yah... Dù anh có giàu hơn thế này nhiều tôi cũng không quan tâm Oke? Người tôi thích sẽ chỉ có một người, tôi không muốn từ bỏ người đó với cái Đồng phù du như thế này. Anh ấy đáng giá hơn thế này rất nhiều.

Nói rồi cô quay lưng bỏ đi nhưng tiếng nói đằng sau khiến cô chựng lại:

- Tôi thích cái gì nhất định sẽ có được cái đó. Mọi cách mọi thủ đoạn

Nghe xong cô không quay lại mà bước đi luôn. Bước về nhà cảm giác trống rỗng. Chẳng nhẽ thế giới này hết người tốt rồi sao? Aish mình nghĩ gì vậy nhỉ? Sao lại từ chối anh ta chứ? Anh ta có mọi thứ mà? Tại sao cô chỉ vì hăm mộ Kim Shi Gun- một người mà có lẽ cả đời cũng không được gặp mà từ chối anh ta chứ? Giờ quay lại có được không nhỉ? Nghĩ gì vậy ngoài Kim Shi Gun quyết không thích ai hết...

Mở cửa nhà trọ thấy Seyeon đã ở sẵn trong nhà, đang nằm trên giường nghịch điện thoại.

- Tổ về rồi

- Ừ thay quần áo rồi vào ngủ đi

Seyeon không thèm nhìn cô mà nói, đột nhiên có tiếng la thất thanh:

- AAAAAA

Jeong Ah giật mình quay ra:

- Ê sao vậy?

- Mất WIFI rồi huhu. Sao thế nhỉ? Sao lại mất được huhu. Chả nhẽ là Jin Goo oppa. Mình nghe nói nạn nhân của anh ấy thì cứ xác định đi.

- Này sao cậu nghĩ thế hả?

- Cậu vừa về nhà thì mất mạng mà cậu biết ở đây có bao giờ bị mất mạng đâu huhu. Jin Goo là sinh viên ưu tú hacker số 1 cái trường này. Anh ta chỉ thích cậu chẳng nhẽ hai người cậu cãi nhau hả?

Jeong Ah cũng nghe tiếng hacker của Jin Goo lâu rồi, chẳng nhẽ là thật, lại thêm tiếng hét của Seyeon:

- AAAAA Chẳng hiểu sao điện thoại của mình cũng bị khoá luôn

Jeong Ah bất giác lôi điện thoại của cô ra kết quả bị khoá nốt:

- Aish tên này bị làm sao thế nhỉ? À cậu vừa nói nạn nhân của anh ta xác định là sao- Jeong Ah hỏi lại Seyeon

- Cậu có lúc anh ta mới thích cậu thấy cậu chơi game thắng một tên mà tên đó dám chửi cậu đấy không, Jin Goo đã lần ra ID rồi cả địa chỉ của nó để bắt nó xin lỗi cậu đấy. Aish. Cậu nhớ trên trường mượn máy mình chơi game mà mình muốn trêu cậu nên cài mật khẩu rồi đưa cậu không? Mình đưa cho anh ta nhờ chuyển ra chỗ cậu trong thời gian đó anh ta giả vờ mở lên xem giờ nhưng thật ra là để phá khoá điện thoại mình cho cậu chơi game đó đồ ngốc. Chuyện này ngoài khoá luôn cả điện thoại mình và cậu, làm sập luôn mạng thì chỉ có anh ta làm được chứ còn ai? Jeong Ah ơi là Jeong Ah. Tại sao thế hả Jeong Ah?

8h tối mai sẽ có chap mới. Cảm ơn các bạn !

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Khơi Gợi Kí Ức

- May là anh ta còn ở lại trường nhận giảng dạy một năm đấy, mai mau đến mà xin lỗi đi. Tớ không sống thiếu công nghệ được đâu! Seyeon mặt mếu đập đầu vào gối.

- Jin Goo oppa à ~

Tiếng gọi ngọt lịm của Seyeon đằng sau, Jin Goo bắt giác rùng mình quay lại, còn thấy cả cô kéo theo Jeong Ah. Jeong Ah bị lôi đi đến chỗ Jin Goo với vẻ mặt không thể khó chịu hơn, lại còn không nhìn vào anh nữa. Seyeon đẩy Jeong Ah lên đứng trước, hai tay bám vào vai cô, đứng sau lưng Jeong Ah, Seyeon thò mặt ra nói:

- Jin Goo oppa. Con nhỏ này làm sai. Hôm nay e đưa đến xin lỗi oppa

- Yah - Jeong Ah huých khuỷu tay vào người Seyeon.

Jin Goo đưa tay dứt vào túi, bộ đang ngênh ngang:

- Có vẻ không thành ý lắm?

Seyeon cố gượng cười, bóp vai Jeong Ah rồi cố ngon ngọt tiếp:

- Gu đang không được khỏe ạ! Nên mặt mũi con bé trông hơi khó coi. (nói siêu nhỏ) cậu cười lên được không ?

Jeong Ah nở nụ cười một giây rồi lại quay về bản mặt lúc nãy. Jin Goo khẽ gật đầu thần nhiên nói:

- Cũng không cần xin lỗi đâu.

- Thấy chưa? - Jeong Ah ghé vào tai Seyeon rồi quay người đi luôn. Đột nhiên tiếng Jin Goo đằng sau khiến cô chững lại:

- Chỉ cần một cái ôm 30 giây thôi.

Cô quay mặt lại nhìn anh, nụ cười nhếch mép đầy ẩn ý của anh khiến cô rùng mình. Seyeon thì cố ra hiệu làm đi làm đi, đúng là vì công nghệ mà bán rẻ bạn bè. Đang đứng giữa sân trường, cô làm sao có thể làm thế được?

- Gu.. Mạng sống của tớ - Seyeon nhắc khéo Jeong Ah.

Cô thở dài một tiếng, nhắm mắt lại, hít thở bầu không khí trong lành. Mở mắt ra rồi chạy đến ôm chầm lấy Jin Goo. Cô đếm từng giây một. Anh đưa tay xoa đầu cô, bật cười :

- Đáng yêu quá!

"20s nữa thôi..." - Cô thầm nghĩ trong đầu. Nhưng thời gian là quá dài để mọi người nán lại bắt đầu xì xầm:

"Ê tiền bối Jin Goo kia? Bạn gái anh ấy đấy sao?"

"Rõ rành rành rồi còn gì? Anh ấy còn ôm rồi xoa đầu cô ấy kìa"

Seyeon cũng tròn mắt nhìn, không thể tin cô dám chấp nhận yêu cầu của anh. Đột nhiên cô buông người anh ra rồi chạy đến chỗ Seyeon cúi gằm mặt xuống. Anh đi đến , dừng ở chỗ cô, xoa đầu cô miệng lại thì thầm:

- Dễ thương quá!

Nói rồi bước đi. Jeong Ah nhìn Seyeon với ánh mắt đờ đờ sát khí:

- Lee Seyeon!!

Seyeon như lờng trước được, rút ra trong túi tờ giấy :

- Nhìn thấy gì không đây là vé đi fansign của Kim Shi Gun đấy. Mình cực khổ lắm mới có được nó. Định đi nhưng cho cậu đấy.

Jeong Ah mừng như bắt được vàng, cuối cùng cũng được gặp thần tượng của mình rồi.

- Jeong Ah? Cậu thích Shi Gun thật hả? Hay chỉ là tình cảm fan với idol?

Jeong Ah im lặng nghĩ ngợi, lần này có vẻ Seyeon nghiêm túc hỏi cô thật. Cô gật gù:

- Không biết nữa nhưng tớ mơ thấy anh ấy rất nhiều, trước khi tớ biết anh ấy thì anh ấy đã xuất hiện trong giấc mơ của tớ rồi.

- Không phải chứ? Mình nghe nói những người chúng ta gặp rồi mới mơ được hay cậu từng gặp anh ấy rồi?

- Mình ở tận đây, còn ở Việt Nam sang. Cậu nghĩ có cơ hội gặp anh ấy không? Tớ nhớ có một lần đọc mấy tin đồn hẹn hò của anh ấy tớ rất buồn. Tớ định từ bỏ anh ấy rồi nhưng tớ mơ thấy anh ấy ôm tớ rồi nói: dù có chuyện gì cũng không được từ bỏ, hoa tử đằng của anh. Lúc đó tớ cài tóc bông hoa tử đằng rồi đi cùng anh ấy? Tớ ảo tưởng quá rồi chẳng?

Seyeon thấy hơi kì lạ nhưng đây có vẻ là những lời thật lòng của cô.

- Hình như trước lúc học trường này cậu bị tai nạn đúng không?

Seyeon hỏi lại Jeong Ah

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chạm Vào Anh

Ừ bị thương ở đầu.Seyeon thoáng biến sắc mặt. Cô vỗ vai Gu:

- Dù sao cũng nghỉ hè rồi cậu lên Seoul đi fansign của anh ta đi. Tớ sẽ đi cùng cậu.

- Vậy hả? Cậu yên tâm tớ tin linh cảm của tớ

- Chị Cherry hả? Tôi đã tìm được Gu Jeong Ah rồi. Cô ta hiện đang sống rất tốt và là một fan cuồng của Kim Shi Gun, vụ tai nạn năm đó đã đánh mất kí ức của cô ta về Kim Shi Gun.

Cherry nhếch nụ cười nửa môi, vậy là Gu sẽ không đến tìm Shi Gun được nữa rồi. Fan thì mãi mãi chỉ là fan thôi.

- Gu... Chỉ còn vài tiếng nữa là chúng ta đặt chân lên Seoul rồi. Hào hức quá

Seyeon vừa nắm chặt tay cô vừa phấn khích. Cô cũng phấn khích không kém. Đột nhiên thấy bóng người thân quen ngồi ngay hàng ghế trước, thật sự rất quen. Anh ta đeo kính đen, quần áo cũng đen. Không phải chứ quen thuộc quá. Hình như cô đã từng thấy ở đâu rồi.

"Chúc mừng sinh nhật"

Trong đầu cô hiện ra hình ảnh bóng người áo đen cùng lời chúc ấy nhưng lại không nhìn rõ mặt, chẳng nhớ nổi là ai. Bỗng, bóng người áo đen ở hàng ghế trên quay lại, buông mắt kính xuống, nhếch miệng nói:

- Ngạc nhiên lắm hả?

Cả cô và Seyeon đều tròn mắt nhìn. Không phải chứ? Tại sao lại là anh ta?

- Jin Goo oppa đi Seoul làm gì vậy?

Seyeon cất tiếng hỏi trước. Jin Goo nhìn sang Jeong Ah đầy hàm ý, ánh mắt mật ngọt:

- Anh phải đi cùng tình yêu đời anh chứ. Đúng không Gu?

Jeong Ah ghé sát vào mặt Jin Goo, nói nhàn từng chữ một:

- Đồ phiền phức.

Anh nhanh tay đặt tay lên đầu cô, xoa xoa, rồi nở nụ cười khênh:

- Dễ thương quá!

Cô gạt tay anh ra, giằng chân của Seyeon đắp đi ngủ. Jin Goo thấy vậy cũng đeo kính lại, giữ về sang chảnh, nhắm mắt lại...

"A cuối cùng cũng đến nơi rồi. Chắc Shi Gun sẽ xuống sân bay này trong khoảng 5 tiếng nữa đây."

Còn 5 tiếng nữa mà fan đã đứng chật cứng thế này. Độ nổi tiếng khủng khiếp thật lại còn đang giữa trưa nắng. Jeong Ah quyết định đứng đợi anh ở đây.

- Muốn tự tử hả? Tí nữa người ta dẫm nát cho bây giờ!

Seyeon nhắc nhở cô. Cô vẫn một mực vì thần tượng mà quả quyết đứng chờ anh. Cạnh cô còn có Jin Goo nữa.

- Jin Goo oppa. Gu đòi ở lại đây, anh có thể về trước được ạ- Seyeon nhỏ nhẹ hết sức có thể

- Anh ở đây đợi Gu

Jeong Ah cũng không để ý. Chỉ chăm chăm chơi game giết thời gian. Jin Goo cũng ngồi xuống chơi cùng cô.

Jeong Ah rất thích chơi bài trên mạng, cô chơi được một triệu tiền vàng trong game (không lớn lắm vì người đứng đầu bảng là 30 tỉ vàng). Riết sau hai tiếng cũng chán, cô đưa máy cho Jin Goo về mặt không cảm xúc, còn không thèm nhìn vào anh:

- Này chơi đi. Em đi chụp phong cảnh ở đây một chút

Nói rồi dúi điện thoại cho Jin Goo rồi ôm máy ảnh chạy lăng xăng khắp nơi. Chụp xung quanh, thật vớ vẩn hết sức.

- Jin Goo anh phá hết tiền của em chưa đấy? Nhìn đã biết không biết chơi rồi

Jin Goo mặt vẫn nhìn vào điện thoại khê cười:

- Sắp hết rồi

- Ồ em cũng không ngạc nhiên lắm đâu. Đưa máy cho em không hết pin rồi

Jin Goo đưa điện thoại cho cô, cô nhìn vào tài khoản tròn xoe mất:

- Cái gì ? 10 tỉ vàng? Thật hay đùa đây?

Jin Goo khê cười, đứng dậy xoa đầu cô:

- Dễ thương quá. Chắc số tiền này em chưa nhìn thấy bao giờ đâu nhỉ?

- Ồ KIM SHI GUN KIA MỌI NGƯỜI

Tất cả xúm lại, sớm vậy sao? Còn chưa đến giờ mà, cô cầm máy ảnh chạy ra đám đông còn không quên dạy anh và Seyeon đứng đó trông hành lí để cô mạo hiểm. Chen chúc mãi, cuối cùng cũng thấy người thương rồi. Sao mà đẹp trai dữ vậy lúc này cô mới thấy ảnh của Shi Gun chỉ là lừa dối, không bằng một phần ngoài đời nữa. Toàn đồ đen nữa, ngẫu chết đi được.

Aish đừng có đẩy nữa. Đám fan thấy Shi Gun không kiểm soát được, chen chúc hết cỡ để được gặp thần tượng. Ồ, vòng cổ của cô vướng vào áo một người khiến nó văng xuống đất. Cô liền cúi xuống nhặt.

Còn anh có cảm giác bên trái có cái gì đó rất đặc biệt, một cảm giác khó diễn tả, anh liền quay sang nhìn nhưng chẳng thấy gì ngoài đám người đông như kiến cỏ. Anh lại giữ tầm nhìn thẳng về phía ô tô đang chờ sẵn

Jeong Ah cuối cùng cũng nhặt được chiếc dây chuyền. Cô nhôm dậy, đưa máy ảnh về phía anh chụp liên tục, cô chui xuống đi sát cạnh anh, cứ thế mà

chụp , đột nhiên có người đẩy Jeong Ah ngã vào người Shi Gun.

Mình sẽ ra chap mới theo cmt của các bạn. Cảm ơn nhiều

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Ánh Mắt Của Anh Ta

" Au đau quá. O nhưng hình như mình chạm vào áo của anh ấy rồi thì phải? O mình đang ôm chân anh ấy à? Đau nhưng mà đáng" - Cô vừa cười gian vừa nghĩ thầm

- Bạn có làm sao không? - Một giọng nói khàn khàn cất lên hỏi cô, cúi xuống đỡ tay cô

Cô vội lấy lại vẻ mặt bình thản ngược lên nhìn anh " Ôi anh ấy đang nhìn mình. Trời ơi mình chết mất"

Shi Gun nhìn cô, mặt hơi biến sắc, anh lập tức đứng thẳng người. vẻ mặt lạnh đến đóng băng. Cô hơi ngạc nhiên chút, bật dậy đứng thẳng, ngó cổ ra trước mặt anh:

- Em không sao. Oppa không sao chứ ạ?

Anh liếc nhìn cô rồi lại đi thẳng, đám fan lại bắt đầu nháo nhào gào thét. Cô đơ người, thái độ vừa nãy là sao? Sao lại có thể lạnh lùng với fan của mình như thế chứ? Rốt cuộc anh ta có coi fan ra gì không vậy?

Anh ngồi trong xe, trong lúc chuẩn bị xuất phát, anh hơi ghéech đầu ra ngoài, thấy cô vẫn đứng trân trân ở đó. Tại sao lại giống cô ta đến vậy, giống đến không thể tin được, nhưng cái vòng cổ sao không thấy đeo?

" Có lẽ mình nhìn nhầm rồi. Ngay cả ở sân bay hình bóng của cô ta cũng xuất hiện" - Anh thầm nghĩ

Đám fan chạy theo ô tô để lại mình cô đứng yên ở đó. Seyeon và Jin Goo vội lao ra phủi quần áo cho cô hỏi han:

- Này cậu có sao không đấy? Sao quần áo lấm lem hết thế này?

Không thấy cô trả lời, anh khua khua tay trước mặt cô, cô mới giật mình lấy lại tinh thần vội lắc đầu:

- Không mình không sao. Nóng quá đi mất. Shi Gun đẹp trai lắm đó, Đẹp trai chết mất

Seyeon dí đầu cô:

- Đúng là đồ đại trai mà!

Jeong Ah lúc này mới lôi từ trong túi ra chiếc vòng cổ . Cô nhìn ánh mắt thắc mắc của Seyeon không cần cô hỏi Jeong Ah trả lời luôn:

- Lúc nãy vướng vào cúc áo ai đó rồi nó rơi xuống đất. Hình như bị hỏng rồi chắc phải đi sửa thôi - Nói rồi cô lại nhét lại vào túi áo

Jin Goo giật tay Jeong Ah, thốt lên:

- Em khùng hả? Vì một cái vòng cổ mà tay tím bầm hết cả rồi

Seyeon cũng thêm vào:

- Khổ thân chắc đau lắm. Chắc bị người ta dẫm vào tay hả? Tội nghiệp

Jeong Ah rút lại tay rồi giấu ra sau lưng:

- Shi Gun vừa nhìn mình đó

Jin Goo nhún vai, miệng nhếch lên cười nửa môi:

- Hân ta có gì đâu chứ? Vì hân mà em bị thương thế này. Thôi đi thuê nhà

Tìm mãi mới thuê được căn phòng 40m vuông và tất nhiên phòng của Seyeon và Jeong Ah sát cạnh phòng Jin Goo. Vừa vào phòng, Seyeon nằm luôn xuống giường, bất chợt ngồi bật dậy:

- Nay mai cậu đi fansign rồi đấy, chuẩn bị kĩ chưa? Có cần mình chuẩn bị gì cho không? Mình cho cậu mượn cái váy liền thân màu trắng nhé?

- Yah. Nói gì thế hả? Mình không mặc mấy cái đó đâu?- Jeong Ah lắc đầu quầy quậy

Seyeon đứng dậy huych vai cô, rồi tròn mắt vờ đe dọa cô:

- Nay cậu có phải con gái không vậy? Thế không cậu định mặc gì? Quần jeans áo phông rồi trưng bán mặt đó đến chứ gì?

Sáng hôm sau cô mặc y như thường ngày. Seyeon vẫn đang ngủ, chắc do chuyển đi hôm qua mệt quá. Cô hít một hơi thật sâu rồi mở cửa bước ra ngoài. Hôm nay được gặp thần tượng rồi sao cô cứ nghĩ đến ánh nhìn đầy tức giận của anh hôm qua dành cho cô. Cô cứ đứng đờ ở đó, xe bus đã đến trạm dừng.

Bước vào khu tổ chức fansign. Cô có cảm giác mình đến nhầm chỗ rồi, ở đây ai cũng trang điểm cầu kì, còn quần áo xúng xính. Chỉ có mỗi cô là lạc lõng " Trời ơi ngại quá! Mình nên về chăng" - Cô đau khổ khóc không ra nước mắt

Rồi lại tự nhủ bản thân phải can đảm lên. Sau khi ổn định chỗ ngồi, hàng loạt máy ảnh của các fan đã được bật chỉ chờ anh ta bước ra.

Ánh hào quang như phát ra từ người anh ta, cuối cùng anh ta cũng bước ra rồi. Khí chất lạnh lùng của anh ấy . làm sao bây giờ?

Cô có lẽ cũng chỉ cần chờ chừng ba mươi phút là đến lượt, Tại sao phải căng thẳng thế chứ? Mồ hôi bắt đầu toát ra rồi. Được giao lưu với anh ấy ở khoảng cách gần như thế chắc cô ngất mất. Hai tay cô đan chéo vào nhau lẩm bẩm: " Đừng run nữa đừng run nữa. Bình tĩnh nào". Trời ơi anh ấy đang bắt tay fan kia, anh ấy còn làm aeygo (ý chỉ các động tác dễ thương giống em bé) với fan nữa. Anh ta rõ ràng rất thân thiện mà.

Hơn ba mươi phút trôi qua, cuối cùng cũng đến lượt cô rồi. Cô chân run run, tiến từng bước đến gần anh mà cô tưởng như không đứng nổi nữa, anh đang cúi xuống nhìn món đồ fan tặng một cách đầy trù mến, góc nghiêng của anh ta đúng thật hoàn hảo quá, đến góc nghiêng cũng đẹp thần thánh.

Cô đứng trước mặt anh, còn anh ngẩng mặt lên nhìn cô, kì lạ thật tại sao vẫn là ánh mắt ấy? Anh ta cầm bút lên, mở album ra rồi lạnh lùng hỏi cô:

- Xin hỏi bạn tên là gì?

Xin chào bạn Phan mình cảm thấy rất vui nếu bạn đọc truyện của mình mà tạm quên đi nỗi buồn tình cảm của bạn. Mình là người ngoài cuộc nên có thể sẽ không thể hiểu được cảm giác hiện tại của bạn , có người đã nói thế này " Tình yêu giống như một chiếc cốc, thà để nó vỡ còn hơn làm bạn đau vì cố gắng ghép những mảnh vỡ lại với nhau ". Mình mong bạn sẽ suy nghĩ câu nói này và hãy để một tình yêu khác tìm thấy bạn!

Vậy để bạn tạm quên đi nỗi buồn mình sẽ ra chap mới vào 8h tối mai. Bạn hãy vui vẻ lên nhé vì có thể có người sẽ rất vui khi nhìn thấy nụ cười của bạn. Cảm ơn bạn và những người đã đọc truyện của mình !

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Cô đơ người một lúc, khiến anh hơi mất kiên nhẫn hỏi lại:

- Bạn chỉ có năm phút thôi đấy, nói gì đi mà. Hình như hôm qua ở sân bay mình gặp bạn đúng không nhỉ? Bạn là cái người đã ngã dưới chân mình đúng không?

Cô lúc này mới bừng tỉnh, cúi mặt xuống quyền album rồi tung tăng tay chân, nói lấp bắp:

- À vâng đúng rồi ạ!

Mặt cô bắt đầu đỏ ửng lên rồi. Anh cố gượng cười, cúi xuống nhìn cô:

- Vậy thì bạn tên gì? Để mình kí tên cho bạn.

- Dạ em tên.... em tên là là Lee Seyeon (Gu đang dùng vé fansign của Seyeon)

Bỗng nhiên Shi Gun hét toáng lên đầy bất ngờ:

- Cái gì cơ? Lee Seyeon? Seyeon? S-e-y-e-o-n?

Cô ngạc nhiên tốt độ, sao anh ấy phải đánh vần từng chữ như vậy, tên của Seyeon có kì lạ lắm đâu? Cô khẽ gật đầu:

- Vâng ạ? Sao ạ?

Anh bỗng lấy lại tinh thần, đám fan lại bắt đầu xì xào bàn tán rồi. Chắc anh đã làm thật rồi, vừa cúi đầu xuống kí anh vừa nhìn cô vừa nghĩ " Cô ấy tên Lee Seyeon lại còn không đeo vòng cổ, có lẽ mình nhìn nhầm thật rồi" Rồi anh lại khẽ cười cho sự ngốc nghếch của mình, có lẽ chỉ là người giống cô ấy thôi. Cô hơi nheo mắt khó hiểu, tại sao anh ấy lại cười. Kí xong anh ngừng lên hỏi cô:

- Bạn có gì muốn hỏi không?

Về mặt đáng yêu đột nhiên đập vào mắt cô. Khiến cô bất giác lấy tay che mặt vì bất ngờ, anh cười khênh:

- Chắc mình tỏa sáng quá nên bạn không nhìn thẳng vào mình được hả?

Cô bỏ tay xuống, nhìn thẳng vào anh nhưng chưa đầy mười giây lại mất bình tĩnh, cô lại bắt đầu lấp bắp:- Oppa thấy em thế nào ạ?

Anh bất giác nhìn cô bằng ánh mắt nghiêm túc, nhìn đầy yêu thương:

- Rất dễ thương. Giống ngày trước

Cô hơi cau mày, khó hiểu, nhìn anh hỏi:

- Thật ra em không phải người Hàn nhưng mà anh nói gì cơ ạ? " Giống ngày trước" là sao ạ? Em có nghe nhầm không ạ?

" Cô ấy vừa nói cô ấy không phải người Hàn? Chẳng lẽ...."

- Em nghe không nhầm đâu, giống hôm qua, ý tôi là như vậy. Vậy em không phải ở Hàn Quốc thì em ở đâu vậy?

Anh cố hỏi móc cô, chẳng lẽ cô ghét anh đến nỗi không muốn cho anh biết gì về cô hết, Chẳng lẽ cô muốn cắt đứt quan hệ thật sự với anh? Nếu vậy sao cô còn xuất hiện làm gì? Sao không để anh quên cô một cách bình yên nhất? Tại sao lại phải xuất hiện một lần nữa? Giữa biển người mênh mông này suốt bốn năm qua anh đã tưởng anh sẽ không bao giờ gặp được cô nữa, không , không những không được gặp mà đến hình bóng của cô có lẽ anh cũng không gặp được nhưng bây giờ người đó đang xuất hiện ngay trước mặt anh giống như ngày đầu tiên mà cô xuất hiện trước mặt anh- một cách ngây thơ như thế.

Cô giờ tò giấy trong túi mà mình đã chuẩn bị trước ra rồi bắt đầu đọc câu hỏi:

- Oppa em không có nhiều thời gian nên em hỏi luôn nhé. Oppa chỉ việc trả lời đúng hay sai thôi! Câu 1: Oppa đã từng thích ai rồi đúng không?

Shi Gun vừa cúi đầu xuống vừa chăm chú viết vừa trả lời cô:

- Đúng!

"Tin đồn hẹn hò với Cherry?"

- Sai

"Có phải oppa sáng tác các bài hát trong album mới khi nghĩ về người con gái ấy đúng không?"

Anh hơi dừng lại, ngừng lên nhìn cô một chút rồi lại chăm chú viết tiếp:

- Đúng

Cô có đôi chút thất vọng, người cô hơi trùng xuống, anh gấp cuốn album lại, nhìn thẳng vào cô rồi hỏi:

- Em biết tôi là ai đúng không?

Tất nhiên rồi, ai chẳng biết chứ? Sao anh lại hỏi như thể quen biết cô từ lâu lắm vậy, cô khẽ gật đầu. Bỗng nhân viên nhắc cô:

- Thời gian của bạn đã hết rồi!

Cô tiếc nhìn anh rồi quay phải ra về, cô còn chưa kịp trả lời anh nữa. Quên mất không nhờ anh ấy viết lời nhắn vào album cho mình rồi (thường các fan sẽ nhờ thần tượng của mình viết điều mà mình muốn và tất nhiên thần tượng sẽ kí luôn dưới lời nhắn đó). Cô ngẫm lại thấy vừa nãy anh cứ mãi viết gì đó trong khi cô hỏi nên cô vội mở cuốn album ra xem, dòng chữ của anh ấy đây rồi, cái gì đây?

- "Đạo này em khỏe không? Gu Jeong Ah?"

Sao anh ấy lại biết được tên của mình?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

" chỉ có em là màu sắc duy nhất trong tờ giấy trắng trống rỗng của tôi

Chỉ có mùi hương nơi em mới khiến tôi thấy dễ chịu

Trong mắt tôi chỉ có em... Giữa bể người mênh mông đầy tôi chỉ nhìn thấy mình em

Sống thiếu em là điều không tưởng trong đời tôi

Giữ lấy tôi đi, hãy ôm tôi thật chặt...

Em giống như đóa hồng thơm ngát, tôi vẫn sẵn sàng ôm lấy em dù bị gai nhọn đâm vào tim

Xin em hãy dừng lại được không? Tôi không thể tiếp tục được rồi thật khó khăn quá

Đối với tôi , em là cả thế giới

Cầu xin hãy để tôi ghét em

Nhưng tôi xin lỗi... tôi yêu em... tôi tha thứ cho em"

Vừa đeo tai nghe vừa trên đường về nhà, cô nghe lại bài hát mới sáng tác của anh, hẳn phải yêu ai đó sâu đậm lắm mới sáng tác ra được những ca từ như thế này. Càng nghĩ càng thấy buồn, khoảng cách giữa anh với cô thật sự xa quá.

Seyeon nghe tiếng mở cửa, vẫn cắm đầu vào máy tính, đoán chắc ra cô rồi nhưng bị cô giật laptop rồi bắt Seyeon nhìn:

- Cậu nhìn tớ có đoán được tên tớ không?

Seyeon nhìn cô bằng ánh nhìn khinh bỉ, rồi đáp thẳng tưng:

- Không. Sao?

- Shi Gun biết tên tớ!

Vừa nói cô vừa mở cuốn album ra, giờ phần lời nhắn của anh lên cho Seyeon xem. Seyeon nhìn kĩ cũng ngạc nhiên:

- Hay cậu bảo cậu tên Gu Jeong Ah

- Yah, nói gì thế hả? Tớ dùng vé fansign của cậu mà. Tớ còn không dám động gì đến tên tớ cơ

Đột nhiên cô đưa mắt hướng về laptop của Seyeon " Tặng vé fansign của Kim Shi Gun cho người mua album thứ 1230, đây là fansign cuối cùng trong đợt trở lại của anh ấy, tổng đài sẽ được mở vào tối nay"

- Cái gì tặng vé fansign miễn phí?

- Cậu không trúng được đâu.

Jeong Ah cầm luôn máy tính lại cho Seyeon, cô chạy ngay sang phòng bên cạnh, gõ cửa rầm rầm khiến người bên trong hoảng hốt chạy ra mở cửa, nhìn thấy cô mới thở phào nhẹ nhõm:

- Làm gì vậy hả?

Cô giờ máy tính ra trước mặt anh, chỉ chỉ:

- Jin Goo

Anh thờ dài, tỏ vẻ chán nản vừa đồng ý lại vừa ra điều kiện:

- Lại nữa hả? Muốn có vé fansign nữa hả? Sáng mai 8h tại quán cà phê đấy

Cô gật đầu, mắt mờ to, vẻ mặt tội nghiệp. Anh đành phải gật đầu đồng ý lấy vé cho cô. Cô cảm ơn anh rồi rít, với khả năng xâm nhập vào hệ thống máy chủ của anh thì việc chặn người mua để mình là người mua thứ 1230 cũng chẳng khó khăn gì.

Cô trở về phòng, phong thái tự tin lan tỏa cả căn phòng, còn khẳng định với Seyeon mình chắc chắn có một vé.

----- Ở? Mẹ mẹ đến đây làm gì? - Shi Gun ngạc nhiên khi trước mặt anh là bà Kim

Mẹ anh xông luôn vào nhà. Trước giờ chỉ có anh đến thăm bà Kim chứ đây là lần đầu tiên bà chủ động đến. Bà như tìm kiếm cái gì đó, mở hết phòng này đến phòng khác. Anh ngạc nhiên chạy theo:

- Mẹ mẹ làm gì thế? Mẹ tìm gì?

Bà vẫn ngó hết phòng này đến phòng nọ, từ lúc vào phòng đến giờ còn không thèm nhìn mặt anh:

- Jeong Ah đâu?

Anh há hốc mồm: _ Hà? Sao mẹ biết cô ấy?

Bà mới giật mình, gỡ đầu gỡ tai biện mình:

- Ồ... thì người giúp việc của con làm sao mẹ không biết được chứ hả?

- Sao mẹ biết cô ấy là người giúp việc của con?

Shi Gun vừa khoanh tay, dáng bộ như đang tra khảo bà Kim, bà bèn làm vẻ giận dỗi:

- Con khinh thường mẹ quá rồi đấy. Mẹ là mẹ của con thì cái gì mẹ chẳng biết chứ hả thằng bé này ?

Lúc này lại có tiếng gõ cửa, Shi Gun bỏ qua cho bà Kim, lững thững ra mở cửa, thì ra là Cherry, anh vẫn để cô vào nhà, còn bà Kim như chẳng có sự hiện diện của cô vẫn hỏi anh tiếp:

- Jeong Ah đâu rồi?

- Cô ấy đi rồi

- Đi đâu?

- Con làm sao biết được? Nhưng hôm qua con vừa gặp cô ấy tại fansign của con nhưng cô ấy cứ như chẳng biết con là ai ấy

" Hic mình là người vô hình hay sao chứ?" Cherry đứng đực người giữa hai mẹ con anh, ngó người chẳng biết sao đột nhiên cô nghĩ "Jeong Ah? Chẳng lẽ cô ta trở về rồi sao? "

- Yah mẹ đến đây thăm con hay hỏi chuyện về Jeong Ah hả?

Bà Kim trả lời tình bơ, bước luôn ra cửa định đi về:

- Tất nhiên là hỏi chuyện về Jeong Ah rồi

Nói xong không từ mà biệt, anh nín không kịp, Cherry cũng cúi chào anh đi về mà không nói lời nào với anh, cũng chẳng hiểu mục đích cô đến nhà anh làm gì?

- Jeong Ah em đến chưa thế hả?

Jin Goo đang hét vào điện thoại, còn đầu dây bên kia, tiếng xe ồn ào, cô vội vã thở hổn hển trả lời:

- Em đang đến. Ai bảo sáng nay anh bận làm chỉ, không thì em có thể đi luôn cùng anh rồi, đợi một chút, gọi đồ ăn cho em, nhiều nhiều vào.

Nói rồi cô cúp máy, anh bật cười, cái con bé này, chỉ nghĩ đến ăn hay sao hả? Anh gọi một loạt bánh ngọt, nước ngọt ra chờ cô tới. đột nhiên nghe tiếng nói của người bên cạnh đang nói điện thoại với ai đó:

- Tóm chung là giờ nó quay trở về rồi. Tôi không giải quyết được nó thì để bọn fan của Shi Gun giải quyết hộ vậy. Viết một bài báo tựa đề " Cô gái tên Gu Jeong Ah đang hẹn hò với Kim Shi Gun" đảm bảo bọn fan sẽ tức điên lên mà truy tìm cô ta thôi!

Anh giật mình nghe thấy cái tên quen thuộc, giả vờ nâng điện thoại lên chụp ảnh, để nhìn hình ảnh phản chiếu của cô ta nhưng từ đầu đến chân đều được bịt kín mít. Cô ta nói tiếp:

- Đăng lên tờ báo SNU đi. Trang đó nhiều người đọc. Nội trong nửa tiếng nữa bài báo phải được ra, tôi sẽ gửi ảnh cô ta cho anh.

Nói rồi cô ta tắt máy, anh vội đứng dậy trả vờ đi vệ sinh rồi đi qua cô ta, anh liếc lại nhìn, quen quá hình như đúng là Gu Jeong Ah, nếu để thế này cô sẽ không toàn thân mất, nhưng sao lại có ảnh của Gu với Shi Gun được? Rõ ràng hai người chỉ mới gặp lần đầu tiên vào ngày hôm qua thôi mà. Đang đứng như trời trồng để suy nghĩ thì bất chợt anh thấy cô mở cửa đi vào, anh vội ra kéo cô ra ngoài rồi lên xe đi về, cô lơ ngơ không hiểu gì:

- Có chuyện gì thế? Đồ ăn anh gọi rồi mà sao lại đi về? Ở thế không ăn à? Yah nhẹ tay thôi chứ, đau tay quá

Anh rút trong túi ra vé fansign của Shi Gun, đưa cho cô rồi đội mũ bảo hiểm cho cô, phóng tay ga về nhà thật nhanh. Về nhà chẳng nói chẳng rằng lao thẳng vào phòng, cô lơ ngơ đứng như trời trồng bên ngoài.

Nửa tiếng sau:

---- Tại quán cà phê ----

- Hơn nửa tiếng rồi mà sao chưa thấy anh đăng tin gì hả? - Cô gái bực tức hét vào điện thoại

Đầu dây bên kia cố gắng giải thích:

- Không hiểu sao trang chủ đột nhiên bị sập, mọi thông tin đều không thể đăng được, tôi đăng cả chục lần rồi, họ còn nói phải gửi họ xem bản gốc nữa, tôi gửi và nick của tôi bị chặn luôn, giờ không đăng được gì nữa.

- Đồ vô dụng- Cô gái bực tức rồi cúp máy

Sau khi Jin Goo xâm nhập thành công, xem được bản gốc bài đăng, anh liền chặn cho tên đó không đăng được gì nữa. Trong bài báo còn ghi là Gu và Shi Gun đã hẹn hò được đến giờ là gần năm năm. Rõ ràng chuyện này là không thể, một người ở tỉnh xa như cô làm sao hẹn hò được với ngôi sao nổi tiếng như Shi Gun.

Jin Goo mở cửa ra tính đi dạo thì thấy cô vẫn đứng ngoài. Mồ hôi anh rơi xuống chạm đất, cô hơi nhíu mày lại, anh lấy hết can đảm nói với cô:

- Hình như em từng quen với Kim Shi Gun

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

- Làm sao thế được? Cô cau mày lại khó hiểu, anh thở dài vỗ vai cô trấn an:

- Không có gì đâu, em nhất định không được yêu hấn, đám fan sẽ giết chết em đấy.

Cô vỗ lại vai anh, nở nụ cười lại với anh:

- Yên tâm đi, người như anh ấy làm sao thích em được chứ?

Nói rồi cô vào nhà đóng sập cửa lại, hò hét sung sướng vì có vé đi fansign. Mai lại được gặp thần tượng, chắc anh ấy vẫn nhớ cô. Seyeon mở cửa ném cho Gu cái vòng cổ rồi nói:

- Này đi sửa hộ cậu rồi đây.

Jeong Ah bắt như bắt vàng, đeo ngay vào cổ, tự thăm một mình:

- Mình đã biết nó rất quan trọng mà.

- Ồ rồi. Mình quên không mua đồ ăn rồi cậu đi mua đi.

Nói xong Seyeon nằm bịch xuống giường, chắc mệt mỏi lắm. Jeong Ah biết vậy cũng tự giác đứng lên và đi. Dù sao cô cũng đang vui, đường phố hôm nay sao đẹp thế nhỉ?

- Yah Gu Jeong Ah!

Cô giật mình quay lại thấy một cô gái lạ mặt đang nhìn mình, cô tự chỉ tay vào mình rồi nói:

- Tôi á?

Cô gái gật đầu chạy ngay về phía cô, huých vai cô một cái rồi đau:

- Bấy lâu nay cậu đi đâu đấy hả? 4 năm rồi chưa gặp nhau đấy

Trước mặt là một cô gái có mái tóc dài xám xoăn nhẹ, gương mặt được trang điểm kĩ càng, làn da trắng hồng căng mịn, giọng nói ngọt ngào y như kẹo bông phù hợp với cái thời trang công chúa của cô ấy. Chắc cũng không phải người xấu nhưng cô rụt rè đáp lại:

- Cậu là...?

Cô gái cau mày khó hiểu, lại huých một cái rồi đau vào vai cô, khiến cô bất giác đưa tay ôm vai nhưng vẫn chịu đựng nghe cô nói:

- Dương đây, cậu quên tớ à?

Làm sao lại biết được tên mình, mình đã quên gì sao. Jeong Ah vẫn cố cười cười vỗ vai Dương về mặt như đã nhớ ra gì đó:

- À Dương à cậu tìm tớ có việc gì không?

- Yah bạn bè bốn năm không gặp mà lại nói thế hả? Vào quán cà phê này nói chuyện đi

Chưa đợi Gu đồng ý thì Dương đã kéo cô vào một quán cà phê bình dân gần đó. Vừa ngồi xuống Dương đã nói:

- Tớ hẹn hò được với Chan rồi!

Cô cũng chẳng biết cô gái này là ai và đang nói nhằm gì hết, Jeong Ah cố tỏ ra ngạc nhiên:

- Chan á? Chan nào nhỉ?

Dương lấy tay bịt miệng cô rồi nói thì thầm:

- Ngôi sao nổi tiếng Chan, cậu quên anh ấy rồi hả?

Jeong Ah giật mình nhớ đến người nổi tiếng duy nhất tên Chan ở cái đất nước này. Không phải chứ cô bắt đầu nhớ lại tin đồn hẹn hò của anh ta ngày trước, cô gái này may mắn thật:

- Cậu giỏi thật. Làm sao mà cậu lại hẹn hò được với anh ấy?

- Thật ra sau lúc làm việc với anh ấy thì tớ đã biết anh ấy thích Cherry rồi, tớ vẫn im lặng, âm thầm quan tâm anh ấy, mới đầu anh ấy chỉ coi tớ như người thay thế thôi nhưng tớ cũng không hiểu tại sao càng ngày anh ấy càng quan tâm tớ hơn đến giờ cũng được 1000 ngày hẹn hò rồi đấy. Còn chuyện của cậu tớ cũng biết hết rồi đấy. Dù sao cũng cảm ơn cậu vì đã giúp tớ làm việc với anh ấy nha

Cái gì? Giúp đỡ làm việc với anh ta? Còn chuyện của mình nữa là sao? Cô tự hỏi mình, chuyện gì thế này cô chẳng biết gì cả, bèn hỏi vặn:

- Chuyện của tớ á? Haha cậu biết rồi à? Mà chuyện gì thế haha

Dương đứng dậy vỗ vai cô một cái rồi cười tung toé nhưng lại thu giọng nhỏ hết sức có thể:

- Hôm đó cậu nhờ tớ make up cho cậu để đi gặp Kim Shi Gun đúng không? Chan kể tớ hết rồi chưa kể còn bỏ đi để thử tình yêu của anh ấy chứ. Cậu giỏi thật hẹn hò được cả với siêu sao Kim Shi Gun, tớ hơi ghen tị với cậu rồi đấy. Hihi

Cô mở tròn mắt, đến Seoul chưa được mấy ngày mà hôm nào cũng có người nói cô từng hẹn hò với Kim Shi Gun chuyện này là sao chứ?

Mình không chắc truyện sẽ Happy Ending

Icy à bạn đúng rồi đấy nhưng nếu bạn để ý thì hầu hết câu hát đều được cắt từ các bài hát của BTS

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Lặp Lại

Mình chỉ muốn nói để các bạn chuẩn bị tinh thần thôi mà

Jeong Ah mặt biến sắc đứng dậy chạy như bay đến Dương còn không kịp gọi cô lại, Dương đơ người cau đầu lông mày lại tự hỏi bản thân:

- Rốt cuộc con bé này bị làm sao thế nhỉ? Hay có người phẫu thuật thẩm mỹ giống Jeong Ah chẳng? Làm sao được con bé cũng đâu phải xinh xắn quá mức đâu Dương đi về căn hộ riêng của Chan. Vừa thấy anh đang ngồi xem TV cô đã lao vào ngồi cạnh anh kể cho anh rằng cô gặp Jeong Ah thế nào. Anh giật mình chồm lên ngạc nhiên hết mức:

- 4 năm giờ cũng trở về rồi à?

Anh gọi điện ngay cho Shi Gun, chưa để Shi Gun kịp nói gì thì đã nói dang dặc ra:

- Jeong Ah về seoul rồi đó. Cô ta có tìm cậu không? Dương vừa gặp xong, có vẻ vẫn bình thường lắm

Shi Gun giọng lạnh lùng đáp lại:

- Tớ đã cho người điều tra rồi. Không hiểu làm gì mà bốn năm trước bỏ đi học đại học ở một tỉnh lẻ nữa rõ ràng ở đây tớ có thể lo việc học hành cho cô ấy, sau đó thì bị tai nạn trước nhập học bị mất trí nhớ sau đó thì gia nhập các loại đủ kiểu fan club (cộng đồng fan) của tớ.

Chan há hốc mồm, Dương cũng ngạc nhiên không kém:

- Thế cô ấy lo tiền học phí đại học thế nào?

Shi Gun thờ dãi nhớ lại:

- Đợt cô ấy làm trong ekip tớ đã tăng lương cho cô ấy, đợt cô ấy cầm ba tỷ bỏ trốn chắc đủ tiền cho bố mẹ cô ấy trả nợ với lại đủ ăn tiêu suốt bốn năm đại học còn gì? Chẳng hiểu tại sao lại ôm tiền bỏ trốn cơ rõ ràng cô ấy đáng giá hơn ba tỷ đó mà. Thật là...

Dương thấy vậy xen vào, giọng nói vồ vập:

- Jeong Ah không phải người như vậy, chắc chắn nó có nỗi khổ gì đó.... Ở cái tên này chưa kịp nói xong đã cúp máy rồi.

Dương quay ra nhìn Chan giọng vẫn một mực khẳng định:

- Rõ ràng lúc này nó vẫn nhận ra mọi người.

Chan cười nhếch mép, xoa đầu cô rồi cúi sát xuống gần mặt cô:

- Em thật ngốc quá. Cô ta chỉ giả vờ để em kể hết thôi. Cũng tốt có lẽ giờ cô ta đang ngắm mình có mối quan hệ gì với Shi Gun rồi sẽ nhớ lại thôi.

Trên đường về, cầm đồng hồ ăn trên tay, khuôn mặt chẳng chút cảm xúc. Chuẩn bị sang đường, chờ đèn đỏ chợt thấy bóng người giống hệt Jin Goo bèn chạy đến:

- Yah Jin Goo làm gì ở đây vậy hả?

Ồ hóa ra nhầm người, người đó quay mặt ra nhìn cô ánh mắt sợ hãi như cô không bình thường, Jeong Ah vội cúi đầu xin lỗi nhưng do khoảng cách quá

gần nên lỡ đập đầu vào vai anh ta:

- Xin lỗi

Rồi chạy đi, đột nhiên thấy khoảng khắc này quen thuộc đến bất ngờ, trong đầu cô xuất hiện bóng người mặc đồ toàn màu đen, trước đây hình như cô cũng từng như vậy, đột nhiên thấy đau đầu quá. Đột nhiên kí ức này xuất hiện trong đầu cô " - Đây mau kể cho em về ấn tượng đầu tiên của anh về em đi.

- Em rất ngốc"

Đầu cô như thất lại, rốt cuộc người đó là ai?

Jeong Ah về nhà, nói tâm trạng cô bây giờ sợ hãi cũng không phải mà sung sướng cũng không phải. Nếu người đó là cô thì cô thật sự muốn nhớ lại quá khứ của mình, tại sao cô lại bỏ đi chứ? Kim Shi Gun là người trong mộng của cô mà. Tại sao lại ngu ngốc đến như vậy chứ hả Jeong Ah trong quá khứ?

Jeong Ah về nhà thấy Seyeon đang ngồi cạnh một túi quà , Seyeon hất mặt bảo cô xem:

- Tớ thấy lưu trong điện thoại của cậu , nghĩ cậu thích lắm nên mua cho cậu, nhưng đây là giày nam mà, tớ phải lấy cỡ to cho cậu đấy, cậu muốn tặng bạn trai hả? Ai thế?

Cô mở ra là một đôi giày màu đen, chỉ toàn màu đen, cô cau chặt mày , lúc này trên biển với ai đó, cô đã tặng đôi giày đen này cho ai đó rồi thì phải.

- Sao cậu không thích à?

Jeong Ah cười trừ , rồi lại nhìn suy nghĩ:

- Tớ thích lắm, cái này tớ định tặng Shi Gun khi nào anh ấy hẹn hò với tớ

Seyeon hét lên, thở dài, dờ khóc dờ cười:

- Yah biết mua bao nhiêu không mà tặng cho người chẳng đem lại cho cậu lợi lộc gì thế hả? Ôi tớ chết vì trò ảo tưởng sức mạnh này của cậu mất. Anh ta không bao giờ hẹn hò với dân thường như bọn mình đâu, đã thế bọn mình cũng đâu giàu có gì đâu, trời ơi đồ ngốc, đại đại ngốc. Cậu coi như tớ đã chết đi huhu

Vì là người may mắn thắng fansign nên Jeong Ah sẽ gặp Shi Gun cuối cùng lúc mà mọi người về hết và sẽ được gặp lâu hơn những người khác nhưng cô vẫn đến sớm vẫn áo thun quần jean, chẳng sửa soạn gì hết đến trang điểm còn không cần. Cô ngồi từ xa theo dõi anh từ đầu đến cuối, hôm nay anh ấy đẹp trai quá, áo sơ mi trắng thắt cà vạt đen, bánh trai hết mức. Ngồi từ đây mới thấy có nhiều người yêu thương anh ấy như thế nào.

Nhạc của anh được bật lên:

" Núi lấy từng hơi thở nặng nhọc, anh ghét màn đêm này

Hãy cho anh tỉnh dậy, anh ghét giấc mơ ấy

Anh đang dần chết dần từng ngày, không tài nào thoát khỏi nơi đây

Không muốn cô độc, anh chỉ muốn là của em thôi

Hãy lắng nghe trái tim của anh đi, nó đang gọi tên em theo cách riêng của mình

Hãy giữ lấy bàn tay này, cứu rồi lấy anh, anh cần tình yêu của em trước khi anh gục ngã"

- Fan may mắn? Gu Jeong Ah đến lượt em kìa

Nhân viên gọi to tên cô, lúc này chỉ có một mình cô đang ngồi thần thờ, ngẫm nghĩ về lời hát của anh, cô chạy vội về phía anh, anh mỉm cười với cô:

- Anh biết tên em mà. Gu Jeong Ah

Cô đẩy túi quà lên cho anh, anh mở ra xem, miệng nở nụ cười đầy hàm ý:

- Đây là lần thứ hai em tặng đôi giày này cho anh rồi.

Chương 38

Jeong Ah thờ người ra, có chết cô cũng không thể tin chuyện mọi người nói mình từng hẹn hò với Shi Gun, việc đó quá hoang đường, vô lí hết sức làm sao có thể xảy ra được?

- Oppa anh đang nói với ai vậy?

Nhìn vẻ mặt ngây thơ của cô, anh đã biết cô sẽ chẳng nhớ ra mà. Anh tự cười bản thân mình rồi nhìn cô, cười tươi hết mức:

- Không, anh trêu em đó mà, người ta nói nếu tặng giày thì người đó sẽ đi xa em đó

- Vậy thì hãy là người đầu tiên phá lời nguyện đó đi.

Shi Gun nhìn cô, rồi cúi xuống cuốn album kí tên, đột nhiên anh hỏi cô:

- Em có muốn hẹn hò với anh không?

Cô giật mình, tưởng mình nghe nhầm, lùi lại vài bước, anh hơi cau mày lại nhìn cô, trông cô có vẻ sốc lắm. Đưa tay che miệng đang há hình chữ O của mình, chẳng lẽ một người bình thường như mình thật sự có ngày hôm nay sao? Hay đây chỉ là lời nói đùa để chiều fan của anh:

- Anh đừng đùa nữa

Gương mặt anh lạnh tanh, nghiêm túc nhất có thể, nhìn sâu vào mắt cô:

- Anh không đùa, hẹn hò với anh đi.

Không phải chứ? Cô đưa tay ra sau lưng mình rồi véo một cái "Au" rõ ràng đau mà, đây không phải là mơ, tuyệt đối không phải mơ. Nhưng cô vẫn chưa chấp nhận được, vội vàng chạy đi, chạy rất xa, chẳng còn để ý đến mọi thứ xung quanh nữa, chỉ chạy và chạy.

Cô cúi xuống, chống hai tay vào gối thờ gấp, nếu cô đã quên gì đó thì xin hãy cho cô nhớ lại đi.

- Gu Jeong Ah?

Cô giật mình ngẩng mặt lên, người này quen quá, đẹp trai sáng láng quá:

- Anh là?

- Chan

Chẳng phải đây là ngôi sao nổi tiếng sao? Chuyện gì đây? Đến cả người nổi tiếng cũng đều biết tên cô, chẳng lẽ tên cô phổ biến vậy hả?

- Anh biết em không nhớ anh là ai mà. Em thật sự đã quên chuyện cũ rồi

Jeong Ah nhìn anh chăm chú, không hỏi tự khai tất tẩn:

- Tôi là Gu Jeong Ah, là người Việt Nam sang Hàn Quốc học, năm nay tôi 22 tuổi, Oke?

Chan nhún vai rồi bật cười:

- Cái đó ai chẳng biết.

- Anh không nhầm người hả?

- Tại sao lại nhầm chứ?

Lúc này vừa lúc cô gái lúc trước nói cô hẹn hò với Shi Gun đi ra, tay cầm hai cây kem, nhìn cô ngạc nhiên:

- O Gu? Sao cậu lại ở đây?

Thì ra hai người họ đang đi hẹn hò với nhau, Gu cùng họ đi vào quán cà phê gần đó, Chan bắt đầu kể đầu đuôi câu chuyện cho cô, từ lúc cô đến làm giúp việc cho Shi Gun đến lúc cô đột ngột biến mất, Jeong Ah vẫn giữ im lặng, chuyện này là sự thật, hay họ đang quay chương trình thực tế lừa người nào đó để làm trò vui, nhưng về mặt họ cũng căng thẳng chẳng kém gì cô, Chan nhìn cô hỏi:

- Hãy nói cho anh biết, ngày hôm đó ai là người ép em rời xa Shi Gun?

Jeong Ah khẽ lắc đầu, trong đầu cô lúc này đang trống rỗng:

- Em không nhớ.

Dương cũng cất tiếng nhỏ nhẹ, tay nắm lấy tay của Jeong Ah an ủi:

- Không nhớ cũng không sao, mình từ từ nhớ ra mà, nếu cậu không phải vì tiền của Shi Gun mà bỏ trốn thì mình vui rồi.

Cô thầm nghĩ "vì tiền bỏ trốn sao? Cô nào phải loại người như vậy?" Cô nhếch miệng cười dù là Jeong Ah quá khứ hay tương lai cô cũng không phải loại người như vậy!

- Cậu cứ tin ở mình, mình tuyệt đối không phải loại người như vậy.

Dương cho Jeong Ah thông tin liên hệ còn dặn cô nếu nhớ ra gì thì ngay lập tức nói cho Dương biết, còn về vấn đề tài chính đã có Chan lo, lúc này cô mới biết rằng hóa ra cả núi tiền trong túi cô lúc đó là của Shi Gun, cô mắc nợ anh nhiều quá rồi.

Cô cũng biết rằng nếu không có ai ép cô đi thì cô sẽ không rời xa anh đâu, không chỉ là tình yêu giữa fan với thần tượng, nó vượt xa rồi. Lúc đối diện anh, tim cô liên tục đập mạnh, thấy mọi thứ xung quanh như ngừng lại, đây là cảm giác cô chưa từng có. Theo lời kể của họ nếu mọi chuyện đã yên bình như vậy thì làm sao cô lại bỏ đi chứ? Rốt cuộc ai là người ép cô bỏ đi? Cô thật sự muốn biết người đó. Lúc này liệu cô có nên chạy đi tìm Shi Gun không?

Đột nhiên điện thoại cô reo, là ông bác sĩ, cô vội nhấc máy, giọng đầu dây bên kia ôn tồn:

- "Gu hả con? Mau về đây đi còn phải thuyết trình đồ án tốt nghiệp đại học nữa."

- "Dạ, vâng trong tuần này con sẽ về"

Thật sự phải cảm ơn ông nhiều lắm, suốt mấy năm ở đây, học đại học gặp khó khăn gì ông cũng giúp đỡ, lúc cô gặp tai nạn cũng là do ông cứu, lại yêu thương cô như con đẻ, đang định cúp máy đầu dây bên kia nói tiếp:

- "Có cái này ta đã giấu con bốn năm rồi, giờ ta muốn con xem nó"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

- Shi Gun oppa, em đã cho anh thời gian rồi anh mau trả lời em đi chứ!

Cherry đứng nghiêm túc trước mặt Shi Gun, gương mặt như mây đen kéo đến, hẳn đã mong ngóng câu trả lời từ rất lâu rồi, Shi Gun lạnh lùng nhìn cô rồi nói với giọng băng lãnh:

- Cô hãy tìm người khác tốt hơn đi!

Shi Gun tính quay lưng bước đi thì Cherry kéo tay lại, đôi mắt đã ầng ậc nước mắt, anh nhìn xuống bàn tay cô đang nắm chặt lấy cánh tay anh, ngược lên khe cau mày:

- Cô muốn gì nữa?

- Cô ta quay về rồi à?

Shi Gun hất tay Cherry ra, nói nhấn từng chữ một:

- Dù cho không có cô ấy thì tôi cũng sẽ không bao giờ thích cô.

Cherry bắt đầu to tiếng, nước mắt trào ra, mũi cô nghẹn lại khiến giọng nói bị biến âm:

- Oppa.... cô ta đâu có được cái gì đâu, đã vậy anh nên nhớ cô ta xuất thân từ đâu.

Anh cười nhếch mép, cho hai tay vào túi quần, ánh mắt lạnh đến đáng sợ:

- Chính vì cô quá hoàn hảo, cái gì cô cũng có. Xin lỗi tôi thích người không hoàn hảo.

Nói rồi anh quay lưng bỏ đi, không một chút bận tâm thương xót những giọt nước mắt cay đắng của Cherry, chấm dứt luôn lần này rồi sau đó Cherry sẽ không phải đau buồn nữa. Anh tự nghĩ thầm " Gu Jeong Ah lần này anh nhất định sẽ không rơi vào lưới tình của em lần nữa đâu, nếu em đã quên tôi, tôi cũng sẽ quên em!"

Mấy ngày sau, Jeong Ah, Seyeon và Jin Goo đã cùng lên máy bay về đại học làm đồ án tốt nghiệp. Trong đầu cô tự nhiên thấy vui vui lạ lùng, cô biết mà cô đã từng hẹn hò với Shi Gun mà, không biết đã ôm chưa nhỉ? Hay hôn thì sao? Lãng mạn quá đi, vừa nghĩ Jeong Ah vừa cười. Seyeon và Jin Goo ngồi cạnh bị giật mình bởi tiếng cười man rợ của cô:

- Có phải Jeong Ah đó không?

Seyeon khua khua tay trước mặt cô, Jeong Ah giật mình gạt tay Seyeon ra:

- Yah không phải tớ thì ai?

- Thế hả? Tớ tưởng cậu bị nhập

Giờ có nói sự thật chắc chẳng ai tin cô nên thôi cô cứ giữ im lặng về chuyện của Shi Gun, vui thầm trong lòng là được, "chắc giờ Shi Gun vẫn thích mình lắm"- Cô vừa nghĩ vừa cười gian

Lên máy bay cô cũng có chút buồn, tự nhủ bản thân nhất định sẽ quay về tìm Shi Gun. Cô chỉ tiếc chưa kịp báo cho Shi Gun đã phải đi rồi.

Khi máy bay hạ cánh, ai cũng thấy mệt mỏi thật rồi, từ giờ phải bắt đầu cuộc sống bình thường như lúc trước, sống cuộc sống nhàm chán như những con búp bê được đóng hộp, nhưng thôi sắp kết thúc rồi, khi đó cô sẽ cầm tấm bằng trên tay đến xin việc ở chỗ Shi Gun, ngày ngày được nhìn thấy anh, nghĩ vậy thôi đã đủ khiến cô hạnh phúc rồi.

Vừa mới buổi đầu bắt đầu đến trường đã bị gọi lên giao việc, thầy hiệu trưởng đẩy gong kính, dán mắt vào kết quả học tập của cô rồi ôn tồn nói:

- Gu Jeong Ah kết quả học tập của em khá tốt, em có thể quay một phóng sự về ngôi sao nổi tiếng được không?

- À vâng ạ, vậy tên ngôi sao đó là gì ạ?

Thầy hiệu trưởng gỡ đầu gối tai, gương mặt già nua cười ngượng với cô:

- Thầy quên rồi nhưng hai ngôi sao đó sẽ đến đây, nghe nói họ là một cặp đôi tin đồn gì đó, cháu về nhà chuẩn bị câu hỏi rồi tuần sau bắt đầu thực hiện, đây là đơn vị ekip nhớ bàn giao kĩ trước khi thực hiện đấy, bọn trẻ bây giờ không thích xem tài liệu nữa chỉ thích soi mói đời tư của ngôi sao thôi!

Jeong Ah bật cười gạt đầu đồng ý với thầy hiệu trưởng dù sao cô cũng đã đi thực tập từ năm hai rồi nên cũng khá tự tin, nếu là cặp đôi tin đồn mà cô khiến họ thừa nhận hẹn hò thì chắc lượt xem sẽ cao lắm.

Jeong Ah vui vẻ về nhà chuẩn bị kế hoạch ngay, ngóng trông họ đến đây từng ngày một!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

1 tuần sau...

- Chị ơi chị đứng đây dùm em, xú quay chị chọn góc đẹp đẹp tí nha... Ô anh ơi cái này anh chỉnh sáng đẹp chút nha, cho làn da lên hình trắng sáng như ô mô nha, thế nha.... Ô chú ơi bao giờ họ đến ạ?

Gu vừa chạy đi chạy lại hướng dẫn mọi người, đây cũng là lần đầu tiên cô đứng đầu phụ trách mọi việc như này thì phải làm thật cẩn thận.

- Hà? Kia kia đến rồi kia.

Họ đến rồi. Ô tô sang trọng quá, chắc nổi tiếng lắm, hay xin chữ kí rồi đem bán trên mạng nhì? Ô tô chậm chậm đỗ lại, cánh cửa xe mở ra, hình bóng quen thuộc lại xuất hiện, cô há hốc mồm:

- Hà Kim Shi Gun?

Khoan vậy còn người yêu tin đồn của anh ta, không phải chứ:

- Cherry ?

Không thể nào, chắc tính giật tít câu view, Shi Gun chỉ thích mình mình thôi mà, nghĩ vậy cô chạy ra trước mặt anh:

- Oppa trùng hợp thật, em là người phỏng vấn oppa đây ạ, hihi!

Shi Gun cũng thoáng biến sắc nhưng lại lạnh lùng đi lướt qua cô luôn, đúng là đen đủi đi đâu cũng gặp. Cherry nhìn thấy Gu thì giật mình, hai răng va vào nhau cảm cấp nói không lên lời. Shi Gun ngồi đúng vào vị trí của mình, Gu cũng chạy phất vào ngồi đối diện Shi Gun và Cherry, đúng là phong cách siêu sao có khác làm gì cũng nhanh gọn ra. Gu ra hiệu cho bắt đầu quay:

- Shi Gun, anh có thể nói về độ nổi tiếng được duy trì suốt năm năm nay của mình được không?

Bắt đầu quay là Gu phải giữ thái độ nghiêm túc ngay lập tức, không trêu đùa phải thật nghiêm túc, anh điềm đạm trả lời:

- Đối với tôi, tôi nghĩ tài năng và một chút ngoại hình nữa và đặc biệt là các fan của tôi vì họ tôi sẽ thật cố gắng để không làm họ thất vọng. Tôi luôn thật sự thất vọng: Tôi có cái gì tại sao các fan lại dành nhiều tình yêu thương cho tôi đến vậy, tôi thật sự rất cảm kích.

Mắt Gu đang biến thành hình trái tim, nhìn anh một lúc sau câu trả lời đó khiến quản lí phải ra hiệu hỏi tiếp đi thì cô mới giật mình cúi xuống tỏ kịch bản hỏi tiếp:

- Chị Cherry, em nghe nói suốt từ lúc chị ra mắt đến giờ chị chưa từng thay đổi hình mẫu lí tưởng của mình, vậy bây giờ chị đã thay đổi chưa?

Cherry cười thật tươi trước máy quay, vẻ mặt hơi ngượng ngùng quay sang nhìn Shi Gun rồi nói:

- Đúng, mẫu người lí tưởng của mình trước nay vẫn là Shi Gun oppa!

Về mặt Gu lúc này đứng khó tả, kiểu như muốn nói: " Yah Shi Gun oppa là của tôi mà" nhưng cô đã cố kiềm chế lại mà hỏi tiếp:

- Còn mẫu người lí tưởng của Shi Gun ?

Anh im lặng, ánh mắt nhìn vô định xuống sàn:

- Tôi thích một người trông dễ thương và không bao giờ rời bỏ tôi là được. Tôi khá nghiêm túc trong chuyện tình cảm vì tôi nghĩ rằng liệu mình có thể sống cùng người đó cả đời không? Vậy nên xác suất yêu ai đó của tôi rất thấp.

Mắt Gu lúc này tự dưng đỏ lên, cô tự cười thầm trong lòng " Vậy mà Shi Gun oppa đã thích mình, mình đúng thật là giỏi" vừa nghĩ vừa cười gian. Thế này thì không có chuyện hai người họ sẽ thừa nhận hẹn hò đâu, như vậy càng tốt, cô tự tin hỏi tiếp:

- Vậy chị Cherry đang hẹn hò đúng không ạ?

- Đúng

- Ê?! Không thể nào- Cô đứng bật dậy hét lên khiến mọi người tròn mắt nhìn, nhận ra Gu liền ngồi xuống cười thật duyên trong khi lúc này cô đang rất muốn khóc, tại sao lại thừa nhận chứ? Không thể nào Shi Gun oppa phải là của cô chứ.

- CẮT!

Chưa kịp thở đã bị đạo diễn lao ra:

- Gu ơi em làm gì vậy hả? Thái độ lúc này là sao? Chắc em mệt rồi hôm nay mọi người sẽ cùng ở khách sạn nhé, từ đây đến khu chúng ta ở khá xa mà.

Mọi người đều đồng ý, Gu mặt trùng xuống gật đầu, nhưng con người này đúng thật kì lạ, lúc nhận phòng khách sạn biết phòng mình ngay cạnh phòng Shi Gun liền lập tức tươi cười, tung tăng như con cá cảnh, nghe nói khi bị mất trí nhớ thì nhân cách thứ hai trong con người sẽ xuất hiện.

Nhận phòng chừng được ba mươi phút, ngồi chưa kịp ấm chỗ phòng Shi Gun đã có tiếng gõ cửa, Shi Gun lê từng bước chân ra uể oải mở cửa, vừa mở cửa đã nhìn thấy gương mặt của Gu đang te tòn:

- Oppa !!!

Anh giật mình đóng sầm cửa lại, bên ngoài Gu đập cửa đôm đốp:

- Oppa Gu của oppa đây mà, mở cửa cho em đi, oppa, oppa ơi !

Shi Gun lạnh lùng đi vào, lao đầu xuống ghế sofa cố che gối vào tai để không nghe tiếng ngoài kia nhưng giọng nói the thé vẫn lọt vào, thật khó chịu hết sức. Ở đột nhiên tiếng động không còn nữa, Shi Gun ngạc nhiên ,bỏ gối ra nghe thêm một lúc rồi lại ra mở cửa để ngó, Gu nhảy ra bất ngờ ôm chặt lấy người Shi Gun, Shi Gun bị tấn công đột ngột liền cạy tay cô ra, nhưng Gu ôm chặt quá:

- Yah cô làm gì vậy hả?

Gu vừa ôm người Shi Gun vừa ngẩng lên nhìn anh, chu mỏ nũng nịu:

- Oppa em nhớ oppa quá đi!

Shi Gun đã nói thích mẫu người dễ thương nên Gu diễn sâu hết mức, Gu nói tiếp bằng giọng trẻ con:

- Oppa thích em mà? Em nhớ oppa.

Vâng, một thanh niên ảo tưởng vừa cho biết, Shi Gun vẫn cố cạy tay Gu ra còn hét:

- Điên à ? Ai thích cô chứ? Buông ra.

- Oppa vào phòng đi rồi nói chuyện ạ- Nói rồi vừa ép Shi Gun vào trong phòng vừa cười ranh mãnh.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

- Cô điên à ? Có bị mắc bệnh hoang tưởng không thế?

Gu vẫn ôm chặt Shi Gun, ngược mặt lên, bờ môi hơi cong lên hờn dỗi, mắt mở to long lanh đến tội nghiệp. Đôi mày Shi Gun khẽ nhíu chặt. Bốn năm qua, gương mặt ấy vẫn thế, vẫn chẳng thay đổi gì cả trái lại còn có phần ngây thơ, trong sáng hơn cả lúc trước. Gu cứ ép anh vào nhà khiến anh ngã xuống ghế còn cô cũng ngã xuống theo anh.

- Hai người làm gì thế?

Cánh cô nằm lên người anh đã bị người thứ ba nhìn thấy rồi sao? Nhanh như cắt cô đứng thẳng dậy nhìn ra ngoài, là ánh mắt ngơ ngác của Cherry, Cherry nói tiếp:

- Cửa vẫn mở....

Shi Gun hơi cau mày lại, nhìn chiếc túi trên tay của Cherry:

- Cô cầm gì thế?

- À không có gì

Cherry lăm lét rồi bỏ đi ngay khiến Shi Gun thoáng chút ngạc nhiên, hôm nay cô chẳng có chút biểu hiện ghen tuông gì hết.

Shi Gun xách cổ áo Gu kéo ra ngoài rồi đóng sầm cửa lại. Lần này dù thế nào cũng không mở nữa. Đi ngủ. Mặc cho cô có giấy này ở ngoài.

Thật không thể tưởng tượng được Shi Gun lại lạnh lùng với cô như thế lại còn nói cô bị hoang tưởng nữa chứ. Aish thật ngốc khi tin lời hai người kia mà, thật ngại quá, giờ làm sao dám nhìn mặt anh ấy nữa chứ.

Lại bắt đầu một ngày quay mới. Gu vẫn lẩn quẩn trong phòng, ngắm nghía thật kĩ rồi tự đọc thoại:

- Buông tóc hay buộc tóc đây nhỉ? Anh ấy có thích con gái mặc váy ngắn không? Hay là có nên make up không nhỉ?

Bên ngoài đã có tiếng gõ cửa:

- Gu mau ra còn chuẩn bị quay nữa chứ?
- Vâng (hét lớn) thôi được rồi can đảm lên chứ!

Mọi người trong đoàn làm phim đang chuẩn bị đồ đạc, đột nhiên tất cả đơ người quay ra nhìn bóng người đứng ngoài. một anh chàng hét toáng lên :

- Ai kia? Quen quá

Bị ngay một cánh tay bên cạnh đập vào đầu:

- Yên nào! Đợi cô ấy đi ra đây. Ồ quen quen

Shi Gun cùng Cherry cũng quay ra nhìn chăm chú. Cô nàng vẫn khó khăn từng bước lại gần đoàn quay phim chắc do đôi cao gót. Mái tóc đen óng được buông xuống dài ngang lưng, gió khẽ thổi qua khiến tóc cô bay, nhẹ nhàng vuốt mái tóc lại khiến bao nhiêu người phải thoáng thót. Váy ngắn ngang đầu gối liền thân màu trắng trông tinh khiết hết như một thiên thần.

- Ồ đó là Gu mà? - một người khẽ nói

Tất cả thấy hơi thất vọng: - Thế mà tôi tưởng mỹ nhân cơ đấy, hóa ra là Gu.

Gu tiến vào thấy ánh mắt thất vọng của mọi người thì bắt đầu hét toáng lên:

- Yah thái độ của mọi người thế là sao hả? Dù sao em mặc thế này cũng không cho mọi người ngắm.

Một chị trang điểm tiến lại gần, xuyết xoa:

- Kinh nha! Tô son kìa. Chuẩn bị đi hẹn hò với ai à?

Gu vẫn ngó ngó xung quanh tìm kiếm. A kia rồi, ánh mắt cô dừng lại chỗ Shi Gun, nở một nụ cười tươi rói. Shi Gun vội quay mặt đi chỗ khác, Gu vội chạy ngay ra chỗ anh. Đáng tiếc do không đi quen giày cao gót lên ngã luôn vào người anh, anh vội đưa một tay ra đỡ cô, cô chớp chớp mắt, đây rõ ràng là khoảng khắc chỉ có trong phim mà, đẹp trai quá đi mất. Gu vội trấn tĩnh lại đứng thẳng hết cỡ:

- Oppa! Shi Gun oppa. Oppa thấy thế nào? Có dễ thương không?

- Tránh xa đi - Shi Gun dùng tay gạt phát cô ra.

Đang chuẩn bị quay thì đột nhiên có người chạy ra thông báo:

- Bộ trang sức của Cherry mất rồi!

Mọi người hốt hoảng quay ra, tìm kiếm, đột nhiên Cherry cất tiếng

- Hôm qua ai là người ở lại cuối cùng?

Ánh mắt lạnh lùng của Cherry lia qua từng người rồi dừng lại ở Gu.

Ai cũng ngáp ngừng, Gu nhìn xung quanh, cô cũng thấy lo lắng không kém, đúng là hôm qua cô ở lại cuối cùng để kiểm tra mọi thứ nhưng tất cả vẫn còn nguyên. Dù sao thì cô cũng đâu phải kẻ cắp nên chẳng cần phải sợ. Gu liền giơ cánh tay lên ngay lập tức:

- Là em!

Chap mới sẽ cập nhật vào thứ 7 tuần sau

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Một nhân viên chạy ra , giờ chiếc vòng cổ có chữ GG mà Gu hay đeo lên:

- Em tìm thấy cái này ở chỗ bộ trang sức bị mất!

Gu bắt giắc đưa tay lên cổ, dây chuyền của cô kia mà, tại sao lại thế được? Rõ ràng cô chỉ tháo ra lúc tắm nên giờ rất có thể nó ở trong phòng tắm:

- Nhưng tuyệt đối không phải là em làm!

Cherry cười khềnh, khoanh hai tay trước ngực, vẻ mặt không mấy hài lòng:

- Có kẻ cấp nào mà lại nói mình là kẻ cắp đâu. Cái dây chuyền đó chỉ có cô là có thôi.

Đôi mày thanh tú của Gu khề cau lại, nói vậy rõ ràng là Cherry chối trắng cho Gu lấy trộm bộ trang sức đó rồi còn gì. Gu nhìn trân trân vào Cherry, ánh mắt Cherry lộ rõ vẻ đắc ý như muốn khiêu chiến với cô, nói lời rất tự tin:

- Sao không chối được nữa hả? Nói trúng tim đen rồi sao?

- Yah, tôi đã nói không làm là không làm!

Giọng nói của cô thét lên âm thanh chói tai, khiến mọi người tập trung sự chú ý vào cô, nhưng cô vẫn nhìn chằm chằm vào Cherry. Nhân viên trang phục rụt rè cất tiếng:

- Chắc...Gu không làm đâu ạ!

Ngay lập tức cái nhìn tóe lửa của Cherry hướng thẳng ra phía người vừa cất tiếng, tiến gần lại người đó rồi nói nhún nhún từng chữ một:

- Có biết bộ trang sức đó bao nhiêu tiền không hả? Nếu muốn nhận tội hộ cô ta thì xin mời.

Nhìn vẻ mặt bối rối đầy sợ hãi của cậu ta, Gu vội vàng lao ra:

- Yah đủ rồi đấy! Cô là ai mà dám đi kết tội linh tinh hả? Có tin là tôi.... tôi....

Cherry hất mày lên vẻ tò mò:

- Cô làm sao?

Gu vội làm mặt méo, chạy ra chỗ Shi Gun, cầm cánh tay anh lắc qua lắc lại miệng không ngừng:

- Oppa. Oppa. Em bị vu oan.

Mọi người xung quanh đều mắt chữ A mồm chữ O. Đầu xuất hiện câu hỏi trong đầu rất cuộc Gu là gì mà lại thân mật với Shi Gun như vậy. Shi Gun vẫn giữ vẻ trầm tư, không có gì bất ngờ chỉ khẽ nhấc thói trẻ con của Gu:

- Yên nào!

Gu vội bặm chặt miệng lại gật đầu lia lịa:

- Vâng ạ! - Rồi quay mặt sang phía Cherry - lêu lêu phù thủy

- Cô...- Cherry giận tím mặt toan tiến về phía Gu dạy cho một bài học nhưng Gu núp ngay sau lưng Shi Gun. Shi Gun lại nhắc khẽ:

- Gu. Yên nào!- Shi Gun tự cân chỉnh lại giọng nói- Thật ra tối qua cả tối Gu ở trong phòng của tôi điều này camera ở khách sạn có thể chứng minh hơn nữa tối qua lúc cô ấy là người kiểm tra cuối cùng thì tôi chính là người ở lại cuối cùng mới đúng vì tôi đi theo sau cô ấy.

Mọi người xôn xao: " Ủa vậy ở trong phòng Shi Gun làm gì hả Gu?"

Gu há hốc mồm - Ủa thật à?. Chỉ mình Shi Gun vẫn rất bình tĩnh:

- Yên nào. Chỉ là cô ấy không biết thôi. Hơn nữa cả buổi tối cô ấy đều gào thét bài hát của tôi ở phòng của cô ấy thì làm sao di chuyển đi đâu được?

Gu đỏ mặt, che mặt:- Ấc sao không có cách âm nhỉ? Anh ấy nghe thấy hết rồi ngại quá!

- Không phải chỉ có cô ấy có chiếc dây chuyền GG đó. Tôi cũng có một chiếc y như thế. Hôm qua lúc đeo dây chuyền tài trợ của nhãn hàng mới tôi đã tháo ra và để gần bộ trang sức của cô.

Mọi người lại xì xào bàn tán lần hai: - Ủa vậy là dây chuyền đôi hả?

- Hai người này là một cặp hả?

Cherry dần trở nên lo lắng, hai mắt không dám nhìn thẳng vào Shi Gun nhưng vẫn cất giọng có phần run rẩy:

- Có lẽ chuyện này dừng truy cứu ở đây, dù sao bộ trang sức cũng đã mất. Vừa nãy tôi đã quá nóng vội khi vu oan cho cô. Nếu sợi dây chuyền đó là của anh thì....

- - Nếu chứng cứ chưa đủ thuyết phục tôi sẽ đền lại bộ trang sức đó cho cô! Hoặc bây giờ chúng ta sẽ đi xem đoạn camera ở phòng thủ đồ để xem liệu rốt cục ai mới là người lấy! - Shi Gun nói bằng giọng chắc nịch.

Gu không nấp sau lưng Shi Gun nữa, mặt đối mặt với Cherry:

- Không được! chúng ta nhất định phải xem đoạn camera đó, Tôi muốn biết ai mới là người đánh trống bỏ dùi!

Giọng nói bảo vệ đột nhiên lí nhí vang lên:

- Hôm qua camera bị hỏng giờ vẫn chưa sửa được ạ cô Gu!

Shi Gun vẫn giữ vẻ trầm tư, miệng hơi nhếch mép:

- Hỏng hay không cũng không quan trọng. Trong lòng chúng ta đều biết rõ là ai mà. Tôi không muốn nói nhiều về vấn đề này nữa. Hôm nay tôi cũng không có tâm trạng quay nữa. Hãy bắt đầu vào ngày mai.

Nói rồi anh đi thẳng nhưng bị hai người phía cửa chặn lại, làm anh hú hồn.

- Surprise ??

Hai người đó đồng thanh hét lên, rồi bước vào thấy không khí căng thẳng của mọi người, nét mặt của cả hai người đều ngây ra:

- Sao có chuyện gì hả?

Gu chạy ra phía họ, tay bắt mặt mừng:

- Dương, Chan hai người làm gì ở đây vậy hả?

Chan cười cười ngó ngó xung quanh:

- Đây là chương trình đầu tay của cô tất nhiên chúng tôi phải đến ủng hộ rồi, nói nhỏ nha nếu có tôi thì rating sẽ tăng cao hơn đó, còn Dương là chuyên gia trang điểm của tôi mà. Bất mí là tôi tự nguyện đến đây cho cô quay đó nha.

Mọi người há hốc mồm, nhân viên nữ đổ xô ra chỗ cô, nhìn Chan ý nhị, hỏi nhỏ Gu lia lịa khiến cô không kịp trả lời:

- Gu sao em quen với nhiều người nổi tiếng vậy?

- Gu giới thiệu anh đó cho chị được không?

- Gu...Gu!

Mặc dù nét mặt Dương đang cau, nhưng Gu và Chan khi nhìn mặt cô vẫn không ngừng cười được. Dương vẫn phải chịu thôi vì Chan là người nổi tiếng không thể để lộ chuyện hai người hẹn hò ra được, lúc đấy chẳng những ảnh hưởng đến sự nghiệp của Chan mà còn ảnh hưởng đến cả tính mạng của Dương.

- Yah - nhưng cuối cùng Dương vẫn không chịu được mà hét lên.

Đám nhân viên nữ tròn mắt nhìn Dương, Dương chợt lấy lại bình tĩnh:

- À tôi mắc bệnh sợ tiếng ồn, mọi người ồn quá hihi!

Chan bụm miệng cười, đúng thật là con gái là chúa ghen tuông. Vừa nghĩ xong đám nhân viên nam lại đi ra chỗ Gu:

- Cô gái chuyên gia trang điểm kia dễ thương thật đúng kiểu anh thích, em nói tốt vài câu giúp anh được không Gu?

- Gu bạn em tên gì thế? Đã xinh rồi người lại còn đẹp nữa chứ

- Gu anh đã không có bạn gái suốt 27 năm rồi, em hãy cứu vớt anh được không?

Lần này đến lượt Chan đỏ mặt, anh bất giác hét:

- Yah- với vẻ mặt tức giận hết sức, lại còn dám dán mắt lên cơ thể của Dương.

Đám nhân viên nam lại quay ra nhìn Chan ngạc nhiên không thốt lên lời, Chan vội lấy lại bình tĩnh:

- À cô trang điểm này của tôi có chồng rồi, xin mọi người hãy giữ ý.

Dương nghe xong giật mình, huých vào người Chan, miệng nói nhỏ hết sức:

- Anh nói gì vậy hả?

Chan cũng ghé vào tai cô nói nhỏ :

- Thì đăng nào em cũng là vợ anh thôi, nhận trước mấy năm có sao đâu.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Mình Đã Trở Lại

Gu nhìn Chan và Dương ánh mắt ái ngại , cô thì thầm với họ:

- Hôm nay Shi Gun oppa tâm trạng không tốt mà do em hìhì. Do em bị hiểu lầm nên tâm trạng oppa mới không tốt đó. Em quan trọng với Shi Gun oppa mà hìhì

Chan cốc nhẹ đầu Gu rồi cùng đồng thanh với Dương:

- Con quý sử!

Jeong Ah nhìn họ rồi nói tiếp:

- Mai mới quay được không biết mai anh Chan có lịch trình gì không? Thật ngại với anh quá

Chan cười ngặt nghèo không ngờ Gu mà cũng có lúc khách sáo như này :

- Đồ ngốc anh xin nghỉ cả một tuần cơ, cứ thoải mái , mà lúc quay em nhớ quay em đẹp đẹp mà soái vào nghe chưa.

Jeong Ah để tay chào kiểu quân đội , nghiêm giọng:

- Tuân lệnh sếp!

Jeong Ah chạy ra chỗ Shi Gun rồi nhìn chăm chăm Shi Gun cười cười, Shi Gun lạnh lùng đi thẳng - Jeong Ah vội kéo đeo đuổi theo sau. Đến khi về phòng định đóng cửa vẫn thấy cô đứng ngoài Shi Gun ngẩn ngẩn:

- Cô còn ở đây làm gì nữa ?

Jeong Ah đi vào phòng - không có sự cho phép của Shi Gun rồi tự đóng cửa phòng lại. Shi Gun nhìn cô khó hiểu , cô nhìn anh cười tí mắt rồi tự huyền:

- Em biết oppa thích em mà , em làm gì sai để oppa lạnh lùng với em vậy huhu

Shi Gun nhìn chăm chăm vào cô, anh dù không muốn dính đến cô nữa nhưng trong trái tim lại nghĩ ngược lại. Đột ngột Jeong Ah kiễng chân hôn nhẹ vào môi Shi Gun .

- Cô...

Ánh mắt Gu lúc này cực kì nghiêm túc , cô nhìn anh, nói những lời thật lòng nhất với anh:

- Em không biết là gì nhưng em không thể tưởng tượng nổi tại sao ngày xưa em lại bỏ anh đi. Nhưng nếu là em bây giờ , việc bỏ anh đi là việc em không bao giờ em nghĩ đến, tình đầu của em, người em yêu trước giờ chỉ có mình anh.

Đang trong giây phút này đột nhiên điện thoại của Gu reo lên, đầu dây bên kia điểm đạm nói:

- Gu là bố nuôi đây. Cuốn sổ ta muốn cho con xem trước ngày con tốt nghiệp ta đã giấu suốt 4 năm rồi, con đã đọc chưa?

- À quan trọng lắm ạ? Vậy để con đi đọc ngay

Jeong Ah bặm môi lại, tình nghịch nhìn Shi Gun rồi chạy về phòng. Đạo này bận quá cô chưa kịp đọc. Vừa mở sổ ra dòng đầu tiên với nét chữ quen thuộc khiến cô giật mình

"Nhật kí của Jeong Ah"

Cuối cùng ngày này cũng đến, những sự việc cô quên có thể nhớ lại được rồi:

"Ngày đầu tiên làm ở nhà Shi Gun , tính tình hơi khiến mình khó chịu, nhưng công nhận đẹp trai thật đấy "

"Hôm nay mình nấu thật nhiều món ngon cho Shi Gun, anh ấy còn đăng lên SNS nữa.... Mình sẽ cố gắng hơn"

...

"Mắc nợ rồi, xin lỗi Shi Gun , em phải lo cho gia đình em"

"A... Việc mình là gái giả trai chẳng lẽ Shi Gun phát hiện rồi sao ..."

" Cô Cherry đó thực sự rất xinh đẹp , anh ấy và cô ấy xứng đôi hơn. Nếu mình với anh ấy thành đôi thì chẳng phải qua thiệt thòi cho anh ấy rồi sao?"

"Anh ấy phát hiện rồi, cũng tốt, giờ em không phải trả vờ trước mặt anh nữa"

"Cherry đòi mình ra đi " - đọc đến đây cô giật mình là cherry sao? Chính cô ta đã hại mình sao ? - "mình nên đi để anh ấy có người tốt hơn " - đến đây cô thốt ra thành tiếng:

- Ya Gu Jeong Ah của quá khứ sao mi ngu ngốc thế hả? Cô Cherry đó , giờ mình đã hiểu tại sao cô ta lại độc địa như vậy rồi, hoá ra vì ghen tị, mình không tin Shi Gun sẽ để mắt đến cô ta.

Bỗng có tiếng gõ cửa, thì ra là đạo diễn:

- Này tối nay 7h anh em chúng ta đi ăn nhà hàng nhé, Chan bao, nhớ ăn mặc đẹp nghe hôn? Nghe nói còn có tiết mục nhảy khiêu vũ đó.

- Còn Cherry với Shi Gun ạ?

- Tôi cũng không biết, giờ mới bắt đầu đi mời đây.

Mình đã trở lại sau khoảng thời gian không nhớ mặt khẩu :3 mong mọi người ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Tiểu Yêu Tinh Là Em Ép Tôi Đây

Cô đến nhà hàng hẹn trước, ăn vận áo phông quần jeans đơn giản. Đột nhiên thấy Shi Gun đang hét lớn ồn ào bên trong với Chan.

- Mình phải đi tìm Jeong Ah, cô ấy đang gặp nguy hiểm

Thấy Chan cười một cái, Shi Gun càng điên tiết hơn:

- Cô ấy đang gặp nguy hiểm, cậu còn cười được à, thiếu cô ấy tớ không thể nào sống nổi.

Lúc này Jeong Ah bất ngờ , mấp máy môi:

- Shi Gun oppa?

Shi Gun giật mình nhìn thấy cô, anh chạy ra chỗ cô, nhìn từ trên xuống dưới rồi nói:

- Em có sao không hả? Sao tôi gọi không nhấc máy?

Cô mở điện thoại ra rồi "a" lên một tiếng , giờ điện thoại ra trước mặt anh cho anh xem:

- Em để chế độ im lặng mà. Oppa làm sao thế? Em như thế này thì làm sao được?

Chan lúc này mới lên tiếng:

- Anh vừa dùng số lạ nhắn tin trên nó là "Tiểu yêu tinh của mày đang gặp nguy hiểm" thế mà nó lo sốt vó lên. Đúng thật chỉ có Gu mới làm Shi Gun ra được như thế

Gu mắt sáng rực rồi cười cười ôm chặt Shi Gun:

- Oppa lo cho em hả? Hihi

Shi Gun biết mình đã quan tâm quá mức, thấy ngại nên bảo cô buông ra, nhưng cô vẫn ôm chặt anh, ngược đầu lên nhìn anh:

- Em biết oppa lo cho em mà.

Shi Gun quay sang nhìn Chan, ánh mắt loé lên tia lửa cảnh cáo:

- Cậu lần sau còn đùa như thế thì liệu hồn tôi đấy.

Lúc này bỗng nhiên Chan và Shi Gun dừng mắt lại ở Jeong Ah rồi đồng thanh hỏi:

- Gu em đang mặc cái gì đấy?

- a em em tưởng đi ăn nhà hàng bình thường nên em...- Gu bối rối trả lời

Chan cười vật vờ:

- Em nghĩ cỡ anh với Shi Gun đi ăn nhà hàng bình thường được hả? Đồ ngốc, em có coi bọn anh là người nổi tiếng không đấy?

Gu bấu môi, trước giờ từ quần áo của cô chỉ có mấy loại này không mặc thế này thì thế nào:

- Dù sao em đến đây để ăn chứ không phải để trình diễn thời trang! Hừ

Họ vừa ngồi xuống ghế thì thức ăn đã được bày ra đầy bàn, vì bàn lớn nên mỗi người phải ngồi một chỗ cách xa nhau. Thấy vậy Gu bê ghế ra ngồi sát chỗ Shi Gun. Chan suýt xoa:

- Nay Gu em không giữ thể diện cho Shi Gun hả? Xa có chút mà không chịu được rồi. Khổ thân Shi Gun chắc ngại lắm

- Ya - Jeong Ah hét nhắc nhở Chan

- Không sao ngồi ở đâu cũng được - Shi Gun vừa ăn vừa điềm điềm nói.

Thấy vậy Chan cũng nhõng nhẽo trêu lại anh:

- Vậy tớ cũng bê ghế ngồi cạnh cậu nha Shi Gun oppa!

Shi Gun không để ý lời Chan nói, gấp thức ăn vào bát Gu rồi lãnh đạm:

- Ăn đi

Chan bỗng vỗ tay cho màn tình cảm cảm Shi Gun và Gu. Anh nói:

- Dương đang mệt ở nhà, nhà hàng này tớ đã bao trọn gói cho hai người rồi, tớ phải về chăm sóc Dương đây.

Chưa kịp để họ đáp lại, Chan đã đứng dậy đi ngay. Một môi gì chứ rõ ràng là cố tình sắp xếp. Không khí bỗng có chốc ngưng ngưng khi chỉ có 2 người. Nhưng nhiều đồ ăn bày ra như thế này cô không thể về được, phải ăn hết không được để phí phạm.

Bỗng Chan quay lại bảo Gu mở điện thoại ra rồi anh lại đi luôn. Gu nghe lời Chan, mở điện thoại ra thì thấy một tin nhắn từ Chan:

- "Gu à? Chai rượu gần em có giá gần 100 triệu, không trả lại được cũng không mang về được đâu"

- cái gì? 100 triệu?

Gu giật mình nhìn chai rượu trắng kiêu dáng sang trọng ở cạnh mình, nuốt nước bọt. Cô mở chai rượu rót vào cốc rồi uống ừng ực hết cốc này đến cốc khác, Shi Gun thấy mọi khi từ lượng của cô kém sao nay lại uống nhiều vậy có chút lạ. Gu uống được nửa chai thì gục khiến Shi Gun phải đưa cô về. Cô vẫn còn lăm nhảm:

- Aaa chai rượu 100 triệu

- Vì tiếc chai rượu mà em uống nhiều vậy hà đồ ngốc !

Anh đưa cô về phòng anh nghỉ tạm bởi lẽ anh không có mặt khẩu phong cô. Vừa đặt cô xuống giường thì cô đã bá cổ anh rồi hôn anh khiến anh rất dỗi ngạc nhiên. Bỗng cô bỏ tay ra rồi cởi áo phong ra chỉ còn chiếc áo ngực. Cô nhìn anh ánh mắt đầy mơ màng, kéo cà vạt anh khiến anh mất thăng bằng đè xuống người cô. Nhìn ánh mắt mơ màng của cô, bờ ngực phập phồng, anh đưa tay lới lỏng cà vạt rồi cười nhếch mép :

- Tiểu yêu tinh là em ép tôi đấy!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Hôn Nhân Với Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.